

Bahá'u'lláh

KITÁB - I - ÍQÁN
Knjiga Uvjerenja

-KNJIGA UVJERENJA

S engleskog prevela: Nera Monir Divan
Recenzija: Zoran Ržehak, Minka Salkanović

Autorska prava: Bahá'í Zajednica u Bosni i Hercegovini

Originalna verzija: The Kitáb-i-Íqán: The Book of Certitude, Bahá'u'lláh, translated by Shoghi Effendi, Bahá'í Publishing Trust of the United States, 2003.

CIP – Katalogizacija u publikaciji
Nacionalna univerzitetska biblioteka
Bosne i Hercegovine, Sarajevo

KNJIGA UVJERENJA

Predgovor

Ovo je još jedan pokušaj da se predstavi Zapadu, koliko god neadekvatnim jezikom, knjiga nenadmašne nadmoći koja se ističe među ostalim spisima Autora Bahá'í Otkrivenja. Nadamo se da će biti od pomoći onima koji svojim nastojanjima streme da se približe onome što se uvijek mora smatrati nedostižnim ciljem - a ujedno je i doličan prikaz Bahá'u'lline riječi koja je bez premca.

Shoghi Effendi

-KNJIGA UVJERENJA

PRVI DIO

KNJIGA UVJERENJA
U IME GOSPODARA NAŠEGA
UZVIŠENOG, NAJVIŠEG.

1 NIJEDAN čovjek neće dosegnuti obale okeana istinskog razumijevanja sve dok se ne odvoji od svega što je na nebu i na zemlji. O, narodi svijeta, pročistite svoje duše kako biste mogli dosegnuti položaj koji vam je Bog namijenio i ući u zaklon koji je voljom Sudbine podignut u temeljima Bayána.

2 Bit ovih riječi je u tome da se oni koji idu putem vjere i žedni su vina uvjerenja, moraju pročistiti od svega što je od svijeta – uši od bespredmetne priče, um od ispraznih misli, dušu od svjetovnih težnji, oči od onoga što je prolazno. U Boga se trebaju uzdati, i čvrsto se držeći uz Njega trebaju slijediti Njegov put. Tada će biti dostojni blistave slave sunca božanskog znanja i razumijevanja, i primaće neograničenu i skrivenu milost, pošto se čovjek ne može nadati da će dosegnuti spoznaju o Sveslavljenome, napiti se sa izvora božanskog znanja i mudrosti, ući pod okrilje besmrtnosti, piti iz pehara božanske bliskosti i blagonaklonosti, sve dok ne prestane gledati na riječi i djela običnih smrtnika kao na mjerilo o istinskom razumijevanju i o prepoznavanju Boga i Njegovih Glasnika.

3 Osvrnite se na prošlost. Koliko je ljudi, velikih i malih, otkad je svijeta i vijeka sa čežnjom iščekivalo da se Bog Objavi u posvećenom liku Njegovog

-KNJIGA UVJERENJA

Odabranika. Očekivali su Njegov dolazak, molili se da puhne vjetar božanske milosti i da se obećana, velom sakrivena Ljepota ukaže cijelome svijetu. A kada god su se otvorile kapije milosti, oblaci božanske dobrote zapljusnuli ljude, svjetlost Nevidljivoga zasjala nad gradom nebeske moći – svi su Ga porekli, i okrenuli se od Njegovog lica, lica Boga Samoga. Dokaz o ovoj istini ćete pronaći u svakoj svetoj Knjizi.

4 Zastanite na trenutak i razmislite o razlozima poricanja onih koji su s iznimnom predanošću i žudnjom tragali. Udarci koje su Oni podnosili su bili tako žestoki da ih ni jezik ni pero ne mogu opisati. Nijednog jedinog Glasnika Svetosti nije mimoišlo poricanje, osporavanje i žestoko suprostavljanje ljudi iz Njihovog okruženja. Zato je objavljeno: "O kako su ljudi jadni! Nijedan Glasnik im nije došao, a da mu se nisu narugali."¹ Ponovo, On je rekao: "Svaki narod je kovao mračne urote da se nasiljem domogne svoga Glasnika i trudio se da neistinom uguši istinu."²

5 Slično tome, ove riječi koje su istekle s izvora moći i sišle sa neba slave su nemjerljive i mimo su ljudskog poimanja. Onima koji posjeduju dar istinskog razumijevanja i pronicljivima Húdova sura

¹ Kur'an 36:30.

² Kur'an 40:5.

KNJIGA UVJERENJA

će biti dovoljna. Zamislite se na trenutak u duši nad ovim svetim riječima i s potpunom odvojenošću težite da dokučite njihovo značenje. Izučavajte uzvišeno ponašanje Poslanika, i sjetite se poniženja i poricanja koja su doživjeli od djece nijekanja i falichnosti kako bi se možda ptica ljudskog srca vinula iz boravišta nemarnosti i sumnje u gnijezdo vjere i sigurnosti, i utolila žeđ čistim vodama drevne mudrosti i najela se plodova sa drveta božanskog znanja. Onima koji su čistih srca slijedi parče hljeba iz boravišta vječnosti i svetosti.

6 Da ste upoznati sa poniženjima koja su zadesila Božije Poslanike i da ste svjesni pravih motiva njihovih tlačitelja, u potpunosti biste znali cijiniti važnost Njihovog položaja. Štaviše, što biste pomnije proučavali argumente onih koji proturječe Objavama božanskih osobina to bi Vam čvršća bila vjera u Božiju Stvar. U skladu s tim, u ovoj Ploči ćemo se na kratko osvrnuti na razna objašnjenja koja se odnose na Božije Poslanike, kako bi na vidjelo izašla istina o tome da su Objave moći i slave, od kako je svijeta i vijeka, bile podvrgnute strašnim okrutnostima koje nijedno pero ne može opisati. Možda ćemo potaknuti neke od vas da se odupru proturječju i pometnji koju stvaraju vjerske vođe i nepromišljeni savremenici, i da osnaže svoje pouzdanje i uvjerenje.

-KNJIGA UVJERENJA

7 Noa je bio jedan od Poslanika Božijih. Tokom devetsto pedeset godina svog života je posvećeno usmjeravao i okupljao svoj narod u oazu sigurnosti i mira. Međutim, niko se nije odazivao Njegovom pozivu. Svakim danom su ovom blagoslovljenom čovjeku nanosili takvu bol i patnju da niko nije vjerovao da će preživjeti. Kako su ga samo ismijavali i kako su nečasno iskazivali svoju sumnju u Njega! Zato je objavljeno: "Kada god bi grupa Njegovih ljudi prošla pokraj Njega, ismijavali bi ga." On bi im govorio: „Ako se vi rugate nama sada rugaćemo se i mi vama odsada, onako kako se vi rugate- na kraju ćete postati svjesni.“³ Dugo nakon toga je par puta Svojim sljedbenicima obećavao pobjedu i objavio je čak i njen tačan čas. Ali kada bi došao taj čas, božansko obećanje se ne bi ispunilo. Zbog toga su ga se odrekli neki od Njegovih malobrojnih sljedbenika, o čemu svjedoče i zapisi u najbolje znanim knjigama. O ovome ste sigurno već čitali, a ako niste, pročitćete. Sudeći po knjigama i predanjima, uz Njega su ostala samo četrdeset ili sedamdeset i dva sljedbenika. Noa je na kraju glasno, iz dubine duše, uzviknuo: "Gospodaru moj, ne ostavi na Zemlji nijednog nevjernika."⁴

8 A sada razmislite o zabludjelom ponašanju ovih ljudi. Koji je uzrok njihovog nijekanja i

³ Kur'an 11:38.

⁴ Kur'an 71:26.

KNJIGA UVJERENJA

poricanja istine? Šta ih je nagnalo na to da se ogrnu ruhom poricanja umjesto da se ukrase odjećom prihvatanja. Koji je razlog što se nije obistinilo božansko obećanje i što je vjernike odvrátilo od onoga što su ranije već prihvatili? Dobro razmislite kako bi Vam se mogle otkriti tajne nevidljivih stvari, da biste mogli udahnuti slatkoću duhovnog i neprolaznog mirisa i spoznati to da je Bog odvajkada i da će do vječnosti stavljati svoje sluge na iskušenja, kako bi se svjetlo moglo raspoznati od tame, istina od zablude, ispravno od pogrešnog, vodstvo od obmane, sreća od bijede, i ruže od trnja. Kao što je On objavio: "Misle li ljudi da će biti ostavljeni na miru ako kažu: 'Mi vjerujemo' i da u iskušenje neće biti dovedeni."⁵

9 Nakon Noe, svjetlo Húdovog lika je obasjalo svijet. Sudeći prema predanjima, Húd je skoro sedamsto godina opominjao ljude da se okrenu i približe Riđvānu božanske prisutnosti. Strašnim je patnjama bio izložen sve dok mu molitve, napokon, nisu bile uslišene porastom otpora, i dok Njegov neumorni trud nije urodio svjesnom zasljepljenošću Njegovih ljudi. "Nevjericima će njihovo nevjerovanje povećati propast."⁶

⁵ Kur'an 29:2.

⁶ Kur'an 35:39.

10 Potom se iz Vječnog, Nevidljivog Riđvána pojavio sveti lik Šáliha koji je ponovo pozvao smrtnike da uđu u rijeku vječnog života. Preko stotinu godina ih je upozoravao da se drže Božijih zapovijedi i da se klone onoga što je zabranjeno. Njegova upozorenja nisu urodila plodom i Njegove molbe su bile uzaludne. Nekoliko puta se povlačio i živio u osami. Tako je bilo iako je ta vječna Ljepota pozivala ljude da dođu u grad Božiji. Kao što je objavljeno: "I plemenu Semud- Smo poslali brata njihova Šáliha. „O narode moj“, govorio je On - „Bogu se klanjajte, vi drugog Boga osim Njega nemate!...“ „O Šálihu,“ - govorili su oni- ti si među nama prije ovoga cijenjen bio. Zašto nam braniš da se klanjamo onome čemu su se preci naši klanjali? Mi uveliko sumnjamo u ono čemu nas ti pozivaš.“⁷ Sve se pokazalo uzaludnim dok nije došlo do velikog zova i do njihovog pada u zaborav.

11 Kasnije se ispod vela otkrila ljepota Prijatelja Božijeg⁸, i utemeljila su se nova mjerila božanskog vodstva. On je pozivao narode na put pravednosti. Što ih je On predanije predvodio, to su žešći bili naleti zavisti i nepokornosti sviju izuzev onih koji su se u potpunosti odvojili od svega sem od Boga i koji su se na krilima sigurnosti uzdigli do položaja koji je Bog postavio na visine koje nadilaze ljudsko

⁷ Kur'an 11:61, 62.

⁸ Abraham.

KNJIGA UVJERENJA

poimanje. Dobro je poznato da je bivao okružen grupama neprijatelja sve dok nije planula vatra zavisti i pobune. Sve knjige i zapisi svjedoče o tome da je, kada je utihnula vatra, On, Svjetiljka Božija među ljudima, bio protjeran iz Svoga grada.

12 Kada su prošli Njegovi dani, pojavio se Mojsije. Naoružan štapom nebeskog kraljevstva, okićen bijelom rukom božanskog znanja, nastavši iz Párána Božije ljubavi i vladajući zmijom moći i vječite uzvišenosti, obasjao je svijet sa Sinaja svjetlosti. On je pozivao sve narode i plemena svijeta u kraljevstvo vječnosti i nudio im plodove drveta odanosti. Sigurno ste već upoznati sa grčevitim otporom Faraona i njegovih ljudi, i kamenja pustih maštarija kojim su ruke nevjernika gađale to sveto Drvo. Ovo je trajalo sve dok se Faraon i njegovi ljudi nisu urotili i dali sve od sebe da mutnim vodama laži i poricanja ugase vatru tog svetog Drveta, nesvjesni činjenice da nema vode na ovome svijetu koja može ugасiti plamen božanske mudrosti, niti vjetra koji može ugасiti svjetiljku vječnog kraljevstva. Ako gledate pronicljivim okom i hodate putem svete Božije volje i zadovoljstva, spoznaćete da takve vode mogu samo pojačati žar plamena i da je vjetar u stanju jedino doprinijeti očuvanju svjetiljke. Kako je zapazio vjernik iz porodice Faraona čiju je priču opisao Sveslavljени u Knjizi koju je objavio Svome Voljenome: "A jedan čovjek, vjernik, iz porodice faraonove, koji je krio

vjerovanje svoje, reče: „Zar da ubijete čovjeka zato što govori: „Gospodar moj je Bog!“, onoga koji vam je donio jasne dokaze od Gospodara vašeg? Ako je lažov, njegova laž će njemu nauditi, a ako govori istinu, onda će vas stići bar nešto od onoga čime vam prijete, jer Bog neće ukazati na pravi put onome koji zlo čini i koji laže.“⁹ Na kraju su bili toliko nepravedni da je taj isti vjernik bio podvrgnut sramotnoj smrti. "Kletva Božija će stići tlačitelje."¹⁰

13 Dobro razmislite o ovome. Šta je moglo uzrokovati takva neslaganja i sukobe? Zašto su objavu svakog pravog Božijeg Glasnika pratila takva previranja i poricanja, nasilje i pobune? Ovo se dešavalo uprkos činjenici da su svi Božiji Poslanici, u kojem god vremenu da su se pojavili, narodima svijeta najavljivali dolazak sljedećeg Glasnika i za sobom ostavljali znakove koji nagovještavaju dolazak naredne Objave. O ovome svjedoče sve svete knjige. Zašto su onda, uprkos potrazi za Glasnicima Svetosti i znakovima koji su zabilježeni u svetim knjigama, ljudi oduvijek nad Poslanicima i Božijim izabranicima vršili nasilje, tlačili ih i bivali okrutni? Iako je objavljeno: "I kad god vam je koji Poslanik donio ono što nije godilo

⁹ Kur'an 40:28.

¹⁰ Kur'an 11:21.

KNJIGA UVJERENJA

dušama vašim, vi ste se oholili, pa ste jedne u laž utjerali, a druge ubili.“¹¹

14 Razmislite o motivu za ova nedjela? Šta je ljude navelo da se tako ophode prema Otkroviteljima ljepote Sveslavljenoga? Što god da je u prošlosti uzrokovalo poricanja od strane tadašnjih ljudi, to je dovelo do izopačenosti današnjeg čovjeka. Stavovi koji se baziraju na tvrdnji da je svjedočanstvo Sudbine nepotpuno i da je to razlog poricanja ljudi su čisto svetogrđe. Kako je daleko od milosti Najdobrostitivijega i Njegove ljubljene blagonaklonosti i milosrđa to da odabere dušu koja će predvoditi one koje je stvorio, a da joj istovremeno uskrati i punu mjeru Njegovog božanskog svjedočanstva i da ujedno dodijeli tešku kaznu Njegovom narodu zbog toga što se oglušio na poziv Njegovog Izabranika! Nipošto, mnogostruki blagoslovi Gospodara svih bića su u svakom trenutku, Objavama Njegove božanske Biti, okruživali zemlju i sve one koji na zemlji borave. Njegova milost nije ni na jedan jedini trenutak bila uskraćena, niti su slapovi Njegove blagonaklonosti ikada prestali napajati čovječanstvo. Prema tome, ovi se gesti mogu pripisati isključivo skučenosti osionih i gordih duša koje izgubljene lutaju po divljini otuđenosti, vode se izmišljotinama i slijepo slijede zapovijedi svojih vjerskih vođa. Jedino što ih

¹¹ Kur'an 2:87.

zanima je prilika da proturječe, i jedina namjera im je da ignorišu istinu. Svakom pronicljivom posmatraču je kristalno jasno to da su za vrijeme svake Objave Sunca Istine ovi ljudi uspjeli posvetiti svoje oči, uši i srca od svega onoga što su do tada vidjeli, čuli ili osjećali, sigurno ne bi ostali uskraćeni ljepote Božije, niti bi zalutali tako daleko od boravišta slave. Ali zbog toga što su Božije svjedočenje mjerili po aršinima sopstvenog znanja stečenog iz propovijedi vjerskih vođa i pošto im je Ono bilo u neskladu sa njihovim ograničenim razumijevanjem, krenuli su činiti takva nedjela.

15 Otkako je svijeta i vijeka, vjerske vođe su sputavale ljude od pristizanja na obale vječnog spasenja, onako kako su i držale uzde vlasti u svojim moćnim rukama. Neki su zbog pohlepe za vlašću, a drugi zbog žudnje za znanjem i razumijevanjem postali prepreka ljudima. Zbog njihovih zabrana i naredbi se svaki Božiji Glasnik napojio iz pehara žrtvovanja i vinuo se u slavne visine. Kakve su neizrecive okrutnosti istinskim Vladarima svijeta i Draguljima božanskih vrlina nanijeli prividni vlastodršci, moćnici i znalci! Zadovoljivši se prolaznom vladavinom, lišili su se vječite vrhovnosti. Tako da njihove oči nisu ugledale Ljepotu lika Najdražega, niti su im uši čule slatku pjesmu Ptice Čežnje. Zato su se u svim svetim knjigama odvajkada i spominjale vjerske vođe. Zbog toga je On rekao: "O sljedbenici Knjige,

KNJIGA UVJERENJA

zašto u Božije dokaze ne vjerujete iako ste o njima i sami osvjedočili?"¹² Također, rekao je: "O sljedbenici Knjige, zašto istinu neistinom zamračujete i svjesno istinu krijete?"¹³ Ponovo je rekao: "Reci: O sljedbenici Knjige, zašto vjernike od Božijeg puta odvrćate?"¹⁴ Božijim očima gledano, očito je da se pod "sljedbenicima Knjige", koji su odvrtili svoje sunarodnjake sa pravog puta, puta Božijeg, ne misli ni na koga drugog sem na tadašnje vjerske vođe čija su imena i ličnosti opisani u svetim knjigama, stihovima i predanjima.

16 Staloženim i postojanim pogledom nepogrešivog Božijeg oka, ispitajte vidike božanskog znanja i promislite nad savršenim riječima koje je objavio Vjekovječni, ne bi li vam se obznanile one tajne božanske mudrosti koje su skrivene velom slave i pohranjene su u boravištu Njegove milosti. Poricanje i nijekanje vjerskih vođa mahom se dešavalo iz neznanja i zbog manjka razumijevanja. Oni nikada nisu shvatili niti dokučili riječi koje su izgovorili Objavitelji ljepote jedinog pravog Boga, koje objavljuju znakove koji najavljuju dolazak novih Glasnika. Zbog toga su i digli uzbunu, i izazvali pometnju i nemire. Jasno je da istinsko značenje riječi koje izgovaraju Ptice Vječnosti nije otkriveno nikome sem onima koji

¹² Kur'an 3:70.

¹³ Kur'an 3:71.

¹⁴ Kur'an 3:99.

objavljaju Vječno Biće, a da melodije Slavuja Svetosti ne mogu doprijeti ni do jednog uha sem do uha stanovnika vječnog boravišta. Kopt okrutnosti nikad ne može piti iz pehara kojega dotiču usne Septa pravde, a Faraon nevjerovanja se nikada ne može nadati da prepozna ruku Mojsija istine. Kao što je On rekao: "Tumačenje njihovo zna samo Bog i oni koji su dobro u nauku upućeni."¹⁵ Pa ipak, oni su tumačenje Knjige zatražili od onih koji su zakriveni velom i odbili su tragati za prosvjetljenjem iz izvora znanja.

17 Kada su prošli Mojsijevi dani i kada je svjetlost Isusova zasjala iz svitanja Duha i obavila cijeli svijet, narod Izraela se digao protiv Njega. Govorili su da Onaj čiji je dolazak predskazan mora širiti i poštivati Mojsijeve zakone, a mladi je Nazarićanin, predstavljajući se kao božiji Mesija, poništio zakone o razvodu i sabatu, najznačajnije Mojsijeve zakone. Šta se desilo sa znakovima Glasnika koji treba da se pojavi? Narod Izraela i dan danas još uvijek očekuje Glasnika kojeg je Biblija prorekla! Koliko se samo Glasnika Svjetlosti i Otkrovitelja vječnog svjetla pojavilo nakon Mojsija, pa ipak, Izrael, umotan u najneprobojnije velove satanskih ideja i krivih poimanja još uvijek iščekuje da se proizvod njihove sopstvene mašte ukaže u datom obliku i to praćen znakovima koje su oni

¹⁵ Kur'an 3:7.

KNJIGA UVJERENJA

sami umislili! Tako ih je Bog uhvatio zbog njihovih grijeha, ugasio im je duh vjere i mučio ih plamenom najgore vatre. Ovako je bilo zbog toga što je Izrael odbio da shvati značenje riječi iz Biblije o znakovima sljedećeg Otkrivenja. Pošto nikada nije dokučio njihovo pravo značenje, i pošto se, gledano njihovim očima, očekivana zbivanja nikada nisu ni dogodila, ostao je lišen prepoznavanja Isusove ljepote i mogućnosti da ugleda Božije lice. I tako oni još uvijek iščekuju Njegov dolazak! Otkad je svijeta i vijeka, plemena i narodi se uzdaju u takve koještarije i besmislene ideje i sami sebe lišavaju prava na bistre vode sa vrela čistoće i svetosti.

18 Pri otkrivanju ovih tajni Smo, u Našim prijašnjim pločama upućenim prijatelju na milozvučnom jeziku Hijáza, naveli nekoliko stihova koji su objavljeni Glasnicima iz prošlosti. A sada, odgovarajući na Vaš zahtjev, na ovim stranama opet navodimo iste te stihove, ovaj put sročene na divnom iračkom jeziku, kako bi žedni mogli pronaći put iz divljine otuđenosti do okeana božanske prisutnosti, i kako bi oni koji venu u tuđini odvojenosti mogli doći do boravišta vječnog ujedinjenja. Tako će se podići magla zablude, a najblistavije svjetlo božanskog vodstva će obasjati vidike ljudskih srca. U Boga se uzdamo i Njemu se za pomoć obraćamo, kako bi iz ovog pera moglo poteći ono što će oživiti ljudske duše, kako bi se svi ustali iz postelje nemarnosti i mogli osluhnuti

šuštanje Rajskog lišća koje dopire iz drveta koje je ruka božanske moći s Božijim dopuštanjem zasadila u Riđvānu Sveslavljenoga.

19 Onima koji posjeduju dar razumijevanja savršeno je jasno da, kada je vatra Isusove ljubavi spalila velove koji su sužavali vidike Jevreja, i kada je Njegov autoritet postao jasan i upečatljiv, On, Otkrovitelj neviđene Ljepote, u jednom od obraćanja apostolima je nagovijestio svoj odlazak i utisnuvši im u srca plamen gubitka, rekao: "Odlazim, ali ću vam opet doći". Drugom prilikom im je rekao: "Odlazim ali će doći Drugi da vam kaže sve ono što vam Ja nisam rekao, i da ispuni sve što sam Ja obećao." Obje izjave imaju jedno te isto značenje, ako biste božanskom pronicljivošću gledali na Glasnike Jednosti Božije.

20 Svaki pronicljivi posmatrač će prepoznati da su u Kur'anskom Otkrivenju priznati Knjiga i Stvar Isusova. A što se imena tiče, sam Muhamed je rekao: "Ja sam Isus." Priznao je istinu znakova, pretskazanja i riječi Isusovih, i posvjedočio da su svi oni od Boga. U ovom smislu, Isusova ličnost i Njegovi spisi se ne razlikuju od ličnosti Muhameda i Njegove svete Knjige, budući da su obojica zastupala Božiju Stvar, veličali Ga i objavljivali Njegove zapovijedi. Stoga je Isus lično izjavio: "Odlazim, ali ću vam opet doći." Uzmimo sunce za primjer. Ako bi sunce reklo: "ja sam jučerašnje

KNJIGA UVJERENJA

sunce“, govorilo bi istinu. A kada bi, imajući u vidu činjenicu da vrijeme prolazi, tvrdilo da je ono neko drugo sunce, i to bi isto tako bilo tačno. Slično tome, ako bi neko rekao da je svaki dan jednak drugom danu i da su svi dani cjelina, ta tvrdnja bi bila tačna. A ako bi rekao da su različiti, s obzirom na njihova različita imena koja imaju u sedmici kao i na njihova obilježja, i to bi isto tako bilo tačno. Jer iako su svi dani isti, ipak mi znamo da svaki od njih ima posebnu namjenu, distinktna obilježja i različitu prirodu. Isto tako biste trebali gledati i na posebne odlike, raznolikost i jedinstvo raznih Glasnika svetosti, kako biste mogli dokučiti odnos stvoritelja svih imena i osobina prema tajnama različitosti i jedinstva, i odgonetnuti odgovor na pitanje o tome zašto je ta vječna Ljepota, kroz razna razdoblja, oslovljavala samoga sebe različitim imenima i zvanjima.

21 Nakon toga su sljedbenici i apostoli pitali Isusa o znacima koji će najaviti povratak Njegove objave. Pitali su Ga kada će se to dogoditi? Ispitivali su tako, u par navrata, tu Ljepotu bez premca, a On im je svaki put odgovarao kako je On odredio posebni znak koji će najaviti dolazak obećane Dispencije. O ovome svjedoče zapisi u četiri Jevanđelja.

22 Ovaj kome je nanesena nepravda će, iz ljubavi prema Bogu, navesti samo jedan od primjera da bi

čovječanstvu darovao blagoslove koji su još uvijek pohranjeni u riznici skrivenog i svetog Drveta, kako smrtnici ne bi bili uskraćeni besmrtnih plodova, i kako bi dokučili kapljicu voda vječnog života koja je iz Bagdada, "Boravišta Mira", dodijeljena cijelom čovječanstvu. Mi ne tražimo ni priznanje niti nagradu. "Mi vam duše samo za Božiju ljubav hranimo, od vas ni priznanja ni zahvalnosti ne tražimo."¹⁶ Ovo je hrana koja daruje vječni život onima koji su čistih srca i prosvijetljenog duha. Ovo je hljeb o kojem je rečeno: "Gospodaru, spusti nam s neba svoj nebeski hljeb."¹⁷ Ovaj hljeb nikada neće biti uskraćen onima koji ga zaslužuju i takvog hljeba nikada neće nestati. Taj hljeb oduvijek raste i zauvijek će rasti na drvetu milosti, i spušta se u svako doba sa neba pravde i milosti. Kao što je On rekao: "Zar ne vidiš s čim Bog poredi lijepu riječ? S lijepim drvetom: korijen mu je čvrsto u zemlji, a grane dosežu nebesa dajući plodove u svakom godišnjem dobu."¹⁸

23 Kako je žalosno da se čovjek lišava ovog velikog dara, neprolaznog blagoslova i vječnog života. Bolje bi mu bilo da cijeni hranu koja mu dolazi s neba, da bi, čudesnim darivanjem Sunca Istine mogli oživjeti mrtvi a uvenule duše se

¹⁶ Kur'an 76:9.

¹⁷ Kur'an 5:117.

¹⁸ Kur'an 14:24.

KNJIGA UVJERENJA

oporaviti neprolaznim Duhom. Požuri, brate moj, da nam usne okuse napitak besmrtnosti dok još ima vremena, jer dašak života koji sada dopire iz grada Najdražega neće potrajati, rijeka svetih riječi prestaće da žubori, a kapije Ridvána neće zauvijek ostati otvorene. Sigurno će doći dan kada će se Rajski Slavuj vinuti iz ovog zemaljskog boravišta u svoje nebesko gnijezdo. Njegova pjesma se tada neće više čuti, a ljepota ruže prestaće da blista. Prema tome, iskoristi vrijeme prije nego prođe slava božanskog proljeća i dok Ptica Vječnosti ne prestane pojit svoju pjesmu, kako tvoj unutarnji sluh ne bi ostao uskraćen toga da čuje njen zov. Ovo je Moj savjet vama i savjet Božijim miljenicima. Ko god poželi neka poslušaj, a ko hoće neka se na ovaj savjet oglušaj. Bog, uistinu, o njima ne ovisi, niti ovisi o tome šta oni čuju i čemu svjedoče.

24 Ovo su pjesme koje je u Ridváu Jevanđelja glasom veličanstvene moći pjevao Isus, sin Marijin, otkrivajući znakove kojima se najavljuje dolazak sljedećeg Glasnika. U prvom Jevanđelju po Matiji je zabilježeno: A kada su Isusa pitali o znakovima o Njegovom povratku, rekao im je: „Odmah će se po nevolji¹⁹ onih dana sunce pomračiti i mjesec će izgubiti svoju svjetlost, zvijezde će s neba pasti, i sile će se nebeske uzdrmati. Tada će se pokazati znak

¹⁹ Grčka riječ Thlipsis ima dva značenja: nevolja, breme ili potlačenost.

Sina čovječjega na nebu, i svi će narodi na zemlji proplakati. Ugledat će Sina čovječjega kako dolazi na oblacima nebeskim s velikom moći i slavom. On će poslati anđele svoje s velikim glasom trube.“²⁰ Na perzijskom jeziku,²¹ ove riječi znače: Kada tlačenje i nesreće koje su zadesile čovječanstvo prođu, tada će sunce prestati da sija, mjesec će prestati da svijetli, zvijezde će sa neba pasti na zemlju, a temelji zemlje će se tresti. U tom trenutku će se znakovi Sina čovjeka pojaviti na nebu, to jeste obećana Ljepota i Bit života će, kada se ovi znakovi pojave, iskoračiti iz nevidljive kraljevine u vidljivi svijet. On je rekao: u tom trenutku će sva plemena i narodi svijeta oplakivati i jadikovati, i tada će ugledati tu Božansku ljepotu kako se na oblacima moći, veličanstvenosti i sjaja spušta sa neba i kako moćnim zvukom trube doziva Svoje anđele. Slično je zabilježeno u tri ostala Jevanđelja, po Luki, Marku i Ivanu. Pošto smo o ovome već detaljno raspravljali u Našim Pločama na arapskom jeziku, nećemo o tome dodatno pisati na ovim stranama i stoga se ograničavamo samo na ovaj primjer.

25 Budući da hrišćanski teolozi nisu shvatili značenje ovih riječi, niti su spoznali njihov cilj i svrhu, i drže se doslovnog tumačenja Isusovih riječi,

²⁰ Jevanđelje po Mateju 24:29-31.

²¹ Bahá'u'lláh citira odlomak na arapskom jeziku a interpretira ga na perzijskom jeziku.

KNJIGA UVJERENJA

lišeni su milosti Muhamedovog Otkrivenja i njegovih obilnih blagoslova. Slijedeći primjer svojih vjerskih vođa, neuki ljudi u hrišćanskoj zajednici bili su spriječeni da vide ljepotu Kralja slave, pošto ti znakovi koji su po njihovom očekivanju trebali prpratiti svitanje Muhamedovog Otkrivenja još uvijek nisu došli. I tako je prošlo dosta vremena i prohujala su stoljeća, i taj najčistiji Duh se povukao u sklonište svoje drevne vrhovnosti. Još jednom je Vječni Duh puhnuo u tajanstvenu trubu, i učinio da mrtvi pohitaju iz grobova nemarnosti i zablude u kraljevstvo vodstva i milosti. Pa ipak, zajednica u iščekivanju još uvijek zapitkuje: Kada će se to dogoditi? Kada će se pojaviti naš Obećani, cilj naše nade, pa da se zauzmemo za pobjedu Njegovog Djela, da žrtvujemo svoju bit Njemu za ljubav, da ponudimo živote na Njegovom putu? Na sličan način su takve umišljotine navele i druge zajednice da zalutaju od Kawthara beskrajne milosti i Providjenja, i da se pozabave svojim besplodnim idejama.

26 Pored ovog pasusa postoji i jedan stih u Jevanđelju u kojem piše: "Nebo i zemlja proći će, a riječi moje neće proći."²² Zbog ovih riječi su Isusovi sljedbenici tvrdili da zakon Jevanđelja nikada neće biti ukinut, i da u ma koje vrijeme da se obećana Ljepota pojavi i svi znakovi se objelodane, On mora

²² Jevanđelje po Luki 21:33.

ponovo potvrditi i uspostaviti zakon koji je u Jevanđelju objavljen, tako da na svijetu ne bude nijedne druge vjere sem Njegove. Ovo je osnovna postavka njihove vjere. Njihovo je uvjerenje da ukoliko bi se čak pojavila osoba uz sve obećane znakove, propovijedajući ono što je u neskladu sa slovom zakona Jevanđelja, tu osobu moraju poreći bez imalo sumnje, odbiti pokoravanje njegovom zakonu, proglasiti ga nevjernikom i učiniti ga predmetom njihovog podsmijeha. Ovo su dokazali onda kada se pojavilo sunce Muhamedovog Otkrivenja. Da su u skromnom i poniznom duhu u svakom Otkrivenju od Božjih Glasnika tražili pravo značenje tih riječi koje su objavljene u svetim knjigama, riječi čije je pogrešno tumačenje dovelo ljude do toga da budu lišeni priznavanja Sadratu'l-Muntahá, krajnje Svrhe, oni bi sigurno bili upućeni do svjetla Sunca Istine i otkrili bi tajne božanskog znanja i mudrosti.

27 Ovaj sluga će sada sa vama podijeliti kapljicu iz nedokučivog okeana istine koja je pohranjena u ovim svetim riječima kako bi pronicljive duše mogle shvatiti sve primjere i značenja riječi Glasnika Svetosti, tako da ih moćna slava Božije Riječi ne spriječi da se približe okeanu Njegovih imena i osobina, i ne liši ih prepoznavanja Svjetiljke Božije koja je sjedište Otkrivenja Njegove slavljene Biti.

KNJIGA UVJERENJA

28 Što se tiče riječi: “Odmah će po nevolji onih dana,” one se odnose na vrijeme kada će ljudi biti potlačeni i unesrećeni, na vrijeme kada će preostali tragovi Sunca Istine i plodovi Drveta znanja i mudrosti iščeznuti, kada će uzde čovječanstva pasti u ruke slaboumnih i neukih, i kada će kapije božanskog jedinstva i spoznaje, suštinske i najviše svrhe stvaranja, biti zatvorene, kada se određena znanja pretvore u besmislice, i kada iskvarenost ugrozi položaj pravednosti. Ovakvom stanju svjedočimo danas, kada je vlast svake zajednice pala u ruke nepromišljenim vođama koji vladaju prema sopstvenoj volji i želji. Spomen Boga njihovim jezikom postao je prazna riječ, a u njihovoj blizini Njegova Sveta Riječ je mrtvo slovo. Njihove želje su takve da je svjetiljka savjesti i razuma ugašena u njihovim srcima, i iako su prsti božanske moći otključali kapije spoznaje o Bogu, a svjetlost božanskog znanja i nebeske milosti prosvijetlila i nadahnula bit svega što postoji, svemu su otvorena vrata znanja i unutar svake ćelije se naziru tragovi sunca. Pa ipak, uprkos ovim mnogostrukim objavama božanskog znanja koje su obuhvatile cijeli svijet, oni još uvijek umišljaju kako su vrata spoznaje zatvorena i da su slapovi milosti utihnuli. Uzdajući se u koještarije, zalutali su daleko od Urvatu’l-Vuḥqá božanskog znanja. Djeluje kao da im srca ne naginju prema ovom znanju niti prema njegovim vratima, niti oni razmišljaju o njegovom objavljivanju, pošto su u svojim koještarijama

pronašli vrata koja vode do zemaljskih blaga, dok su objavu Otkrovitelja znanja doživjeli jedino kao poziv na samoodricanje. Dakle, oni se po prirodi stvari čvrsto drže uz prethodnoga, i što dalje od onoga posljednjega. Iako u srcima priznaju da postoji jedan jedini Božiji Zakon, oni sa svih strana izdaju nove upute i svake sezone propisuju nove naredbe. Ne možete naći dvojicu koja će se složiti oko istog zakona, jer oni ne misle ni na Boga niti na Njegove želje i ne idu nijednim drugim putem sem putem zablude. Njihova vodilja je želja za vlašću, a ponos i oholost najveći su domet njihovih srca. Svoje jadno spletkarenje su uzdigli iznad božanske naredbe, odbili su se pokoriti Božijoj volji, pozabavili su se sebičnom proračunatošću i postali su licemjeri. Svom silom i snagom se bore za svoje sitnošćarske interese i strahuju hoće li neko za tračak ugroziti njihov autoritet ili narušiti predstavu o njihovoj veličini. Ako biste protrljali oči i prosvjetlili ih znanjem Božijim, sigurno biste vidjeli da se čopor halapljivih zvijeri okupio i da vreba nad dušama ljudskim.

29 Ima li veće "potlačenosti" od ove koja je upravo opisana? Ima li bolnije "potlačenosti" od te kada duša traga za istinom i žudi da dosegne spoznaju o Bogu, a ne zna gdje da ide niti kome da se obrati? Jer, tumačenja se žestoko razlikuju, dok su se putevi kojim se pristupa Bogu umnogostručili. Ova "potlačenost" je osnovna odlika svakog

KNJIGA UVJERENJA

Otkrivenja. Dok se to ne desi, Sunce Istine se neće pojaviti. Jer svitanje božanskog vodstva mora nastupiti nakon tame i zablude. Zato su ove stvari spomenute u svim zapisima i predanjima, kao i to da će nepravda prekriti zemaljsku kuglu a tama obaviti čovječanstvo. Pošto su ova predanja već dobro poznata, a namjera ovog sluge je da sažeto predstavi ideje, On će se uzdržati od citiranja riječi iz ovih predanja.

30 Ako se ova “potlačenost” (koja doslovno prevedena znači pritisak) tumači kao da će prestati život na zemlji, ili ako бесплодна razmišljanja navedu ljude da pomisle kako će takve nesreće zadesiti čovječanstvo, očito je i jasno da se takva zbivanja nikada neće dogoditi. Oni će se, krajnje je izvjesno, pobuniti zbog toga što se taj preduslov o božanskom Otkrivenju nije ispunio. Takve su bile i ostale njihove tvrdnje. Pod “potlačenošću” se zapravo misli na kapacitet za sticanje duhovnog znanja i shvatanje Božije Riječi. Ovim se hoće reći da kada je Zvijezda Danica Istine na zalasku, i kada iščeznu ogleдала koja daju odsaj Njegovog svjetla, čovječanstvo će patiti od “potlačenosti” i tjeskobe, i neće znati gdje da se okrene za vodstvo. Zato Vam dajemo upute za tumačenje predanja i otkrivamo Vam tajne božanske mudrosti, kako biste mogli shvatiti njihovo značenje i biti od onih koji su se napojili iz pehara božanskog znanja i razumijevanja.

31 A sada, što se tiče Njegovih riječi: "Sunce će se pomračiti i mjesec će izgubiti svoju svjetlost, zvijezde će s neba pasti, i sile će se nebeske uzdrmati: "sunce" i "mjesec" koji se spominju u spisima Božijih Glasnika se ne odnose samo na mjesec i sunce u fizičkom smislu. Ovim pojmovima su namijenjena višestruka značenja. U svakom spominjanju im je dato posebno značenje. Tako da se "sunce" u jednom smislu odnosi na Sunca Istine koja sviću iz izvora drevne slave i napajaju svijet slobodnim protokom milosti sa visine. Ova Sunca Istine su Božiji Glasnici u svjetovima Njegovih osobina i imena, i oni su poput sunca u prirodi koje prema zapovijedi Boga, Istinitoga, Obožavanoga, pomaže u razvoju svih stvari na zemlji, poput drveća, plodova i njegovih boja, minerala u zemlji i svega ostaloga što se može naći u svijetu stvaranja, tako i božanski Prosvjetitelji svojom brižnom ljubavlju i darom vaspitavanja čine da nastane i da se ukaže drveće božanskog jedinstva, plodovi Njegove jednosti, lišće odvojenosti, behar znanja i uvjerenja, i mirta mudrosti i govora. Dolaskom ovih Božijih Prosvjetitelja svijet se ponovo obnavlja, izviru vode vječnog života, nadolaze bujice ljubavi i blagonaklonosti, oblaci milosti se okupljaju a povjetarac blagoslova lahoru nad svime što postoji. Ovi Božiji Prosvjetitelji nam daju toplinu i razgorijevaju vječnu vatru koja čini da se svjetlost ljubavi prema Bogu razbukti u duši čovječanstva. Kroz obilnu milost ovih Otjelovljenja Odvojenosti,

KNJIGA UVJERENJA

Duh vječnog života će biti utisnut u tijela mrtvih. Zasigurno je sunce iz svijeta prirode samo obilježje veličanstva te Danice Istine, tog Sunca kojem nema ravnoga, sličnoga, ili uporedivoga. Kroz Njega sve živi, kreće se i postoji. Kroz Njegovu milost sve postaje i sve se Njemu vraća. Iz Njega sve proizilazi i svi pribjegavaju riznicama Njegovog Otkrivenja. Iz Njega je proizašlo sve što postoji i skupu Njegovog zakona se svi vraćaju.

32 Do sad ste već uočili, kao što i sada uočavate, da utisak o tome da su ovi božanski Prosvjetitelji ponekad pod stegom određenih obilježja i osobina, proizilazi isključivo iz nesavršenog i ograničenog shvatanja nekih ljudskih umova. Inače, oni su oduvijek bili i do vječnosti će ostati uzvišeni iznad svakog hvalospjeva i posvećeni od svake nama pojmljive osobine. Bit svih imena skupa se ne može nadati pristupu njihovom dvoru svetosti, a najuzvišenije i najčistije osobine nikada ne mogu prići njihovom kraljevstvu slave. Neizmjereno visoko, mimo ljudskog poimanja, su uzvišeni Božiji Glasnici i ljudi ih ne mogu nikako znati sem po Njima samima. Daleko bilo od Njihove slave da Njegove izabrane uzdiže bilo ko osim njih samih. Slavljeni su Oni iznad ljudske hvale i posvećeni iznad ljudskog razumijevanja!

33 Riječ "sunce" je često bila korištena u spisima "bespriječnih Duša" za Glasnike Božije, za ta

blistava Znamenja Odvojenosti. Među ovim spisima su u "Molitvi Nudbih"²³ zabilježene sljedeće riječi: "Sunce i Mjesec utvrđenim putanjama plove". Tako je postalo očigledno da se riječi "sunce", "mjesec" i "zvijezde" prvenstveno odnose na Božije Glasnike, svece i njihove pratiocce, Prosvjetitelje svjetlost Čijeg znanja obasjava vidljive i nevidljive svjetove.

34 U drugom smislu, ove riječi su namijenjene za vjerska lica prethodne Dispencacije koja žive za vrijeme najnovijeg Otkrivenja, i koja upravljaju religijom. Kada bi vjerska lica bila prosvjetljena svjetlom narednog Otkrivenja, Bog bi ih prihvatio i zasjali bi vječnom svjetloću. U protivnom su ocrnjeni, iako naizgled djeluju kao velike vođe, pošto vjerovanje i nevjerovanje, vodstvo i zabluda, blagostanje i bijeda, svjetlo i tama, ovise o Njemu koji je Zvijezda vodilja Istine. Ono vjersko lice, iz bilo kojeg vremena, koje na Sudnji Dan primi potvrdu vjere sa Izvora pravoga znanja, će uistinu postati primalac znanja, božanske milosti i svjetlosti istinskog razumijevanja. U protivnom će biti obilježen kao krivac za besmisličarenje, poricanje, bogohuljenje i ugnjetavanje.

35 Svakom pronicljivom posmatraču je jasno da baš kao što sjaj zvijezde izbljedi pred blještavilom sunca, tako i lučonoša svjetovnog znanja, mudrosti i

²³ „Tužaljka“ koja se pripisuje Dvanaestom Imamu.

KNJIGA UVJERENJA

razumijevanja nestaje u ništavilu naspram sjajne slave Sunca Istine, Danice božanskog prosvjetljenja.

36 Riječ "sunce" se pripisivala vjerskim vođama zbog njihovog uzvišenog položaja, slave i čuvenja. Takve su opšte priznate vjerske vođe svih vremena, koje govore sa autoritetom i čija je slava sa sigurnošću ustoličena. Da oni nalikuju Suncu Istine, oni bi zasigurno bili ubrojani među najuzvišenije prosvjetitelje; u protivnom su prokazani kao središte vatre pakla. Kao što je On rekao: "Uistinu, suncu i mjesecu propisane su patnje paklenog ognja."²⁴ Vi ste bez sumnje upoznati sa značenjem riječi "sunce" i "mjesec" iz prethodnog citata, tako da nema potrebe za dodatnim objašnjenjima. Ko god se poistivjećuje sa ovim "suncem" i "mjesecom", to jeste, ko god odluči slijediti primjer tih vođa tako što će usmjeriti lice prema zabludi i okrenuti glavu od istine, on je bez sumnje došao iz paklenog mraka a tamo će se i vratiti.

37 A sada, tragaocu, preostaje vam da se čvrsto uzdate u Urvatu'l-Vuḥqá, kako biste mogli napustiti tmurnu noć zablude i prigrliti svjetlost svitanja božanskog vodstva. Zar nećemo pobjeći od lica poricanja i potražiti zaštitničku sjenku uvjerenja? Zar se nećemo osloboditi od užasa satanske tame i pohitati prema svitanju nebeske Ljepote? Darovali

²⁴ Kur'an 55:5.

smo vam plod sa Drveta božanskog znanja kako biste sa zadovoljstvom i uživanjem boravili u Ridvânu božanske mudrosti.

38 U drugom smislu, “sunce”, “mjesec” i “zvijezde” se odnose na zakone i učenja koji su uspostavljeni i objavljeni u svakoj Dispencaciji, poput zakona o molitvi i postu. Oni su, prema zakonima Kur’ana, od trenutka zalaska ljepote Glasnika Muhameda iza zastora, postali temeljni i obavezujući zakoni Njegove dispencacije. O ovome svjedoče razna predanja i zapisi koje nije potrebno ovdje navoditi zbog toga što su opšte poznati. Štaviše, u svakoj Dispencaciji je naglašen i opšte primjenjivan zakon o molitvi. O ovome svjedoče zabilježena predanja koja se pripisuju svjetlima koja su sijala iz Danice Istine, iz biti Glasnika Muhameda.

39 Predanja su utvrdila činjenicu da je u svakoj Dispencaciji zakon o molitvi činio temeljnu nit Otkrivenja svih Božijih Glasnika- zakon koji je uzimao formu i oblik u skladu sa potrebama datog vremena. Budući da je svako naredno Otkrivenje ukidalo običaje, navike i učenja koja su bila jasno, nedvosmisleno i čvrsto uspostavljena u prethodnoj Dispencaciji, za iste su se zato simbolično koristile

KNJIGA UVJERENJA

riječi "sunce" i "mjesec". "Da bi iskušao koji od vas će bolje postupati."²⁵

40 Nadalje, u predanjima su se riječi "sunce" i "mjesec" koristile za molitvu i post, kao što je rečeno: "Post je prosvjetljenje, molitva je svjetlost." Jednom prilikom Nas je posjetio jedan od poznatih vjerskih vođa. U toku razgovora se pozvao na ranije spomenuto predanje. Rekao je: "Pošto post povećava tjelesnu temperaturu, on se upoređuje sa sunčevom svjetlošću; večernja molitva osvježava čovjeka i ona se poredi sa mjesečevim sjajem." Tako Smo shvatili da jadnik nije primio nijednu jedinu kapljicu iz okeana istinskog razumijevanja, i da je daleko zalutao od gorećeg Žbuna božanske mudrosti. Ljubazno Smo mu odgovorili: "Tumačenje koje je vaša visost zastupila u vezi sa ovim predanjem je opšte rasprostranjeno među ljudima. Zar se ono ne može drugačije protumačiti?" Upitao je: "Kako bi drugačije moglo biti?" Odgovorili Smo: "Muhamed, Pečat Poslanika, i najistaknutiji Božiji Izabranik je poistovijetio Kur'an sa nebesima, zbog Njegove uzvišenosti, najznačajnijeg uticaja, veličanstvenosti kao i činjenice da obuhvata sve religije." Pošto su sunce i mjesec najsjajnija i najuočljivija nebeska tijela, slično tome se na nebesima Božije religije postavljaju dvije

²⁵ Kur'an 67:2.

sjajne putanje - post i molitva. "Islam je nebo, post je njegovo sunce, dok je moliva njegov mjesec."

41 Ovo je objašnjenje simboličkog značenja riječi Božijih Objava. Prema tome, pokazana je primjena riječi "sunce" i "mjesec," i potkrijepljena je riječima iz svetih stihova i zabilježenim predanjima. Stoga je jasno da se citat: "sunce će se zatamniti, mjesec neće sijati, i zvijezde će pasti sa neba" odnosi na zabludjelost vjerskih vođa i ukidanje zakona koji su čvrsto utemeljeni božanskim Otkrivenjem, svaki od kojih je, simbolički govoreći, nagoviješten Božijim Glasnikom. Niko osim pravednika se neće napojiti iz ovog pehara, i niko osim pobožnih neće imati udjela. "Čestiti će iz pehara piti kamforom začinjeno piće."²⁶

42 Nije upitno da će u svakom narednom Otkrivenju "sunce" i "mjesec" koji se odnose na učenja, zakone, zapovijedi i zabrane uspostavljene u prethodnoj Dispencaciji, i koje su štitile narode toga doba, vremenom potamniti, to jeste, istrošiti se i izgubiti uticaj. Razmislite sada o sljedbenicima Jevanđelja, koji, da su shvatili značenje simbolike "sunca" i "mjeseca"; da su, za razliku od nevaljalih i izopačenih, zatražili prosvjetljenje od Onoga koji je Otkrovitelj božanskog znanja, oni bi sigurno dokučili značenje ovih riječi i ne bi ih morale njihove

²⁶ Kur'an 76:5.

KNJIGA UVJERENJA

sebične želje. Zaista, pošto nisu dosegнули pravo znanje sa samog Izvora, iščezli su u naletu zablude i pogrešnih uvjerenja. Oni se još uvijek nisu trgli iz sna da bi mogli shvatiti da su svi pretskazani znakovi već objelodanjeni, da je obećano Sunce zasjalo na nebu božanskog Otkrivenja, i da su se „sunce“ i „mjesec“ učenja, zakoni i predanja iz prethodne Dispencacije pomračili i zašli.

43 A sada, krajnje trezveno i raširenih krila, pođite stazom uvjerenja i istine. "Reci: "Bog! Zatim ih ostavi neka se lažima svojim zabavljaju."²⁷ Tako ćete biti ubrojani među saputnike o kojima je On rekao: "Onima koji govore: 'Gospodar naš je Bog' pa poslije ostaju pri tome- dolaze anđeli."²⁸ Tada ćeš svojim vlastitim očima posvjedočiti o svim ovim tajnama.

44 O moj brate! Okreni se duhovnom putu, kako bi u treptaju oka mogao proći kroz divljinu udaljenosti i tugovanja, dosegnuti Riđván vječnog ujedinjenja i u jednom se dahu združiti sa nebeskim Dušama. Jer ne možeš se nadati da ćeš običnim ljudskim korakom preći beskrajna prostranstva niti dosegnuti svoj cilj. Spokojan neka je onaj kojega svjetlo istine vodi do istine, i koji u ime Boga stoji na

²⁷ Kur'an 6:91.

²⁸ Kur'an 41:30.

putu Njegove Stvari, na obali istinskog razumijevanja.

45 Ovo je značenje svetog stiha: "I Ja se kunem Gospodarom istoka i zapada da ih možemo boljim od njih zamijeniti i niko nas u tome ne može spriječiti,"²⁹ kao što svako od ranije spomenutih "Sunca" ima svoju tačno određenu tačku izlaska i zalaska. Pošto tumači Kur'anu nisu dokučili simboličko značenje ovih "Sunca", tako im je i gore navedeni stih zadavao muke. Neki su tvrdili da se "istok" i "zapad" spominju u množini zato što sunce uvijek izlazi na drugom mjestu. Drugi su pisali da se pod ovim riječima misli na četiri godišnja doba, pošto tačke svitanja i zalaska sunca variraju sa promjenama godišnjih doba. Dotle seže dubina njihovog razumijevanja! Uprkos svemu, oni uporno pripisuju takve zablude i budalaštine ovim Draguljima znanja, ovim besprijekornim i najčistijim Obilježjima mudrosti.

46 Isto tako se potrudite da iz ovih bistrih, moćnih, izričitih i nedvosmislenih izjava shvatite značenje "otvaranja nebesa", kao jednog od znakova koji najavljuju dolazak zadnjeg časa, Sudnjeg Dana. Kao što je On rekao: "Kada se nebo rascijepi."³⁰ Pod "Nebom" se misli na nebesa

²⁹ Kur'an 70:40-41.

³⁰ Kur'an 82:1.

KNJIGA UVJERENJA

božanskog Otkrivenja koja se podižu sa svakom Objavom i iskidaju se u parčad sa dolaskom onog sljedećeg. Riječ rascijepiti znači da se stara Božanska vladavina ukida i poništava. Tako mi Boga! Kada se ova nebesa rascijepe, onima koji su pronicljivi, to je moćnije nego da se nebo otvori! Razmislite! Koje je djelo moćnije od toga da se Otkrivenje koje je godinama sigurno ustoličeno, pod čijim su okriljem odgajani i rasli svi oni koji su to Otkrivenje prigrlili, pod svjetlošću čijih zakona su se pokoravale brojne generacije, odličnost čijih riječi su prepričavane od strane njihovih očeva, do te mjere da ljudsko oko nije vidjelo ništa drugo sem sveobuhvatnog uticaja njegove milosti, a uho smrtnika nije čulo ništa osim odjekujuće veličanstvenosti njegove naredbe- šta je moćnije od toga da se jedno takvo Otkrivenje, Božijom moći, rascijepi i poništi dolaskom nove duše? Razmislite da li je ovo moćnije od onoga što su jadni i budalasti ljudi umišljali da "otvaranje nebesa" znači?

47 Pomislite na poteškoće i ogorčenost koji su obilježili živote tih Otkrovitelja božanske Ljepote. Pomislite kako su se, prepušteni sebi samima, suočavali sa svijetom i narodom, i kako su propovijedali Božiji Zakon! Bez obzira kakve su strašne progone činili nad ovim svetim, plemenitim i blagim Dušama, oni bi uprkos silnoj moći koja im je data ipak ostajali strpljivi i uprkos silnoj veličanstvenosti ipak patili i istrajavali.

48 Zato se potrudite da dokučite značenje riječi: "preobražavanje zemlje." Znajte da na koje god duše da su se obilni slapovi milosti slili sa "neba" božanskog Otkrivenja, zemlja tih srca se uistinu preobrazila u zemlju božanskog znanja i mudrosti. Kakvom je samo mirtom jedinstva urodila zemlja njihovih srca! Kakve su cvjetove istinskog znanja i mudrosti oni iznjedrili? Da zemlja njihovih srca nije preobražena, kako bi duše koje ne znaju nijedno jedino slovo, koje nikada nisu imale učitelja niti su pohađale školu, mogle izgovarati takve riječi i imati znanje kakvo niko ne može ni pojmiti? Vjerujem da su oni izvajani od gline istinskog znanja i da su oblikovani vodom božanske mudrosti. Zbog toga je rečeno: "Znanje je svjetlost kojom Bog obasjava srca onima koje je On naumio." Takvo znanje jeste i oduvijek je bilo pohvalno, za razliku od ograničenog znanja koje proističe iz skučenih i pomračenih umova. Oni to ograničeno znanje potajno jedan od drugog uzajmljuju i ponosno se njime busaju!

49 Eh kada bi se ljudska srca mogla pročistiti od ograničenja i mračnih misli koje je čovjek sam sebi nametnuo! Kada bi ih obasjala svjetlost Sunca istinskog znanja i kada bi mogli shvatiti tajne božanske mudrosti. Da je suha i jalova zemlja njihovih srca ostala nepromijenjena, kako bi oni ikada mogli postati otjelovljenje Otkrivenja Božijih tajni i Otkrovitelji božanske Biti? On je zbog toga

KNJIGA UVJERENJA

rekao: "na dan kada Zemlja bude zamijenjena drugom zemljom."³¹

50 Kada biste se u duši zapitali o tajnama božanskog Otkrivenja, shvatili biste da je lahor darežljivosti Kralja stvaranja učinio da se čak i sama zemlja u prirodi preobrazi.

51 Sada razmislite o značenju ovih riječi: "Čitava Zemlja će na Sudnjem danu u vlasti Njegovoj biti, a nebesa će u moći Njegovoj smotana ostati. Hvaljen neka je On i vrlo visoko iznad onih koje Njemu smatraju ravnim!"³² A sada, budite pravedni i procijenite. Kada bi ove riječi imale ono značenje koje ljudi podrazumijevaju da ima, mogli bi se slobodno zapitati od kakve koristi bi to moglo biti za čovjeka? Dalje, jasno je da nema te ruke koju bi ljudsko oko moglo opaziti a koja bi mogla učiniti takvo nešto, ili koja bi se mogla pripisati uzvišenoj Biti jednog jedinog istinskog Boga. Nipošto, prihvatanje takvog viđenja nije ništa drugo već čisto bogohuljenje i krajnje izopačivanje istine. Kada bi se reklo da se ove riječi odnose na Božije Glasnike Koji će na Sudnji Dan biti pozvani da počine ova djela, to bi također bilo daleko od istine i bilo bi jednako beskorisno. Nasuprot tome, pod rječju "zemlja" se misli na na zemlju razumijevanja i znanja, a pod

³¹ Kur'an 14:48.

³² Kur'an 39:67.

“nebesima” se misli na nebesa božanskog Otkrivenja. Razmislite kako je On stiskom svoje čvrste ruke, prethodno otkrivenu zemlju znanja i razumijevanja pretvorio u običnu pustoš, i kako je istovremeno u srcima ljudi rasprostreo novu i uzvišenu zemlju i učinio da propupa najsvježiji i najljepši behar, i da se najснаžnije i najuzvišenije drveće razlista u prosvijetljenim njedrima ljudi.

52 Razmislite o tome kako su se uzvišena nebesa Božanskih vladavina iz prošlosti podigla desnom rukom Njegove moći i kako su se, prema Božijoj zapovijedi, podigla nebesa božanskog Otkrivenja i kako su ih ukrasili sunce, mjesec i zvijezde Njegovih čudesnih naredbi. Takve su tajne Božije Riječi koje su bile otkrivene i objelodanjene da biste mogli prepoznati jutarnje svjetlo božanskog vodstva, i da biste, uz snagu vjere i odricanja, smogli snage da ugasite svjetiljku besplodnih umišljanja, beskorisnih ideja, oklijevanja i sumnje, i da bi u najskrivenijoj odaji vašeg srca moglo zaškriti novo svjetlo božanskog znanja i uvjerenja.

53 Uistinu, znajte da svi ovi složeni primjeri i poređenja dolaze od Otkrovitelja Svete Božije Vjere, ujedno kao iskušenje i potvrda narodima svijeta, kako bi se zemlja čistih i prosvijetljenih srca mogla raspoznati od jalove i prolazne ilovače. Tako se Bog od pamtivjeka ophodio prema onima koje je

KNJIGA UVJERENJA

stvorio, i o tome svjedoče zapisi iz svih svetih knjiga.

54 Također, razmislite o Kur'anskoj suri koja se odnosi na "Kiblu."³³ Kada je Muhamed, Sunce Poslanika, izbjegao iz Bathá³⁴ u Yathrib,³⁵ nastavio je okretati lice u molitvi prema svetom gradu Jerusalemu sve dok Jevreji nisu počeli o Njemu govoriti nedolične riječi- riječi koje ne priliče ovim stranama i koje bi samo rastužile čitaoca. Muhameda su ove riječi veoma razljutile. Kada je u zanosu molitve pogledao prema nebu, blagi Gabrijelov glas mu je rekao: "Vidimo Mi kako sa žudnjom bacaš pogled prema nebu, i Mi ćemo sigurno učiniti da se okrećeš prema strani koju ti želiš."³⁶ Sutradan, kada je Poslanik zajedno sa svojim sljedbenicima poveo podnevnu molitvu, i kada je završio prva dva Rekjata,³⁷ ponovo je čuo Gabrijela: "ti lice svoje Časnom hramu okreni."^{38,39} Usred te iste molitve, Muhamed je odjednom okrenuo Svoje lice od Jerusalema i usmjerio ga prema Ćabi. Ovo je uzrokovalo ogromnu pometnju među Poslanikovim sljedbenicima. Poljuljala im se

³³ Pravac u kojem se lice okreće u toku molitve.

³⁴ Meka.

³⁵ Medina.

³⁶ Kur'an 2:144.

³⁷ Klanjanje.

³⁸ prema Meki.

³⁹ Kur'an 2:149.

vjera. Obuzeo ih je takav nemir da su se mnogi, prekinuvši molitvu, odmetli od vjere. Uistinu, Bog nije izazvao ovaj metež ni zbog čega drugog sem da iskušenjem provjeri Svoje sluge. U suprotnom bi, On, savršeni Kralj, bez ikakvih problema ostavio Kiblu nepromijenjenu i dozvolio bi da Jerusalem ostane Mjesto Obožavanja i tokom Njegove Dispenciacije, i ne bi poništavao opšteprihvaćeno obilježje koje je bilo dato ovom svetom gradu.

55 Još od Mojsijevog vremena, nijedan od mnogobrojnih Poslanika, Glasnika Božije Riječi, poput Davida, Isusa i drugih uzvišenih Glasnika između Objave Mojsija i Muhameda- nije promijenio zakon o Kibli. Ovi Glasnici Gospodara stvaranja su, svi do jednoga, usmjeravali ljude da se okreću u istom pravcu. U očima Boga, savršenog Kralja, sva mjesta na zemlji su potpuno ista, izuzev onog mjesta koje bi On namijenio za određenu svrhu tokom Svoje Objave. Kao što je On objavio: "A Božiji je istok i zapad: kuda god se okrenete, pa -tamo je Božija strana."⁴⁰ Pa ipak, zašto mijenjati Kiblu, zašto poljuljati vjeru Poslanikovih sljedbenika i činiti da budu tako zbunjeni? Istina, stvari koje izazivaju takvu preneraženost dolaze samo da bi se svaka duša okušala Božijim mjerilom i da bi se istina mogla razaznati od zablude. On je, stoga, nakon raskola objavio: "I Mi smo

⁴⁰ Kur'an 2:115.

KNJIGA UVJERENJA

promijenili Kiblu prema kojoj si se prije okretao samo zato da bismo ukazali na one koji će slijediti Poslanika i na one koji će se stopama svojim vratiti."⁴¹ "Kao da su divlji magarci preplašeni od lava."⁴²

56 Ako biste se, makar na kratko o ovome u duši zapitali, našli biste se pred otključanom kapijom razumijevanja i vidjeli biste kako vam se svo znanje i njegove mnogobrojne tajne otkrivaju pred očima. Ovo se dešava samo da bi ljudske duše mogle napredovati i da bi se mogle osloboditi iz tamnice svoga ja i okaniti se zanovijetanja. Jer, u Svojoj Biti, savršeni Kralj nikada nije ovisio o tome kako ga doživljavaju oni koje je stvorio i On će zauvijek biti uzvišen iznad štovanja svake duše. Jedan dašak Njegovog obilja je dovoljan da cijelo čovječanstvo ogrne plaštom bogatstva, a jedna kapljica iz Okeana Njegove obilne milosti je dovoljna da svim bićima daruje slavu vječnog života. Pa ipak, pošto je božanska Svrha propisala da se istina treba razaznati od zablude i sunce raspoznati od sjenke, On je u svakom razdoblju stavljao ljude na iskušenja.

57 Kada biste razmislili o životima prethodnih Glasnika, s lakoćom biste ih mogli shvatiti, i

⁴¹ Kur'an 2:143.

⁴² Kur'an 74:50.

prestale bi vas odbijati one riječi i djela koja su u neskladu sa vašim sopstvenim očekivanjima, pa bi tako, vatrom gorećeg Žbuna božanskog znanja, bio spaljen i svaki preostali veo i spokojno biste se mogli nastaniti na prijestolju mira i uvjerenja. Uzmimo za primjer Mojsija, Imranovog sina, jednog od uzvišenih Glasnika i Tvorca Bogom nadahnute Knjige. Jednom davno, prije nego što je objavio svoju službu, prolazeći pokraj tržnice je ugledao dvojicu kako se tuku. Jedan je upitao Mojsija da mu pomogne u borbi protiv protivnika. Mojsije se umiješao i ubio ga. O ovome svjedoči zapis u svetoj Knjizi. Navodeći dodatne detalje bismo skrenuli s teme i omeli tok ovog izlaganja. Glasine o ovom događaju su se proširile po gradu i, kao što je zapisano u Knjizi, Mojsije se istinski uplašio. Kada Mu je došlo upozorenje: "O Mojsije," reče- "Glavešine se dogovaraju da te ubiju,"⁴³ napustio je grad i posjetio je Midjan u želji za služenjem Šoeba. U povratku je ušao u svetu dolinu smještenu u divljini Sinaja gdje mu se ukazao Kralj slave iz "kandilja kao zvijezda blistava koja se užije blagoslovljenim drvetom maslinovim, istočnim i zapadnim."⁴⁴ Iz Vatre mu je nadahnjujući Glas Duha naredio da prosvijetli duše Faraona svjetlom božanskog vodstva- kako bi im, oslobađajući ih od stega svoga ja i želje, omogućio da dosegnu poljane

⁴³ Kur'an 28:20.

⁴⁴ Kur'an 24:35.

KNJIGA UVJERENJA

božanskog zadovoljstva, kako bi ih Salsabilom samoodricanja spasio od udaljenosti i omogućio da uđu u mirni grad božanskog prisustva. Kada je Mojsije posjetio Faraona i prenio mu Poruku po Božijem naređenju, Faraon mu je uvredljivim tonom rekao: "Zar ti nisi onaj koji je počinio ubistvo i postao nevjernik?" Faraon je Mojsiju rekao: "I uradio si nedjelo koje si uradio i još si nezahvalnik? Odgovorio je: 'Ja sam onda ono učinio nehotice'-reče, 'a od vas sam pobjegao zato što sam vas se bojao, pa mi je Gospodar moj mudrost darovao i poslanikom me učinio.'"⁴⁵

58 A sada, dobro razmislite o metežu kojeg je Bog izazvao. Razmislite o neobičnim i raznovrsnim iskušenjima na koje je Bog stavio Svoje sluge. Razmislite kako je odlučio da, od svih svojih sluga za uzvišenu misiju božanskog vodstva izabere Čovjeka za kojeg se znalo da je kriv za ubistvo, Čovjeka o čijoj je okrutnosti i On sam posvjedočio, i koji je u očima naroda, tokom skoro trideset godina odgajan u domu Faraona i hranio se za njegovim stolom. Nije li Bog, svemogući Kralj, bio u stanju spriječiti Mojsijevu ruku da ubije pa da mu se ne pripisuje taj čin i da ne nastaje tolika pometnja među ljudima?

⁴⁵ Kur'an 26:19-20-21.

59 Razmislite i o Marijinom položaju. Takva je stravična uzbuna nastala zbog njenog stanja, da je Marija zažalila što se ikada rodila. O ovome svjedoče zapisi iz svetog stiha koji kažu da je Marija, nakon što je rodila Isusa, oplakivala svoju sudbinu i tužno rekla: "Kamo sreće da sam ranije umrla i da sam potpuno u zaborav pala!"⁴⁶ Tako mi Boga! Tolika tuga slama srce i potresa cijelo biće. Takav očaj i potištenost mogli su nastupiti samo zbog silnog prezira i grdnje nevjernika i izopačenih. Razmislite malo, kakvo je objašnjenje Marija mogla dati ljudima? Kako im je mogla reći da je Dijete, Čiji se otac ne zna, začeo Sveti Duh? Tako je Marija, skrivena i neprolazna lika, uzela svoje Dijete i vratila se kući. Čim su je ugledali, odmah su požurili da kažu: "Ej ti, koja u čednosti ličiš Aronu, otac ti nije bio nevaljao, a ni mati tvoja nije bila nevaljalica."⁴⁷

60 Razmislite o ovom teškom udarcu i najtežem iskušenju koje je Marija morala podnijeti. Uprkos svemu, Bog je toj biti Duha čijem se djetetu- u očima ljudi- ne zna za oca, podario slavu Poslaništva i napravio Ga Svojim Uzorom svima koji su na nebu i na zemlji.

⁴⁶ Kur'an 19:23.

⁴⁷ Kur'an 19:28.

KNJIGA UVJERENJA

61 Vidite kako je, po odredbi Gospodara stvaranja, način djelovanja Božijih Objava u suprotnosti sa iščekivanjima ljudi! Kada shvatite suštinu ovih božanskih tajni, dokučićete i namjeru Boga, Veličajnog, Ljubljenoga. Gledaćete na riječi i djela svemogućeg Vladara kao da su jedno i to tako da šta god da opazite u Njegovim djelima, isto to ćete zapaziti u njegovim izjavama, i šta god da pročitate u Njegovim zapisima, prepoznacete u Njegovim djelima. Prema tome, ove riječi i djela su poput osvetničke vatre pokvarenima, a okrepljujuće su vode milosti pravednima. Kada bi se oko duše moglo otvoriti, vidjelo bi da su riječi s nebesa Božije volje u potpunoj saglasnosi i skladu, i da se ne razlikuju od djela Kraljevstva božanske moći.

62 A sada, o, brate, povedi računa! Ako se u današnje doba dogodi nešto slično, kako li će se ljudi ponašati? Kunem se Onime Koji je istinski Odgojitelj čovječanstva i Otkrovitelj Božije riječi, da bi Ga ljudi odmah i bez ikakve sumnje proglasili za nevjernika i osudili na smrt. Kako li su samo daleko od glasa koji objavljuje: Gle! Isus se pojavio iz daha Svetoga Duha, i Mojsije se podigao da izvršava Božiji zadatak! Kada bi bezbrojni glasovi o tome brujali, ne bi bilo uha koje bi čulo da Smo rekli da je Djetetu bez oca dodijeljena Poslanička misija, ili da je ubica iz plamena gorećeg Žbuna donio poruku „Uistinu, uistinu, Ja sam Bog!“

63 Kada bi progledalo oko pravde, ono bi, u svjetlu onoga što je rečeno, prepoznalo da se On, Koji je Uzrok i konačna Svrha svemu što postoji, obznanio na ovaj dan. Iako se u ovoj Dispencaciji okolnosti slične prethodno opisanim nisu ponovile, ljudi se ipak osvrću na glasine koje šire pokvarenjaci. Užasne su optužbe koje Mu pripisuju! Progonstva koja Mu izriču su krajnje okrutna- to su optužbe i progonstvo o kakvim ljudi do sada nisu ni čuli niti vidjeli!

64 Veliki Bože! Kada je tok riječi dosegnuo ovu tačku, pogledali smo i gle! Slatki miris Boga je puhnuo s vrela Otkrivenja a jutarnji lahor je, nošen vjetrom, došao iz Vječne Šebe. Njegove vijesti su iznova obradovale srce i donijele neopisivu radost duši. Sve što postoji na svijetu se preporodilo, bezbrojni i neprocijenjivo vrijedni darovi su stigli od Prijatelja kojeg nije moguće spoznati. Plašt ljudske hvale neće nikada moći na dostojan način odjenuti Njegov plemeniti stas, niti će odora riječi ikada prikladno ogrnuti Njegov svijetli lik. On ćutke obznanjuje unutarne tajne i bez govora otkriva skrivena značenja božanskih riječi. On pjesmi uči slavuje koji cvrkuću na granama otuđenosti i lišavanja, poučava ih o putu ljubavi i otkriva im tajne o predavanju srca. On cvijeću iz Ridvāna božanskog ujedinjenja razotkriva milost strasnog ljubavnika i iznosi na vidjelo opčinjenost pravednika. On travke iz bašte ljubavi nadahnjuje

KNJIGA UVJERENJA

tajanstvenošću istine, a grudima voljenih na čuvanje povjerala znamenje najtananije pronicljivosti. U ovom su času tako obilni izlivi Njegove milosti da je i sam sveti Duh zavidan! On je kapljicama dodijelio snagu morskih valova, a česticama je darovao raskoš sunca. Tako su obilni izlivi Njegove dobrote da su i najgori kukci zamirisali a slijepi miševi osjetili sunčevu svjetlost. Dahom života je oživio umrle i učinio da se izlegu iz ljuštura smrtnih tijela. Neznalice je doveo do sjedišta znanja a tlačitelje je uzdigao na prijestolje pravde.

65 Kosmos je prepun beskrajnih blagoslova koji samo čekaju na trenutak kada će se uticaj Njegovih nevidljivih darova javno ispoljiti u ovom svijetu, kada će malaksali i žedni dosegnuti živi Kawthar svoga Ljubljenoga, i kada će zabludjeli lotalica iz doline otuđenosti i ništavila doći do hrama života i ponovnog ujedinjenja. U tlu čijeg srca će proklijati ovo sveto sjeme? U bašti čije duše će probegarati pupoljci nevidljive stvarnosti? Uistinu, kažem vam da se buktinja Žbuna ljubavi koja gori u Sinaju srca toliko rasplamsala da je bujica svete riječi nikada ne može ugasiti. Okeani nikada neće utoliti žarku žeđ ovog Gorostasa, a ovaj Feniks vječne vatre ne može boraviti nigdje drugo sem u odsjaju lika Najdražega. Zato, brate moj, u najskrivenijoj odaji svoje duše pohrani uljem mudrosti upaljenu svjetiljku duha i ogradi je štitom razumijevanja, da dah nevjernika ne bi mogao ugasiti njen plamen niti

joj zatamni sjaj. Tako smo nebo riječi obasjali sjajem Sunca božanske mudrosti i razumijevanja, kako bi vam duša mogla naći spokoj i kako biste mogli biti od onih koji su se na krilima uvjerenja vinuli do neba ljubavi, u susret svome Gospodaru, Najmilosrdnijem.

66 A sada, što se tiče Njegovih riječi: "I tada će se na nebu pojaviti znak Sina čovjeka." Ove riječi kažu da- kada zađe sunce nebeskih učenja, kada sa neba padnu božanskom odlukom postavljene zvijezde, kada potamni mjesec istinskog znanja, odgojitelja čovječanstva, kada padnu mjerila vodstva i blagosti, i kada svitanje istine i pravednosti potone u tami- tada će se na nebu pojaviti znak Sina čovjeka. "Nebo" označava stvarno nebo, pošto se približava čas kada će se pojaviti Zvijezda vodilja neba pravde i kada će Arka božanskog vodstva isploviti na moru slave, na nebu će se pojaviti zvijezda koja će ljudima najaviti dolazak najvećeg svjetla. Slično tome, na nevidljivom nebu će se pojaviti zvijezda koja će narodima svijeta biti vjesnik te istinite i uzvišene Zore. Narodno je vjerovanje da su ovi dvostruki znakovi, na stvarnim i nevidljivim nebesima, najavili Otkrivenje svakog Božijeg Poslanika.

67 Među Poslanicama je bio i Abraham, Prijatelj Božiji. Prije nego što je Abraham objavio misiju, Nimrod je usnio san. Bez odlaganja je sazvaio vračeve koji su ga obavijestili o zvijezdi koja se

KNJIGA UVJERENJA

pojavi na nebu. Također, pojavio se i glasnik koji je širom zemlje širio vijest o Abrahamovom dolasku.

68 Nakon njega je došao Mojsije, Onaj Koji je razgovarao sa Bogom. Vračevi iz Njegovog vremena su upozoravali Faraona: "Gle, na nebu se pojavila zvijezda! Ona pretskazuje začecje Djeteta koje će u Svojoj šaci držati tvoju sudbinu, i sudbinu tvog naroda." Također, pojavio se mudrac koji je, skriven tamom, donosio radosne vijesti narodu Izraela, pružao utjehu njihovim dušama i davao uvjerenje srcima. O ovome svjedoče zapisi u svetim knjigama. Kada bi se navodili dodatni detalji, ova poslanica bi se pretvorila u knjigu. Sem toga, nemamo namjeru prepričavati priče iz prošlosti. Bog nam je svjedok da je i ovo što sada spominjemo samo zbog naše privrženosti vama- kako bi siromasi mogli dosegnuti obale mora obilja, da bi neznalci mogli doći do okeana božanskog znanja i da bi oni koji su žedni znanja mogli okusiti Salsabil božanske mudrosti. Inače, ovaj sluga bavljenje takvim zapisima gleda kao na ozbiljan prestup.

69 Slično ovome, kada se primakao čas Isusovog Otkrivenja, nekoliko istočnjačkih mudraca, koji su bili svjesni toga da se Isusova zvijezda pojavila na nebu, je tragalo za njom i pratili su je sve dok nisu došli do sjedišta Herodovog Kraljevstva. Herod je tada držao u rukama vlast nad cijelom zemljom.

70 Istočnjački mudraci su rekli: "Gdje je novorođeni kralj židovski? Vidjesmo njegovu zvijezdu na istoku i dođosmo da mu se poklonimo."⁴⁸ Tragajući su saznali da se Dijete rodilo u Betlehemu, zemlji Judeje. To je znak koji se vidio na stvarnom nebu. Što se tiče znaka na nevidljivom nebu, nebu božanskog znanja i razumijevanja, Yaḥyá, sin Zaharijev je narodu najavio vijesti o Isusovoj Objavi. Objavio je: "Bog ti javlja radosnu vijest: rodiće ti se Yaḥyá, koji će u Božiju knjigu vjerovati, i koji će prvak biti, i čedan, i vjerovjesnik, potomak onih dobrih."⁴⁹ Pod „rječju“ se misli na Isusa, čiji je dolazak Yaḥyá predskazao. Štaviše, u nebeskim Spisima je napisano: „U one dane pojavi se Ivan Krstitelj, i propovijedao je u pustinji judejskoj: "Obratite se; jer je blizu kraljevstvo nebesko."⁵⁰ Yaḥyá je Ivan.

71 Slično tome, prije nego što je otkrivena Muhamedova ljepota, pojavili su se znakovi na stvarnom nebu. Što se tiče znakova na nevidljivom nebu, pojavila su se četiri čovjeka koja su uzastopno najavljivala radosne vijesti o božanskom Prosvjetitelju. Rúz-bih, kojem je kasnije ime promijenjeno u Salmán, je bio počašćen da bude u njihovoj službi. Kada bi se jednome primakao kraj,

⁴⁸ Jevanđelje po Mateju 2:2.

⁴⁹ Kur'an 3:39.

⁵⁰ Jevanđelje po Mateju 3:1-2.

KNJIGA UVJERENJA

poslao bi Rúz-biha drugome, i tako sve do četvrtoga koji je, predosjećajući da mu se bliži smrt, rekao Rúz-bihu: "O, Rúz-bihu! Kada preuzmeš i sahraniš moje tijelo, otiđi u Hijáz jer će se tamo pojaviti Danica Muhamedova. Sretan si jer ćeš ugledati Njegovo lice!"

72 A sada, što se tiče ove čudesne i najuzvišenije Vjere- znajte da su mnogi astronomi najavili njenu zvijezdu na stvarnom nebu. Također, pojavili su se Aħmad i Kázim,⁵¹ kao dvostruki blistavi snop svjetlosti, neka Bog posveti njihovo počivalište!

73 Nakon svega što Smo rekli, jasno je da objavi svakog Ogledala koje odražava božansku Bit prethode znakovi koji najavljuju njihov dolazak. Znakovi se moraju pojaviti na stvarnim i nevidljivim nebesima, tamo gdje je pohranjeno sjedište sunca znanja, mjeseca mudrosti i zvijezda razumijevanja i govora. Znak na nevidljivim nebesima se mora očitivati u liku savršenog čovjeka koji, prije nego što se pojavi sama Objava, obrazuje i priprema ljudske duše na dolazak božanskog Prosvjetitelja, Svjetlost jedinstva među ljudima.

74 A sada, što se tiče Njegovih riječi: "I tada će sva plemena na svijetu da jadikuju, i vidjeće Sina čovjeka kako silazi sa oblaka, sa neba moći i velike

⁵¹ Shaykh Ahmad-i-Ahsá'á i Siyyid Kázim-i-Rashtí.

slave." Ove riječi znače da će u tim danima ljudi žaliti za gubitkom Sunca božanske ljepote, Mjeseca znanja i Zvijezda božanske mudrosti. Tada će vidjeti lik Obećanoga, obožavane Ljepote, kako silazi sa neba na oblacima. To znači da će božanska Ljepota doći s neba Božije volje u ljudskom liku. Riječ "nebo" označava dostojanstvo i uzvišenost, budući da je to sjedište Otkrivenja Objave Svetosti, Izvora drevne slave. Ova drevna Bića, iako su rođena iz utrobe, u suštini su sišla sa neba Božije volje. Mada žive na zemlji, njihovo stvarno boravište su uporišta slave na nebeskim visinama. Dok hodaju među smrtnicima, oni lebde na nebu božanskog prisustva. Bez stopala oni koračaju stazom duha i bez krila polijeću do visina božanskog jedinstva. Svakim dahom prožimaju svemirska prostranstva, i svakim časom prolaze kroz vidljiva i nevidljiva kraljevstva. Na njihovom prijestolju je napisano: "Svakog časa On se zanima nečim", a na njihovom mjestu je uklesano: "Uistinu, Njegov se način svaki put razlikuje."⁵² Oni su došli po naredbi Onoga iz Drevnih Dana, i uzdigli su se uzvišenom Božijom voljom, voljom najmoćnijeg Kralja. Ovo je značenje "silaska sa neba na oblacima."

75 U predanjima božanskih Prosvjetitelja, riječ "nebesa" je korištena za razne pojmove, poput

⁵² Kur'an 55:29.

KNJIGA UVJERENJA

“nebesa Zapovijedi”, “nebo Volje”, “nebo božanske Svrhe”, “nebesa božanskog Znanja”, “nebo Sigurnosti”, “nebo Kazivanja”, “nebo Otkrivenja”, “nebo Skrovitosti”, i slično. U svakom slučaju, On je “nebesima” dodijelio posebno značenje, značenje koje nije otkriveno nikome osim onima koji su upućeni u božanske tajne i napojili su se iz pehara vječnog života. Na primjer, rekao je: "...a na nebu je opskrba vaša i ono što vam se obećava,"⁵³ dok je zemlja ta koja omogućava održavanje. Također, rečeno je: "Imena silaze sa neba," iako ona izlaze iz ljudskih usta. Kada biste ogledalo svoje duše očistili od prašine zlobe, dokučili biste značenje simboličnih riječi koje dolaze iz sveobuhvatajuće Božije Riječi koja se otkriva u svakoj Dispenzaciji i otkrili biste tajne božanskog znanja. Ipak, sve dok se plamenom krajnje odvojenosti ne spale velovi opšte prisutnog a krajnje beskorisnog znanja, neće biti moguće ugledati blistavu zoru istinskog znanja.

76 Uistinu, znajte da postoje dvije vrste znanja: Božansko i Satansko. Jedno dolazi s vrela božanskog nadahnuća, dok je ono drugo odraz beskorisnih i mračnih misli. Prvo znanje potiče od Boga samoga, dok ona druga vrsta znanja proizilazi iz šapata sebičnih želja. Prvo znanje se vodi načelom: "I bojte se Boga, -Bog vas uči,"⁵⁴ a drugo

⁵³ Kur'an 51:22.

⁵⁴ Kur'an 2:282.

potvrđuje poznatu istinu: "Znanje je najopasnija koprena između čovjeka i njegovog Stvoritelja." Prvo znanje donosi plodove strpljenja, iskrene žudnje, istinskog razumijevanja, ljubavi, dok druga vrsta znanja može samo uroditi osionošću, ohološću i nadmenošću. Prema riječima ovih Gospodara svete riječi Koji su tumačili značenje istinskog znanja, zadah tamnih učenja koja su zamračila svijet se ni u kom slučaju ne može osjetiti. Stablo takvih učenja ne može uroditi ničim osim nepravdom i pobunom, niti može dati ikakve plodove osim mržnje i zavisti. Njegovi plodovi sadrže smrtonosni otrov a u sjenci njegove krošnje je bukteća vatra. Kao što je to lijepo rečeno: "Privij se uz skute Čeznje svoga srca i riješi se svake nevjerice; pozdravi se sa svim svjetovnim stvarima, bez obzira kako im bilo ime."⁷⁷ Dakle, neophodno je očistiti dušu od svih ispraznih ljudskih riječi i odvojiti se od svih zemaljskih naklonosti, kako bismo mogli otkriti skriveno značenje božanskog nadahnuća i postati riznica tajni božanskog znanja. Stoga je rečeno: "Onaj koji kroči snježno-bijelom Stazom, i ide stopama Crvenog Vodstva, neće doći do svoga doma sve dok mu ruke nisu slobodne od svetovnih stvari kojima su ljudi privrženi." Ovo je osnovna pretpostavka za sve one koji idu ovim putem. Razmislite o ovome, da biste otvorenih očiju mogli razotkriti pouku ovih riječi.

KNJIGA UVJERENJA

78 Skrenuli smo s Naše teme, mada, šta god da se spomene služi samo tome da potvrdi Naš cilj. Tako mi Boga! Uprkos našoj težnji da budemo što koncizniji, ipak nismo u stanju obuzdati Naše pero. Uprkos svemu onome što Smo spomenuli, bezbrojni su biseri ostali neprobušeni u školjci Našeg srca! Koliko je samo hurija skrivenog značenja još ostalo skriveno u odajama božanske mudrosti! Niko im se još nije približio;-- hurije "koje prije njih, ni čovjek ni džinn nije dodirnuo."⁵⁵ Uprkos svemu što je rečeno, djeluje kao da nije izgovoreno nijedno jedino slovo o Našem cilju, niti da je objelodanjen ikakav nagovještaj o Našoj namjeri. Kada će se pojaviti odani tragalac da odjene odjeću hodočasnika, dosegne Ćabu žudnje svoje duše, i , ne oslanjajući se ni na uho niti na jezik otkrije tajne božanske riječi?

79 Ovim sjajnim, odlučnim i jasnim riječima je dočarano i pojašnjeno značenje "nebesa" u ranije spomenutim redovima. A sada ćemo pokloniti pažnju Njegovim riječima koje govore o Sinu čovjeka koji: "silazi sa nebesa na oblacima." Pod "oblacima" se misli na ono što je u suprotnosti sa iščekivanjima i željama ljudi. Baš kao što je On objavio u ranije citiranim stihovima: "I kad god vam je koji poslanik donio ono što nije godilo dušama vašim, vi ste se oholili, pa ste jedne u laž utjerali, a

⁵⁵ Kur'an 55:56.

druge ubili.”⁵⁶ U jednom smislu, ovi “oblaci” znače poništenje zakona, ukidanje prethodnih Dispencija, opozivanje prihvaćenih vjerskih obreda i običaja, i uzdizanje neukih vjernika iznad učenih protivnika Vjere. U drugom smislu, “oblaci” označavaju dolazak besmrtnog Ljepote u liku smrtnika sa ljudskim ograničenjima poput potrebe za jelom i pićem, siromaštva i bogatstva, slave i poniženja, spavanja i budnog stanja, i drugim osobinama i stanjima koja u ljudskim umovima izazivaju sumnju i nagone ih da Mu okreću leđa. Svi ti velovi se simbolično nazivaju “oblacima.”

80 Ovo su “oblaci” koji omogućavaju da se nebesa znanja i razumijevanja otvore svima koji borave na zemlji. Kao što je On objavio: "A na Dan kad se nebo rastvori i samo tanak oblak pojavi i kad se anđeli sigurno spuste,"⁵⁷ kao što oblaci ne daju očima da vide sunce, tako ove stvari ometaju ljudske duše pri prepoznavanju svjetlosti božanskog Prosvjetitelja. O ovome svjedoče riječi iz usta nevjernika, objavljene u svetoj Knjizi: "I oni govore: “šta je ovom “poslaniku”, on hranu uzima i po trgovima hoda; trebalo je da mu se jedan anđeo pošalje da zajedno s njim opominje.”⁵⁸ Isto tako, drugi Poslanici su bili izloženi siromaštvu i

⁵⁶ Kur'an 2:87.

⁵⁷ Kur'an 25:25.

⁵⁸ Kur'an 25:7.

KNJIGA UVJERENJA

neimaštini, gladi, zloj sreći i drugim stanjima svojstvenim ovom svijetu. Činjenica da su sveti Ljudi bili izloženi siromaštvu i oskudici je navela narod na strepnju i sumnju, pa ih je zbog toga zadesila velika pometnja i zbunjenost. Čudili su se tome zašto bi Bog poslao takvog čovjeka, dao Mu nadmoć nad svim narodima i plemenima, zašto bi slao Čovjeka koji za Sebe tvrdi da je svrha cijelog stvaranja,-- prema Njegovim riječima: "Da nije Tebe, ne bih stvarao sve što je na nebu i na zemlji," i, uprkos svemu tome dopustio Mu da bude podvrgnut takvim mukama? Bez sumnje ste upućeni u nevolje, siromaštvo, jad i poniženja koja su snašla svakog Božijeg Poslanika i Njegove sljedbenike. Mora da ste čuli o tome kako su se glave Njihovih sljedbenika slale na poklon diljem svijeta i na kakve su ih sve načine sputavali da rade ono što im je naređeno. Svaki od njih je završio u šakama neprijatelja Njegove Vjere i pao na nemilost njihove odluke.

81 Jasno je da promjene u svakoj Dispencaciji stvaraju i mračne oblake koji se često ispriječe između oka ljudskog razumijevanja i božanskog Prosvetitelja koje sija iz izvora božanske Biti. Razmislite o tome kako su ljudi generacijama slijepo oponašali svoje očeve i kako su odgajani u tom duhu i na način na koji je pravilno ponašanje propisano u zakonima njihove Vjere. Dakle, kada bi takvi ljudi odjednom otkrili da je Čovjek koji živi u

njihovoj blizini, Koji je njima ravan po svakom ljudskom ograničenju, došao da poništi svako utvrđeno načelo koje im nalaže njihova Vjernačela po kojima su ljudi odgajani stotinama godina i zbog čega su svakog ko se njihovoj vjeri protivio ili joj proturječio smatrali nevjernikom, bezočnikom i bezbožnikom, oni bi sasvim sigurno bili koprenom zakriveni i ne bi prepoznavali Njegovu istinu. Te su stvari poput "oblaka" koji prekrivaju oči onih čija duša nije okusila Salsabil odvojenosti niti se napila Kawthara znanja o Bogu. Takvi ljudi, kada ih upoznate sa činjenicama, do te se mjere ograde da, bez imalo preispitivanja, Božiju Objavu proglašavaju nevjernikom i osuđuju Ga na smrt. Mora da ste čuli da se ovo oduvijek dešavalo, a i danas smo svjedoci istih zbivanja.

82 Dakle, dužni smo uložiti krajnji napor, kako nas uz Božiju nevidljivu pomoć, ovi tamni velovi i sa Neba poslani oblaci iskušenja ne bi omeli da vidimo ljepotu Njegovog sjajnog Lika, te da Ga prepoznamo po Njemu Samome. Ako bismo zatražili dokaz o Njegovoj istini, trebali bismo se zadovoljiti sa jednim jedinim dokazom; kako bismo mogli spoznati Onoga Koji je Izvor neiscrpe milosti i u Čijem prisustvu svo bogatstvo svijeta djeluje kao blijeda slika, kako bismo Mu prestali svakodnevno zanovijetati i kanuti se sopstvenih umišljotina.

KNJIGA UVJERENJA

83 Milosrdni Bože! Uprkos davnom upozorenju-slikovitim simbolima i dovitljivim aluzijama-izrečenom s namjerom da probudi narode svijeta i da spriječi da budu lišeni udjela iz nabujalog Okena Božije milosti, ipak se dešava isto što i prije! U Kur'anu stoji jasna rečenica: "Čekaju li oni da im Božija kazna dođe iz vedra neba, i anđeli, i da bude svemu kraj?!"⁵⁹ Izvjesni broj vjerskih vođa koje doslovno tumače Božije Riječi, tvrde da je ova rečenica jedan od znakova očekivanog uskrsnuća, uskrsnuća koje je plod njihove mašte. Ovo se dešava uprkos sličnim tvrdnjama iz većine nebeskih Knjiga koje se odnose na znakove o narednoj Objavi.

84 On je, također, rekao da: "Zato sačekaj dan kad će im se činiti da prema nebu vide vidljiv dim koji će ljude prekriti. Ovo je neizdržljiva patnja!"⁶⁰ Sveslavljeni je za mjerilo i za ogledni kamen kojim se iskušavaju Njegove sluge odredio baš one stvari koje su u suprotnosti sa željama pokvarenih ljudi, da bi se pravedni mogli izdvojiti od izopačenih, a vjernici raspoznati od nevjernika. Simbolična riječ "dim" stoji za krajnji razdor, ukidanje i rušenje svih priznatih mjerila, kao i za konačnu propast njihovih uskogrudih tumača. Ima li gušćeg i moćnijeg dima od onog koji sada obavija sve narode svijeta, dima koji ih toliko guši i od kojeg se ne mogu spasiti ma

⁵⁹ Kur'an 2:210.

⁶⁰ Kur'an 44:10.

koliko se upinjali? Tako je žestoka vatra sopstevog ja u njihovim grudima, da ih u svakom trenutku spopadaju nove muke. Što im se više govori o tome kako je Čudesna ova Božija Vjera, kako je ovo Otkrivenje sa Najvećih Visina objavljeno cijelom čovječanstvu, i kako ono svakim danom sve više jača i napreduje, to se vatra njihovog ega sve više rasplamsava. Što više uviđaju nesavladivu snagu, uzvišeno samoodricanje, nepokolebljivu istrajnost svetih Božijih sljedbenika, koji, uz Božiju pomoć, svakim danom postaju sve plemenitiji i uzvišeniji, to im strah više razara dušu. U ovim danima, hvaljen nek je Bog, moć Njegove Riječi je dosegla takvu snagu nad ljudima da se oni (neprijetelji vjere) ne usuđuju izustiti niti jednu jedinu riječ. Ako bi susreli jednog od Božijih sljedbenika koji bi, spremno i sa radošću, dao hiljadu života na putu svoga Voljenoga, obuzeo bi ih takav strah da bi bez oklijevanja izjavili kako vjeruju u Njega, a krišom bi klevetali i proklinjali Njegovo ime! Kao što je On objavio: "Kad vas sretnu govore: "Vjerujemo!"- a čim se nađu nasamo, od srdžbe prema vama grizu vrhove prsta svojih. Reci: "Umrите od muke" Bogu su, zaista, dobro poznate misli svačije."⁶¹

85 Uskoro će tvoje oči ugledati znakove božanske moći kako se šire diljem svijeta, i vidjeće otjelovljenja Njegove pobjedonosne moći i

⁶¹ Kur'an 3:119.

KNJIGA UVJERENJA

vladavine u svakoj zemlji. Pošto većina vjerskih vođa nije uspjela dokučiti suštinu ovih riječi niti je shvatila značenje Dana Uskrsnuća, oni su protumačili ove riječi prema sopstvenim maštarijama i izvitoperenim shvatanjima. Jedan jedini pravi Bog mi je svjedok! Čak i skromna moć opažanja im je sasvim dovoljna da iz simboličnog jezika koji se nalazi u ova dva reda shvate sve što smo Mi namjeravali reći, i da tako, uz milost Svemilosrdnoga, dočekaju blistavo svitanje uvjerenja. Takva je priroda nebeske melodije koju besmrtna Nebeska Ptica cvrkuće nad Sadrihom Bahe, i upućuje je vama, da biste, uz Božije odobrenje, mogli hodati stazom božanskog znanja i mudrosti.

86 A sada, što se tiče Njegove tvrdnje da će: "On poslati Svoje anđele...." "Anđeli" su oni koji su, osnaženi snagom duha, vatrom ljubavi prema Bogu zatrli trag svim ljudskim crtama i ograničenjima i zaodjenuli se osobinama najuzvišenijih Bića i Čerubima. U hvalospjevu o Čerubimu, sveti čovjek po imenu Šádiq⁶² je rekao: "Tamo stoji skupina naše braće Šita iza Prijestolja." Postoje mnogobrojna i različita tumačenja riječi: "iza Prijestolja." U jednu ruku, ove riječi ukazuju na to da ne postoje pravi Šiti. Baš kao što je u drugom odlomku rekao: "Istinski vjernik se poredi sa oglednim kamenom."

⁶² Šesti Imam kod Šita.

Zatim se svom slušaocu obratio sljedećim riječima: "Da li si ikada vidio ogledni kamen?" Razmislite kako ovaj simbolični jezik, izražajniji od bilo kojih riječi, bez obzira kako neposrednih, svjedoči o nepostojanju istinskog vjernika. Ovakvo je Šádiqovo svjedočenje. A sada razmislite, kako su nepravедni oni koji su, uprkos tome što nisu udahnuли miris vjere, proglasili nevjernicima one zbog čije je riječi samo vjerovanje priznato i ustoličeno.

87 A sada, pošto su se ova sveta bića izdigla iznad svakog ljudskog ograničenja, pošto su stekla duhovnu prirodu i pošto ih krasi plemenite osobine blagoslovljenih – upravo su zato proglašeni "anđelima." Takvo je značenje ovih stihova, a svaka njihova riječ je protumačena uz pomoć najjasnijih slova, najubjedljivijih dokaza i najutvrđenijih svjedočenja.

88 Pošto Isusovi sljedbenici nikada nisu dokučili skriveno značenje ovih riječi, i pošto se nisu pojavili znakovi koje su oni i njihove Vjerske vođe očekivali, odbili su, i do dan danas odbijaju da prihvate istinu o Objavama Svetosti koje su došle nakon Isusovih dana. Tako su sami sebe lišili priliva Božije svete milosti i čuda Njegove božanske riječi. Tako je nizak njihov položaj na ovaj Sudnji Dan! Oni čak nisu uspjeli shvatiti ni tu činjenicu da su se znakovi Božije Objave u svakom dobu pojavljivali samo i isključivo doslovno prema opisima iz priznatih

KNJIGA UVJERENJA

predanja, niko ih ne bi mogao osporiti niti im okrenuti leđa, i blagoslovljeni se ne bi mogli raspoznati od bijednika, niti prestupnici od bogobožasnih. Pošteno procijenite: Da su se proročanstva iz Jevanđelja doslovno ispunila; da je Isus, Sin Marijin, sišao sa stvarnog neba na oblacima u pratnji anđela-- ko bi se usudio da ne povjeruje, ko bi se usudio da odbije istinu i da se oholo ponaša? Štaviše, takva jeza bi smjesta obuzela sve stanovnike zemlje da nijedna duša ne bi mogla izustiti ni riječ, niti bi bila u stanju da odbije ili prihvati istinu. Zbog pogrešnog tumačenja ovih istina, mnoge hrišćanske vjerske vođe su se usprotivile Muhamedu, i digle su svoj glas protiv Njega ovim riječima: "Ako si ti uistinu obećani Poslanik, zbog čega onda nisi praćen anđelima kako su pretskazale naše svete Knjige, anđelima koji moraju sići sa obećanom Ljepotom da Mu pomažu u Njegovom Otkrivenju i da obavještavaju Njegov narod?" Sveslavljeni je zabilježio njihove riječi: "Trebalo je da mu se jedan anđeo pošalje da zajedno s njim opominje."⁶³

89 Ovakvi prigovori i nesuglasice su se pojavljivale otkako je svijeta i vijeka. Ljudi su se uvijek zamarali tim tobožnjim raspravama i zalud se bunili: "Zbog čega se nije pojavio ovaj ili onaj znak?" Nesreća ih je pratila samo zato što su se

⁶³ Kur'an 25:7.

slijepo držali suda tadašnjih vjerskih vođa i što su ih oponašali u prihvatanju ili pobijanju ovih Otjelotvorenja Odvojenosti, ovih svetih i božanskih Bića. A vjerske vođe, zbog njihove upletenosti u mrežu sopstvenih sebičnih želja i radi pohlepe za prolaznim stvarima, sudile su ove Božanske Prosvjetitelje prema aršinima sopstvenog znanja i razumijevanja i vidjeli ih kao protivnike njihovih običaja i prosuđivanja. Pošto su doslovno tumačili Božiju Riječ, i riječi i predanja Slova Jedinstva, i pošto su ih izlagali u skladu sa svojim ograničenim razumijevanjem, lišili su sebe i svoj narod obilnih izliva milosti i Božijeg milosrđa. Oni su svjedoci ovom dobro poznatom predanju: "Uistinu, naša riječ je nadmoćna, neizmjereno nadmoćna." Drugom prilikom je rečeno: "Naša Vjera je gorko iskušenje, krajnje je zbunjujuća; niko sem miljenika neba je ne može podnijeti, ili onih koje je Poslanik nadahnuo, ili onih čiju je vjeru Bog iskušao." Ove vjerske vođe se slažu u tome da se nijedan od ova tri položaja ne odnose na njih. Prva dva položaja su očito izvan njihovog dosega, a što se tiče trećeg, jasno je da oni ni u jednom vremenu nisu odolili iskušenjima koja im je Bog slao, i da su se, kada se pojavio božanski Ogledni kamen, pokazali kao obična rđa.

90 Veliki Bože! Uprkos njihovoj prividnoj vjeri u ovo predanje, vjerske vođe su sumnjičave i još uvijek raspravljaju o teološkim nejasnoćama njihove vjere i ne posustaju u tvrdnji da su upravo oni

KNJIGA UVJERENJA

tumači Božijih zakona i izlagači važnih tajni Njegove svete Riječi. Sa pouzdanjem tvrde da se još uvijek nisu ispunila predanja koja se odnose na dolazak obećanog Qá'ima, a da nisu u stanju ni udahnuti miris stvarnog značenja ovih predanja, niti su svjesni činjenice da su se svi pretskazani znakovi već obistinili, da je put Božije svete Vjere otkriven, i da skupovi vjernika čak i sada idu tim putem svjetlosnom brzinom, dok zabludjele vjerske vođe još uvijek iščekuju pretskazane znakove. Reci: o, vi koji ste zabludjeli! Čekajte kao što su i oni prije vas čekali!

91 Ako biste ih pitali za znakove koji moraju najaviti objavu i izlazak sunca Muhamedove Vladavine- jer kao što Smo ranije spominjali, nijedan od tih znakova se nije ispunio na doslovan način- i kada bi im bilo rečeno: "Zbog čega ste onda osporili tvrdnje Hrišćana i ljudi koji pripadaju drugim vjerama i na njih gledate kao na nevjernike," pa bi, ne znajući kako da odgovore, rekli: "Te Knjige su izopačene, i nisu, niti su ikada bile od Boga." Razmislite: same riječi iz tih Knjiga svjedoče o tome da su od Boga. Također, ajet sličan ovome je objavljen u Kur'anu, i znaćete to ako ste od onih koji razumiju. Uistinu, kažem vam da cijelo ovo vrijeme oni nisu uspjeli dokučiti šta znači izopačiti spise.

92 Zaista, u spisima i predanjima Oglledala koja oslikavaju sunce Muhamedove Vladavine, spominju

se "Preobrazba od strane uzvišenih bića" i "preobražavanje nevjernika." Pa ipak, to se odnosi samo na posebne slučajeve, poput priče o Ibn-i- Ibn-i-Suríyí. Kada su narodi Khaybara upitali središte Muhamedove Objave o kazni za preljubu između oženjenog muškarca i udate žene, Muhamed je odgovorio rekavši: "Božiji zakon im propisuje smrt kamenovanjem." Bunili su se govoreći: "Takav zakon nije propisan u Pentateuhu." Muhamed je odgovorio; "Kojeg od vaših rabina smatrate priznatim autoritetom koji raspolaže apsolutnim poznavanjem istine?" Svi su se složili da je to Ibn-i-Suríyá. Muhamed ga je pozvao i upitao: "Zaklinjem te Bogom koji vam je razgrnuo more, spustio vam hljeb sa neba, i poslao oblak da vas zaštiti, koji vas je spasio od Faraona i njegovog naroda, i uzdigao vas iznad drugih ljudskih bića, da nam kažeš šta je Mojsije propisao za preljubu između oženjenog muškarca i udate žene." Odgovorio je "O Muhamede! Propisao je smrt kamenovanjem." Muhamed je primijetio: "Zbog čega je onda ovaj zakon poništen i što su ga Jevreji prestali primjenjivati?" Rekao je: "Kada je Nebuchadnezzar zapalio Jerusalem i poubijao Jevreje, samo ih je nekoliko preživjelo. Imajući u vidu izuzetno mali broj Jevreja i mnoštvo Amalekita, tadašnje vjerske vođe su se savjetovale i došle do zaključka da bi, primjenjujući zakon Pentateuha, svako ko je živ izašao ispod Nebuchadnezzarove ruke, po Knjizi, morao biti pogubljen. Vodeći se tom logikom, oni su

KNJIGA UVJERENJA

u potpunosti ukinuli smrtnu kaznu." U međuvremenu, Gabrijel je Muhamedovo prosvijetljeno srce nadahnuo ovim riječima: "oni izvrću smisao riječima Božijim."⁶⁴

93 Ovo je jedan od pojedinačnih slučajeva koji je naveden kao primjer. Uistinu, pod "izopačavanjem" spisa se ne misli na ono što su zabludjele i podle duše umislile, iako neki tvrde da su jevrejski rabini i hrišćanski sveštenici iz Knjige izbrisali riječi koje uzdižu i veličaju lik Muhameda, i da su umjesto njih umetnuli riječi oprečnog značenja. Te su riječi krajnje besmislene i lažne! Zar čovjek koji u Knjigu vjeruje i tvrdi da ju je Bog nadahnuo, može biti u stanju da unakazi tu istu knjigu? Osim toga, Pentateuh je putovao svijetom i nije bio ograničen samo na Meku i na Medinu, tako da su oni krišom mogli izmijeniti i izopačiti njegove spise. Prije će biti da se pod izopačavanjem spisa misli na ono čime se na današnji dan bave muslimanske vjerske vođe, a to je tumačenje Božije svete Knjige prema svojim iskrivljenim i lažnim aršinima. Pošto su, za vrijeme Muhameda, Jevreji po sopstvenoj volji tumačili Pentateuhove riječi koje se odnose na Njegovo Objavljivanje, i pošto su odbili zadovoljiti se sa Njegovom svetom rječju, proglašeni su za one koji "izopačavaju" spise. Također, jasno je i kako su na današnji dan oni koji vjeruju u Kur'an izopačili riječi

⁶⁴ Kur'an 4:45.

Božije svete Knjige koje se odnose na znakove o očekivanoj Objavi, i tumačili ih prema svome nahodađu i željama.

94 On je i drugom prilikom rekao: "Neki među njima su Božije riječi slušali pa su ih, pošto su ih shvatili, svjesno izvrnuli."⁶⁵ Ovaj ajet također ukazuje na to da je značenje Božije riječi izopačeno, a ne da su same riječi na bilo koji način umanjene. Oni koji su zdravog razuma svjedoci su ove istine.

95 Kao sljedeći primjer se navode riječi: "A teško onima koji svojim rukama pišu Knjigu, a zatim govore "Evo, ovo je od Boga"- da bi zato korist neznatnu izvukli."⁶⁶ Ove riječi se odnose na jevreske rabine i vjerske vođe. Rabini su, kako bi udovoljili bogatima i kako bi se i sami obogatili a ujedno i iskazali svoju zavist i nevjerovanje, napisali izvjesni broj spisa kojim su namjeravali pobiti Muhamedove tvrdnje, a svoja su izlaganja potkrepljivali tako nedoličnim dokazima da ih je neumjesno i spominjati, tvrdeći da ovi dokazi proizilaze iz Pentateuhovih spisa.

96 Isto se dešava i danas. I na današnji dan zabludjele vjerske vođe objavljuju brojne osude protiv ove čudesne Vjere! U kakvoj su samo zabludi

⁶⁵ Kur'an 2:75.

⁶⁶ Kur'an 2:79.

KNJIGA UVJERENJA

kada umišljaju da su njihove klevete u skladu sa riječima iz Božije svete Knjige i riječima razboritih ljudi!

97 O ovome govorimo da bismo vas upozorili kako oni ostaju pri tome da su izopačeni oni dijelovi u kojima se govori o znakovima iz Jevanđelja-trebate znati da su njihove riječi čista neistina i obična kleveta. Izopačavanje spisa, u smislu u kojem smo spomenuli, je bilo počinjeno samo u par navrata. Naveli smo par primjera kako bi svakom pronicljivom posmatraču postalo jasno to da je nekolicini neukih ali svetih Ljudi podarena moć spoznaje, tako da bi se zlonamjernici prestali prepirati oko toga da neki stih ukazuje na „izopačeni“ spis i kako smo Mi te stvari spominjali u neznanju. Štaviše, ako biste istražili ade Kur'anske objave, shvatili biste da se većina stihova koje ukazuju na „izopačenje“ spisa odnosi na Jevreje.

98 Također smo čuli da neki ljudi tvrde da izvorni spisi nebeskog Jevanđelja ne postoje među Hrišćanima, već da su se ti spisi uspeli na nebesa. Kako se samo grdno varaju! Nesvjesni su činjenice da takve riječi nanose najtežu nepravdu i tlačenje milostivom i blagom Proviđenju! Kako bi Bog mogao dozvoliti da, kada se Zvijezda vodilja Isusove ljepote udaljila od očiju Njegovih ljudi i uzdigla na četvrto nebo, ona nestane kao i Njegova sveta Knjiga, Njegovo najveće svjedočenje pred

ljudima? Na šta bi se ljudi mogli osloniti u periodu od zalaska Isusove zvijezde do uspinjanja sunca Muhamedove Vladavine? Kojim bi se zakonima vodili i podupirali? Zar bi ljudi postali žrtve osvetničke srdžbe Boga, svemogućeg Osvetnika? Zašto bi im bila nanijeta bol bičem nebeskog Kralja? Iznad svega, zbog čega bi bili obustavljeni izlivi milosti Najdobrostitivijega? Kako bi mogao presušiti okean Njegovog blagog milosrđa? Od Boga tražimo zaštitu od onoga što su umislili o Njemu oni koje je On stvorio! Uzvišen je On iznad ograničenosti njihovog razumijevanja!

99 Dragi prijatelju! Sada kada sviće zora Božijeg vječnog Jutra, kada svjetlost Njegovih svetih riječi: "Bog je izvor svjetlosti nebesa i Zemlje!"⁶⁷ obasjava cijelo čovječanstvo, kada je Njegovom svetom rječju: "Bog želi da vidljivim učini svjetlo Svoje"⁶⁸; objavljena neprikosnovenost Njegovog hrama, i kada je svemoćna Ruka u kojoj stoji Njegovo svjedočenje: "U svojoj ruci drži kraljevstvo svih stvari" ispružena svim narodima svijeta, dužni smo da se stavimo u službu, da bismo, uz milost i dobrotu Božiju, mogli ući u nebeski Grad: "Mi uistinu pripadamo Bogu" i živjeti u uzvišenom staništu: "i Njemu ćemo se vratiti." Povjereno vam je, uz pristanak Božiji, da očistite oko svoje duše od

⁶⁷ Kur'an 24:35.

⁶⁸ Kur'an 9:33.

KNJIGA UVJERENJA

svega prolaznog kako biste mogli shvatiti beskrajnost božanskog znanja i vidjeti Istinu savršenom bistrinom bez ikakvog dokaza ili potvrde.

100 O, odani tragaocu! Ako biste se vinuli u sveto kraljevstvo duha, znali biste da se Bog obznanio, da je On iznad svega što postoji, i oči vam ne bi vidjele ništa osim Njega. "Bog je bio sam; nije bilo nikoga drugog osim Njega." Njegov položaj je toliko uzvišen da nema tog svedočenja koje Ga može potvrditi, niti ima dokaza dovoljno pravednog prema njegovoj istini. Ako biste istražili sveto polje istine, otkrili biste da je sve što postoji znano samo po svjetlosti Njegovog prepoznavanja, i da su sve stvari oduvijek bile i da će zauvijek biti znane samo kroz Njega samoga. Ako boravite na zemlji osvjedočenja, zadovoljite se onime što je On sam objavio: "A zar im nije dosta to što Mi tebi objavljujemo Knjigu?"⁶⁹ Ne postoji, niti će ikada biti jačeg dokaza od ove svjedodžbe koju je On sam odredio: "Ovaj dokaz je Njegova Riječ; Njegovo sopstveno Ja, svjedočenje Njegove istine."

101 A sada, preklinjemo ljude Bayána, sve učene, mudrace, vjerske vođe i svjedoke među njima da ne zaborave želje i upozorenja koja su objavljena u njihovoj Knjizi. Neka u svakom trenutku na pameti

⁶⁹ Kur'an 29:51.

-KNJIGA UVJERENJA

imaju osnove Njegove Vjere, da se ne bi onda kada se pojavi On Koji je Suština istine, najskrivenu Stvarnost svega što postoji, Izvor sve svjetlosti, uhvatili za neke odlomke iz Knjige i uradili Mu ono što je urađeno za vrijeme Vladavine Kur'ana. Uistinu, moćan je On, Kralj božanske moći, da jednim slovom iz Svoje čudesne riječi zatre dah života cijelog Bayána i njegovih ljudi, i da im jednim jedinim slovom dodijeli novi i vječni život, i učini da se podignu i da napuste grobnice svojih jalovih i sebičnih želja. Povedite računa i budite oprezni, i znajte da se sve na svijetu ispunjava vjerom u Njega: "Nije čestitost u tome da okrećete lica svoja prema istoku i zapadu: čestiti su oni koji vjeruju u Boga, i u onaj svijet."⁷⁰ Osluhnite, o ljudi Bayána, istinu na koju vas upozoravamo, kao biste, na Božiji Dan mogli potražiti utočište pod sjenkom koja je proširena preko cijelog čovječanstva.

KRAJ PRVOG DIJELA

⁷⁰ Kur'an 2:176.

KNJIGA UVJERENJA

DRUGI DIO

102 Uistinu, Onaj Koji Je Zvijezda-vodilja Istine i Otkrovitelj Najuzvišenijeg Bića, oduvijek je imao i zauvijek će imati neotuđivu vlast nad svime što je na nebu i na zemlji, čak da na zemlji nema nijednog čovjeka koji će Mu se pokoravati. On uistinu ne ovisi od svoje moći na zemlji, pa i da je ona krajnje oskudna. U ovim riječima vam objavljujemo tajne Božije vjere i darujemo vam dragulje božanske mudrosti, da biste se na krilima samoodricanja mogli vinuti do neslućenih visina koje su skrivene od očiju ljudi.

103 Važnost i osnovna svrha ovih riječi su u tome da objave i da pokažu onima koji su čistog srca i posvećene duše to da su oni koji su Lučonoše istine i Ogledala koja odražavaju svjetlost božanskog Jedinstva, u kojem god vremenu i razdoblju da su na ovaj svijet poslani iz svojih nevidljivih boravišta drevne slave da obrazuju ljudske duše i da milošću opskrbe sve što postoji, bez izuzetka bili obdareni svepokoravajućom snagom i zaodjeveni nepobjedivom vrhovnošću. Ovi skriveni Dragulji, ta tajna i nevidljiva Blaga, u sebi objavljuju i potvrđuju stvarnost ovih svetih riječi: "Uistinu, Bog čini što god On hoće i određuje sve što poželi."

104 Svakoj pronicljivoj i prosvijetljenoj duši je jasno da je Bog, nespoznatljiva Bit, božansko Biće,

KNJIGA UVJERENJA

daleko uzvišen iznad svakog ljudskog obilježja, poput tjelesnog postojanja, uspona i pada, izlaska i povratka. Daleko bilo od Njegove slave da je ljudski jezik u stanju da na odgovarajući način izrazi Njegovu hvalu, ili da ljudska duša može dokučiti Njegovu nedosežnu tajnu. On jeste, i oduvijek je bio, sakriven u drevnu vječnost Svoje Biti, i u Svojoj će Stvarnosti ostati vječno skriven od očiju čovjeka. "Pogledi do Njega ne mogu doprijeti, a On do pogleda dopire; On je milostiv i upućen u sve."⁷¹ Ne postoji mogućnost neposredne veze između Njega i onih koje Je stvorio. On je uzdignut iznad i izvan svake razdvojenosti i ujedinjenja, blizine i udaljenosti. Nema znaka koji može obilježiti Njegovo prisustvo ili Njegovu odsutnost, baš kao što je rječju Njegove zapovijedi na nebu i na zemlji nastalo sve što postoji, i kao što je po Njegovoj želji, koja je Prvobitna Volja, sve što postoji istupilo iz ništavila u kraljevstvo postojanja, u vidljivi svijet.

105 Milostivi Bože! Zar je moguće zamisliti da postoji ijedna veza, ili bilo kakva povezanost između Njegove Riječi i onih koji su tom Rječju stvoreni? Rečenica: "Bog vas podsjeća na Sebe."⁷² nedvosmisleno svjedoči o istinitosti Našeg dokaza, a riječi: "Bog je bio sam; nije bilo nikoga osim Njega", siguran su dokaz ispravnosti naše tvrdnje.

⁷¹ Kur'an 6:103.

⁷² Kur'an 3:28.

Svi Božiji Poslanici i Njihovi Odabrani, sve vjerske vođe, mudraci i razboriti ljudi svakog pokoljenja, jednoglasno priznaju svoju nemoć da dokuče spoznaju o Suštini sve istine, i ispovijedaju svoju nemogućnost da dokuče Njega Koji je Suština svega što postoji.

106 Pošto su se vrata spoznaje Onoga od Drevnih Dana zatvorila ipred svačijeg lica, Izvor beskrajne milosti je prema Njegovim riječima: "Njegova milost nadilazi sve što postoji; Moja milost ih je sviju obuhvatila", učinio da se iz kraljevstva duha u plemenitom ljudskom liku pojave blještavi Dragulji Svetosti, i da se objave svim ljudima kako bi svijetu mogli otkriti tajne o nepromjenjivom Biću i govoriti o profinjenosti Njegove neprolazne Biti. Ova posvećena Ogledala, ta vrela drevne slave su, sve do jednog, tumači Onoga Koji je Središte kosmosa, njegova Suština i prvobitna Svrha. Iz Njega proizilaze njihovo znanje i snaga, iz Njega crpe svoju nadmoćnost. Njihova ljepota je puki odraz Njegovog lika, a Njihovo Otkrivenje je znak Njegove besmrtnosti slave. Oni su Riznice božanskog znanja i Sehare nebeske mudrosti. Kroz njih se prenosi beskrajna milost i otkriva svjetlost koja nikada neće izbljediti. Rekao je: "Ne postoji nikakva razlika između Tebe i njih, osim što su oni Tvoje sluge i što su od Tebe nastali." To je značenje predanja: "Ja sam On lično, a On je ja."

KNJIGA UVJERENJA

107 Predanja i izreke koje se neposredno odnose na Našu temu su raznolike i mnogobrojne; nećemo ih citirati radi konciznosti. Sve što je na nebu i na zemlji je neposredan dokaz objavljivanja osobina i imena Božijih kojih nosi unutar sebe, isto kao što su u svakom atomu utisnuti znakovi koji nose najizražajnije svjedočenje o objavi najveće Svjetlosti. Mislim da bez snage te objave ne bi moglo postojati nijedno biće. Kako su blistave lučonoše znanja koje sijaju unutar atoma i kako su silni okeani mudrosti koji bujaju unutar kapljice! U velikoj mjeri je ovo tačno i za čovjeka, koji je od svih mogućih bića počašćen odorom neizmjernih darova i odabran za tako posebnu slavu. Jer u njemu su pohranjene sve osobine i imena Božija u tom obimu da ga nijedno drugo biće nije sustiglo niti nadmašilo. Sva ta imena i osobine se na njega mogu primijeniti. Rekao je: "Čovjek je Moja tajna, a ja sam njegova tajna." Mnogobrojni odlomci na ovu najosjetljiviju i najuzvišeniju temu su iznova objavljivani u svim nebeskim Knjigama i svetim Spisima. Objavio je: "Mi ćemo im pružati dokaze Naše u prostranstvima svemirskim, a i u njima samim."⁷³ Rekao je: "A i u vama samima- zar ne vidite?"⁷⁴ Iznova je objavio: "I ne budite kao oni koji su zaboravili Boga, pa je On učinio da sami sebe zaborave."⁷⁵ S ovim u vezi je, On, Koji je vječni Kralj, neka mu duše svih onih koji

⁷³ Kur'an 41:53.

⁷⁴ Kur'an 51:21.

⁷⁵ Kur'an 59:19.

-KNJIGA UVJERENJA

su za tajanstvenom Nišom budu žrtvovane, rekao: "Onaj koji zna sebe je spoznao Boga."

108 Tako mi Boga, o uvaženi i poštovani prijatelju! Kada biste se zamislili nad ovim riječima, sigurno biste uočili da se pred vama otvaraju kapije božanske mudrosti i beskrajnog znanja.

109 Iz ovih riječi je jasno da sve stvari u njihovoj najdubljoj stvarnosti svjedoče o objavi imena i osobina Boga koje su unutar njih. Svaka je, u skladu sa mogućnostima koje posjeduje, nagovještavala i ispoljavala Božije znanje. Ovo otkrivenje je tako moćno i tako sveobuhvatno, da okružuje sve ono što je okom vidljivo kao i ono što je nevidljivo. On je objavio: "Da li iko drugi izuzev Tebe ima moć Otkrivenja koju Ti ne posjeduješ, pa da bi Tebe objavio? Slijepo li je oko koje Te ne vidi." Slično tome, vječni Kralj je rekao: "Nisam primijetio ništa osim Boga unutar svega, Boga ispred svega, ili Boga iza svega." U predanju Kumayla je takođe napisano: "Vidite, svjetlost je zasjala iz Zore vječnosti, i gle! Njene zrake su prodrle u najdublje pore stvarnosti svih ljudi." Čovjek, najplemenitije i najsavršenije biće, sve ih nadmašuje u snazi ove objave, i potpuni je izraz njegove slave. Od svih ljudi, najsavršenije, najizražajnije i najizvrsnije su Objave Sunca Istine. Svi osim ovih Objava, žive rukovođeni njihovom Voljom, kreću se i postoje kroz izlive njihove milosti. "Da nije Tebe, ne bih stvarao nebesa." U

KNJIGA UVJERENJA

njihovom posvećenom prisustvu svi izblijede do krajnjeg ništavila i padaju u zaborav. Jezik čovjeka im nikada ne može pjevati dostojnu hvalu, niti ljudski govor ikada može otkriti njihovu tajnu. Ove Niše svetosti, ova iskonska Ogljedala koja blistaju svjetlošću neprolazne slave, samo su puki odraz Njega Koji je Skriveni među Skrivenima. Otkrivenjima ovih dragulja božanske vrline su se objavila sva Božija imena i osobine, poput znanja i moći, nadmoći i vladavine, milosti i mudrosti, slave, dobrote i milosti.

110 Ove Božije osobine nikada nisu bile isključivo dodijeljene nekim određenim Božijim Poslanicama, a uskraćene drugima. Nikako, svi Božiji Poslanici, Njegovi miljenici, Sveti i izabrani Glasnici su, bez izuzetka, nosioci Njegovih imena i otjelovljenja Njegovih osobina. Razlikuju se samo po snazi objave i intenzitetu njihove svjetlosti: "Neke od tih poslanika odlikovali smo više nego druge."⁷⁶ Tako je postalo jasno da se u nišama ovih Poslanika i Božijih izabranika oslikava svjetlost Njegovih beskrajnih imena i uzvišenih osobina, a sasvim je moguće da svjetlost nekih od ovih osobina iz ovih sjajnih Hramova dopire ili pak ne dopire do očiju ljudi. To što se neka Božija osobina naizgled ne ispoljava u ovim Otjelovljenjima Odvojenosti nipošto ne znači da ih Oni, koji su Izvori Božijih

⁷⁶ Kur'an 2:253.

osobina i Riznice Njegovih Svetih imena, zapravo ne posjeduju. Dakle, ove prosvjetljene Duše, ova blistava Lica su svi do jednog bili obdareni svim Božijim osobinama, poput vrhovnosti, nadmoći, i sličnih drugih osobina, čak ako su izvana djelovali kao da su lišeni svake svjetovne slave. Ovo je jasno svakom pronicljivom oku i ne zahtijeva ni potkrepljivanje niti dokaze.

111 Dakle, pošto narod nije tragao za pravim značenjem Božijih svetih riječi na bistrim i kristalnim Vrelima božanskog znanja- malaksali, klonuli i ožednjeli su dospjeli u dolinu бесплодних uobrazilja i zablude. Zalutali su daleko od izvora i bistrih voda koje tole žeđ, i umjesto toga se okupljaju oko ljute soli. O njima je Golubica Vječnosti rekla: "I kakav god dokaz oni vide neće u njega vjerovati; ako vide pravi put- neće ga kao put prihvatiti, a ako vide stranputicu- kao put će je prihvatiti. To je zato što će dokaze Naše poricati i što će prema njima ravnodušni biti."⁷⁷

112 Dokaz ovim riječima je ono što je osvjedočeno u ovoj čudesnoj i uzvišenoj Vladavini. Mnogi su se sveti stihovi spustili sa neba moći i milosti, a niko se na njih nije ni osvrnuo niti se oduprijeo pričama običnih smrtnika koji zapravo ne razumiju nijedno jedino slovo riječi koje izgovaraju. Zbog toga je

⁷⁷ Kur'an 7:145.

KNJIGA UVJERENJA

narod sa sumnjom gledao na neosporive istine, poput ove, i sam sebe lišio Ridvána božanskog znanja i vječnih livada nebeske mudrosti.

113 Kako bismo zaključili raspravu o pitanju: Zašto se, ni na kratko, nije objelodanila vrhovnost Qá'ima, koja je utvrđena u spisima i zabilježenim predanjima, i izručena sa blještavih zvijezda Muhamedove Vladavine? Dešavalo se baš suprotno. Zar Njegovim sljedbenicima i pobornicima nisu naudili ljudi? Zar još uvijek nisu žrtve vatrenog protivljenja njihovih neprijatelja? Zar oni danas ne žive živote poniženih i obespravljenih smrtnika? Ipak, vrhovnost koja se u spisima pripisuje Qá'imu je u suštini istina u koju niko ne može posumnjati. Ova vrhovnost, ipak, nije onakva kakvu je ljudi u svojim glavama zamišljaju. Svi prethodni Poslanici su, bez izuzetka, najavljujući tadašnjem narodu dolazak sljedećeg Otkrivenja, tačno i bez dvoumljenja govorili o vrhovnosti koju Glasnik mora posjedovati. O ovome svjedoče zapisi spisa iz prošlosti. Ova vrhovnost nije bila namijenjena jedino i isključivo Qá'imu. Vrhovnost, kao i sva druga Božija imena i osobine, oduvijek su bila i zauvijek će biti dodijeljena svim Božijim Glasnicima, i onima prije i poslije Njega, jer su Glasnici, kao što je već prije objašnjeno, Otvjelovljenja osobina Boga, Nevidljivoga i Otkrovitelji božanskih tajni.

114 Pod vrhovnošću se misli na sveprisutnu i sveobuhvatajuću moć koja je urođena Qá'imu, bez obzira na to da li se On narodu doima kao neko ko posjeduje zemaljski uticaj. Ovo ovisi isključivo o volji i prohtjevu Qá'imovom. Sami ćete se uvjeriti da vrhovnost, bogatstvo, život, smrt, sudnji dan i uskrsnuće koji se spominju u starim spisima, nisu onakvi kakvi se ljudima današnjice doimaju i kako su oni umislili. Pod vrhovnošću se misli na vrhovnost koju ima Glasnik svake objave i koju On, Zvijezda Vodilja Istine, svojim djelima pokazuje. Ta vrhovnost je duhovna nadmoć koju On punom snagom daruje svemu što je na nebu i na zemlji, i koja se u datom vremenu objavljuje svijetu srazmjerno njegovom kapacitetu i duhovnoj prijemčljivosti. Moć Muhameda, Božijeg Poslanika, danas je sasvim jasna ljudima. A dobro vam je poznato šta je Njegovu Vjeru snašlo u ranim danima Njegove Objave. Kakvu su strašnu patnju ruke nevjernika i grešnika, tadašnje vjerske vođe i njihovi saradnici nanijele samoj Biti duhovnosti, tom najčistijem svetome Biću! Planina od trnja je bačena po Njegovom putu! Taj ološ je, u svojim iskrivljenim i izopačenim umišljotinama, svaku uvredu nanesenu besmrtnom Biću doživljavala kao izvor silnog zadovoljstva. Vjerske vođe poput Abdu'lláh-i-Ubayya, Abú-'Amíra, isposnika, Ka'b-Ibn-i-Ashrafa i Nadr-Ibn-i-Háaritha, tretirale su Ga kao varalicu, i proglasili Ga luđakom i klevetnikom. Takve su Mu stravične optužbe stavili na teret, da

KNJIGA UVJERENJA

Bog ovoj tinti ne dopušta da teče, ni peru da piše o tome niti stranicama da takve riječi podnesu. Njihova huškanja su navela ljude da ustanu protiv Njega i da Ga progone. Da stvar učini još bolnijom, njihovi glavni potstrekači su bile vjerske vođe koje su Ga poricale pred sljedbenicima, tjerali Ga od njih i proglašavali Ga heretikom! Nije li ista sudbina zadesila i ovoga Slugu?

115 Zbog ovih je stvari Muhamed rekao: "Nijedan Božiji Poslanik nije propatio kao što sam ja." U Kur'anu su opisana sva poniženja i udarci koji su Mu naneseni. Uputite se u to šta je snašlo Njegovu Objavu. U jednom trenutku je bio na tako jezivim mukama da su ljudi prekinuli svaki dodir s Njim i sa Njegovim sljedbenicima. Ko god im se približio, padao je u nemilost neizmjerne okrutnosti Njegovih neprijatelja.

116 Citiraćemo samo jedan stih iz Knjige na ovu temu. Ako se udubite u ovu temu, do kraja života ćete jadikovati i oplakivati za nepravdom koja je nanesena Muhamedu, obespravljenom i potlačenom Božijem Poslaniku. Ovaj ajet je objavljen u trenutku kada je Muhamed bio shrvan od tuge radi stalnih smicalica i neprestanog tlačenja. U jeku Njegovog bola se iz Sadratu'l-Muntahá začuo Gabrielov glas: "Ako je tebi teško to što oni glave okreću, onda, ako možeš, potraži kakav otvor u Zemlji ili kakve ljestve

na nebo.”⁷⁸ Ove riječi znače da u Njegovom slučaju nema lijeka i da Ga ljudi neće ostaviti na miru sem ako se ne sakrije pod zemlju ili ne vine u nebesa.

117 Pogledajte kako se situacija drastično promijenila danas! Koliko se samo Kraljeva klanja i koliko ih kleči na spomen Njegovog imena! Koliko se nacija i kraljevstva sklonilo pod Njegovu sjenku, odani su Njegovoj Vjeri i time se ponose! Sa samoga vrha danas dolaze sve same riječi hvale, u krajnoj poniznosti se veliča Njegovo blagoslovljeno ime, a sa vrha minareta odzvanja glas koji poziva Vjernike da Mu se klanjaju. Čak i oni Kraljevi koji su odbili da prihvate Njegovu Vjeru, priznaju i poštuju Njegovu veličinu i vrhovnost Zvijezde ljubazne naklonosti. Takva je Njegova zemaljska vrhovnost danas i o njoj možete naći dokaze na svakom koraku. Ova vladavina mora biti objavljena i ustoličena za života svakog Božijeg Poslanika ili nakon Njegovog uzlaska u nebesko boravište. Ono o čemu svjedočite danas je potvrda ove istine. Ta duhovna nadmoć koja im je prvobitno namijenjena, postoji unutar Njih samih i oko Njih se okreće od vječnosti do vječnosti. Ona ni na trenutak od Njih nije odvojena. Njegova vladavina obuhvata sve što je na nebu i na zemlji.

⁷⁸ Kur'an 6:35.

KNJIGA UVJERENJA

118 Slijedi dokaz o vrhovnosti Muhameda, Danice Istine. Zar niste čuli predanje o tome kako je On jednom riječu pretvorio tamu u svjetlost, iskvarene u pravednike i bezbožnike u vjernike? Svi znakovi i nagovještaji o Sudnjem Danu, uskrснуću, Posljednjem Sudu, i slično, su jasno objašnjeni u jednom jedinom ajetu. Te su riječi bile blagoslov pravednima koji su rekli: "O, Bože, Gospodaru naš, čuli smo te i poslušali." Iste riječi su bile poput prokletstva nepravednima, koji su na poziv odgovorili sa: "čuli smo te i oglušili se." Te su riječi poput oštrice Božijeg mača razdvojile vjernike od nevjernika, očeve od sinova. Mora da ste čuli za one koji su priznali vjeru u Njega i one koji su Ga porekli kako ratuju i kako jedni drugima otimaju imanja. Koliko se samo očeva odreklo svojih sopstvenih sinova i koliko zaljubljenih je ostavilo svoje voljene! Toliko je oštar bio taj čudesni Božiji mač da je rasturio svaki odnos! S druge strane, pomislite na ujedinjuću snagu Njegove Riječi. Vidite kako su oni u kojima je Satana svoga ja godinama sadio sjeme zlobe i mržnje postali tako stopljeni i ujedinjeni u pokornosti ovoj čudesnoj i nenadmašnoj Objavi, da se doima da su potekli iz istog tijela. Takva je pokoravajuća snaga Božije Riječi koja ujedinjuje srca onih koji su se odrekli svega osim Njega, koji su vjerovali u Njegove znakove i pili iz ruke slave Kawthara Božije svete milosti. Brojni su se narodi, narodi koji su imali krajnje različita vjerovanja, ubjeđenja i običaje,

udahnuvši životvorni miris božanskog proljeća iz Božijeg Riđvána ogrnuli novim ruhom božanskog Jedinstva i pili iz pehara Njegove jednosti!

119 Ovo je značenje dobro poznatih riječi: "Vuk i janje zajedno će pasti."⁷⁹ Neznalice i neuki još uvijek, kao i narod nekada, iščekuju dan kada će se zvijeri skupa hraniti na ispaši! Oni ništa ne razumiju! Usne im nisu dodirnule pehar razumijevanja niti su im stopala išla putem pravde. Uostalom, od kakve bi koristi svijetu bilo da se takva stvar i desi? Kao što je slikovito opisano: "Oni pameti imaju- a njome ne shvaćaju, oni oči imaju- a njima ne vide!"⁸⁰

120 Vidite kako je jednim stihom s neba Božije Volje cijeli svijet doveden pred Njegov sud. Ko god da je priznao Njegovu istinu i Njemu se okrenuo, njegova dobra djela su nadvladala loša djela i svi njegovi grijesi su prekriženi i oprosteni. Ovo ukazuje na istinu riječi: "On je hitar sudac." Ako istražite carstva božanskog znanja i dokučite tajne Njegove mudrosti, saznaćete da Bog na ovaj način preokreće nepravdu u pravičnost. Isto tako, ko god da se napio iz pehara mudrosti, uzeo je svoj udio iz okeana vječne blagosti i nepresušne milosti, prihvatio je život u vjeri- božanski i vječni život.

⁷⁹ Izaija 65:25.

⁸⁰ Kur'an 7:178.

KNJIGA UVJERENJA

Onaj koji se okrenuo od tog pehara, osuđen je na vječnu smrt. Riječi "život" i "smrt", koje se spominju u spisima, odnose se na život u vjeri i smrt nevjerovanja. Većina ljudi, ne mogavši pronaći u značenje ovih riječi su prezirali i porekli osobu koja donosi Objavu, odbili su slijediti primjer besmrtnog Ljepote i tako su sebe uskratili svjetlosti Njegovog božanskog vodstva.

121 Kada se svjetlost Kur'anske Objave začela u riznici Muhamedove svete duše, On je Odredio odluku o Sudnjem Danu, uskrsnuću, sudu, životu i smrti. Tada su se podigla mjerila pobune i otvorila vrata poruge. Tako je On, Duh Božiji, zabilježio riječi nevjernika: "Ako ti kažeš: 'Poslije smrti bićete doista oživljeni,' nevjernici će sigurno reći: 'Ovo nije ništa drugo do očita varka!'"⁸¹ Ponovo je rekao: "A ako se čudiš, pa- čudo su riječi njihove: Zar ćemo, zaista, kad zemlja postanemo, biti stvoreni ponovo?"⁸² U drugom je ajetu ljutito uzviknuo: "Pa zar smo prilikom prvog stvaranja malaksali? Ne, ali oni u ponovno stvaranje sumnjaju!"⁸³

122 Pošto su tumači Kur'ana i oni koji slijede učenja Kur'ana pogrešno shvatili suštinsko značenje Božijih riječi, trudili su se dokazati da, prema

⁸¹ Kur'an 11:7.

⁸² Kur'an 13:5.

⁸³ Kur'an 50:15.

gramatičkim pravilima, kada god se riječ “idhá” (što znači “ako” ili “kada”) nađe ispred prošlog vremena, da se ti redovi neminovno odnose na budućnost. Kasnije su se zalagali da objasne one ajete iz Knjige koji se nisu obistinili. Kao što je rečeno: “i u rog će se puhnuti- to je dan kojim se prijeti- i svako će doći, a s njim vodič i svjedok.”⁸⁴ Objasnjavajući ovaj i slične ajete, u nekim slučajevima su tvrdili da se “idhá” podrazumijeva. Dok su u drugim slučajevima tvrdili da pošto je Sudnji Dan neizbježan, o njemu se priča kao o događaju iz prošlosti a ne iz budućnosti. Kako su samo pogrešna njihova doslovna tumačenja! Teško li je njihovo sljepilo! Oni odbijaju da priznaju zov trube koji se tako jasno čuje kroz riječi Muhamedove objave. Lišavaju se obnavljajućeg Božijeg Duha i zalud očekuju zvuk iz trube Serafa, koji je samo jedan od sluga Božijih! Nije li Seraf lično, anđeo Sudnjeg Dana, i oni slični njemu, bio pod zapovijedi Muhamedove riječi? Reci: Šta! Zar ćete dati ono što je za vaše dobro u zamjenu za ono što vam čini zlo? Bijedno je ono što ste krivo zamijenili! Zasigurno, vi ste nesretni ljudi, i u teškoj ste zabludi.

123 Nipošto, “truba” označava zov Muhamedove Objave koja je odjeknula u srcu kosmosa, a pod “uskrsnućem” se misli na Njegovu misiju objavljivanja Božije Vjere. On je zapovijedio

⁸⁴ Kur’an 50:20.

KNJIGA UVJERENJA

grešnicima i zabludjelima da ustanu iz grobova svojih tijela, ogrnuo ih divnim ruhom vjere, i oživio dahom čudesnog novog života. U čas kada je Muhamed, božanska Ljepota, naumio da otkrije jednu od tajni "uskrsnuća", "suda", "raja", "pakla", Gabriel, Glas Nadahnuća, je rekao: "Oni će prema tebi odmahnuti glavama svojim i upitati: 'Kada to?' Ti reci: 'Možda ubrzo.'"⁸⁵ Ono što govore ove riječi bi trebalo biti dovoljno narodima svijeta, ako bi se samo zamislili nad ovim riječima.

124 Mili Bože! Kako su daleko ti ljudi zastranili sa Božijeg puta! Iako je Dan Uskrsnuća nagovješten u Muhamedovoj Objavi, iako su Njegova svjetlost i znakovi opasali cijelu zemlju i sve što postoji- ljudi su ga ipak ismijali i predali se idolima koje su tadašnje vjerske vođe u svom neznanju i praznovjerju izmislile, i lišili su se svjetlosti božanske milosti i izljeva božanskog milosrđa. Baš kao što insekt nije u stanju osjetiti miris svetosti, niti slijepi miš može podnijeti sunčev sjaj.

125 Ovakve stvari su se događale za vrijeme svake Božije objave. Kao što je Isus rekao: "Morate se ponovo roditi."⁸⁶ I: "Zaista, zaista kažem ti: ako se tko ponovo ne rodi vodom i Duhom, ne može ući u kraljevstvo Božje. Ono što je rođeno od tijela, tijelo

⁸⁵ Kur'an 17:51.

⁸⁶ Jevanđelje po Ivanu 3:7.

je; a što je rođeno od Duha, duh je."⁸⁷ Ove riječi znače da ko god se u bilo kojoj objavi rodi od Duha i oživljen je dahom Objave Svetosti, on je uistinu od onih koji su dosegнули "život" i koji su "uskršli" i ušli su u "raj" ljubavi Božije. A ko god da nije među njima, osuđen je na "smrt" i "lišavanje", "vatru" nevjerovanja, i Božiji "gnjev." U svim spisima, knjigama i zabilješkama, propisani su smrt, vatra, sljepilo, nedostatak razumijevanja i sluha svima onima čije usne nisu okusile iz nebeskog pehara stvarnog znanja, i onima čije su duše lišene milosti svetog Duha na njihov dan. Kao što je ranije rečeno: "Oni pameti imaju ali - a njome ne shvaćaju."⁸⁸

126 U drugom odjeljku Jevanđelja je napisano: "Jednom je preminuo otac jednog od Isusovih sljedbenika. Vjernik je, pripovjedajući Isusu o smrti očevoj, upitao za dozvolu da ga sahrani. Na to je Isus, Bit Odvojenosti, odgovorio: "Pusti neka mrtvi pokopavaju svoje mrtvace."⁸⁹

127 Slična je priča o dva čovjeka iz Kúfilha koja su pošla do 'Alíja, Vođe Odanih. Jedan je imao kuću koju je želio da proda; drugi je htio da je kupi. Dogovorili su se da se kupoprodajni ugovor sklopi u prisustvu 'Alíja. On, tumač Božijeg zakona, rekao

⁸⁷ Jevanđelje po Ivanu 3:5-6.

⁸⁸ Kur'an 7:178.

⁸⁹ Jevanđelje po Luki 9:60.

KNJIGA UVJERENJA

je notaru: "Zapišite: 'Mrtvac je od drugog mrtvaca kupio kuću. Kuća se sastoji od četiri dijela. Jedan se prožima prema grobu, drugi prema grobnici, treći prema Širātu, četvrti prema Raju ili paklu.'" Da je zov 'Alijeve trube oživio ove dvije duše, i da su se njegovom ljubavlju digli iz groba zablude, On ih sasvim sigurno ne bi proglasio mrtvim.

128 U svakom vremenu i vijeku, misija Božijih Poslanika i njihovih izabranih je bila da utvrde duhovnu važnost koncepata "života", "uskrsnuća" i "suda." Ako se i na kratko zamislite nad 'Alijevim riječima otkrićete sve tajne koje su skrivene u riječima: "grob", "grobница", "Širât", "raj" i "pakao." Ali, ne! Kako je čudno i jadno! Svi su ljudi zarobljeni u grobnici svoga ja, i zakopani leže u najdubljem ponoru materijalnih želja! Kada biste dokučili makar i kapljicu kristalnih voda božanskog znanja, odmah biste potvrdili da istinski život nije u čulnosti već od duha. Jer život po čulnosti je svojstven i ljudima i životinjama, dok duhovni život žive samo ljudi čistog srca koji su pili iz okeana vjere i koji su okusili plodove uvjerenja. Ovakav život ne zna za smrt, a postojanje mu je krunisano besmrtnošću. Rečeno je: "Istinski vjernik živi u oba svijeta, u ovom svijetu i u svijetu koji će doći." Ako se pod "životom" podrazumijeva ovozemaljsko postojanje, jasno je da nakon njega dolazi smrt.

129 Ova uzvišena istina i najuzvišenija riječ zabilježena je u svim spisima. Nadalje, u Kur'anu je zabilježena sura o Hamzi, "Princu Mučenika"⁹⁰ i Abú-Jahlu, kao sjajan dokaz i osvjedočenje o istini onoga što smo rekli: "Zar je onaj koji je bio u zabludi, a kome smo Mi dali život i svjetlo pomoću kojeg se među ljudima kreće, kao onaj koji je u tminama iz kojih ne izlazi?"⁹¹ Ove su riječi sišle sa neba Prvobitne Volje u vrijeme kada je Hamzi već dodijeljena sveta odora vjere, dok je Abú-Jahl bio ogrezao u svom protivljenju i nevjerovanju. Iz Vrela svemoćnosti i Izvora vječne svetosti je donesena odluka koja Hamzi dodjeljuje vječni život, a Abú-Jahla osuđuje na vječnu propast. Ovo je dodalo na vatru nevjerice u srcima nevjernika i navelo ih da otvoreno poriču Njegovu istinu. Na sav glas su vikali: "Kada je umro Hamza? Kada je uskrsnuo? Kada mu je dodijeljen taj život?" Pošto nisu shvatali značenje ovih plemenitih riječi, niti zatražili prosvjetljenje od priznatih tumača Vjere koji bi im dali makar neku kapljicu Kawthara božanskog znanja, začet je plamen smutnje među ljudima.

130 Svjedok ste kako se danas, uprkos blistavoj raskoši Sunca božanskog znanja, svi ljudi, veliki i mali, uzdaju u tumačenja tih ništavnih objava Princa Tame. Neprekidno im se obraćaju za pomoć

⁹⁰ Titula dodijeljena Muhamedovom dajdži.

⁹¹ Kur'an 6:122.

KNJIGA UVJERENJA

pri tumačenju nedoumica iz svoje Vjere, a ovi im usljed nedostatka znanja daju odgovore koji ni na koji način neće oštetiti njihov sopstveni ugled i bogatstvo. Jasno je da ove duše, niske i sirote poput gmizavaca, nisu osjetile opojni miris lahora vječnosti niti su ikada kročile u Ridván božanskog ushita. Prema tome, kako od njih očekivati da drugima prenose postojani miris svetosti? Takav je njihov put, i oni će takvi zauvijek i ostati. Spoznaju o Božijoj Riječi će dosegnuti samo oni koji su se Njemu okrenuli i oglušili se na šapat Satane. Zato je Bog opet potvrdio zakon o danu Njegove Objave i ispisao ga perom moći na mističnoj Ploči koja je skrivena pod velom nebeske slave. Kada biste se unijeli u ove riječi i zapitali se o njihovom doslovnom i skrivenim značenju, dokučili biste značaj svih dubokih problema koji su danas postali nepremostiva prepreka između čovječanstva i spoznaje o Sudnjem Danu. Tada više ne biste imali nikakvih dilema. Željno iščekujemo da se, uz Božiju pomoć, ne vratite lišeni i željni sa obala okeana božanske milosti, niti da pri povratku sa vječnog Svetišta želje svoga srca oskudjevate. Neka plodovi vašeg truda i traganja izađu na vidjelo.

131 Da zaključimo: Naš cilj je bio ukazati na vrhovnost Onoga koji je Kralj kraljeva. Budite pravedni: da li je nadmoćna vrhovnost ona koja je jednom jedinom Rječju pokazala takav sveprožimajući uticaj, nadmoć i uzvišenost, ili je

zapravo nadmoćna vladavina zemaljskih kraljeva koji uprkos njihovom staranju za građane i pomoći siromašnima vrše samo vanjsku i prolaznu dužnost, dok u ljudskim srcima ne bude ni osjećaje niti poštovanje? Nije li ta vrhovnost snagom jedne jedine riječi pokorila, oživila i preporodila cijeli svijet? Šta! Može li se ništavna prašina porediti sa Onim Koji je Gospodar Gospodara? Ima li jezika koji se usuđuje iskazati ogromnu razliku koja je među njima? Nikako, svako poređenje ne može ni doprijeti do svetog Hrama Njegove vrhovnosti. Kada bi čovjek razmislio, sigurno bi primijetio da čak i sluga na Njegovom pragu vlada nad svime što postoji! O ovome već postoje svjedočenja i u budućnosti će se isto to pokazati.

132 Ovo je samo jedno od značenja duhovne vrhovnosti koju smo ovdje objasnili u skladu sa mogućnostima i duhovnom prijemljivošću ljudi. Jer On, Pokretač svih bića, slavljeno Lik, izvor je takvih moći da ih Ovaj Kome je Nanesena Nepravda ne može otkriti, niti ih ovaj nezaslužni narod može shvatiti. Neizmjereno je uzvišen On iznad ljudske hvale o Njegovoj vrhovnosti; slavljeno je On mimo onoga što Mu se pripisuje!

133 A sada, zapitajte se o ovome: Da se vrhovnost odnosi na zemaljsku vrhovnost i zemaljsku vladavinu, da ona stoji za izraženu pokornost i odanost svih naroda svijeta- vrhovnost

KNJIGA UVJERENJA

u kojoj bi Njegovi voljeni bili uzvišeni i živjeli u miru, a Njegovi neprijatelji bili poniženi i stavljeni na muke- takav vid vladavine ne bi bio svojstven Bogu, Izvoru sve vladavine o Čijem veličanstvu i moći svjedoče svi ljudi. Zar ne znate da je većina čovječanstva pod vlašću Njegovih neprijatelja? Zar se svi oni nisu okrenuli od puta Njegovog zadovoljstva? Zar nisu radili upravo ono što im je On zabranio, a odbijali su činiti- ili se čak protivili i suprotstavljali- onome što je On naredio? Zar Njegovi prijatelji oduvijek nisu bili žrtve nasilja njegovih neprijatelja? Ovo je očitije od svjetlosti podnevnog sunca.

134 Znaj, o, ti tragaoče, da je zemaljska vlast bezvrijedna, i da će takva zauvijek ostati pred očima Boga i Njegovih izabranih. Štaviše, ako se uzme da nadmoć i vrhovnost znače svjetovnu vlast i prolaznu moć, biće vam nemoguće objasniti ovaj ajet: "i vojska Naša će zacijelo pobijediti!"⁹² Oni žele da ustima svojim utrnu Božije svjetlo, a Bog želi da vidljivim učini svjetlo Svoje, makar ne bilo po volji nevjernicima."⁹³ "On je Nadmoćan nad svime." Veći dio Kur'ana, na sličan način, svjedoči o ovoj istini.

135 Kada bi bila tačna besmislena tvrdnja ovih nepromišljenih i prezira vrijednih duša, oni ne bi

⁹² Kur'an 37:173.

⁹³ Kur'an 9:33.

imali izbora već da odbiju sve svete riječi i nebeske knjige. Jer nema boljeg i Bogu milijeg ratnika na cijelom svijetu od Ĥusayna, sina imama ‘Alíja, koji je uistinu bio bez premca i mimo svake uporedbe. "Bio je bez premca i mimo poređenja. Niko na svijetu mu nije bio ravan." Ipak, mora da znate šta ga je snašlo. "Neka Božije prokletstvo stigne mnogobošce!"⁹⁴

136 Kada bi se doslovno tumačio citat "i vojska Naša će zacijelo pobijediti", bilo bi jasno da se ovo ni u kom slučaju ne odnosi na Božije Odabrane niti na Njegov skup, budući da se Ĥusayn, čije je junaštvo bilo jasno kao dan, slomljen i poražen, konačno napio iz pehara mučeništva u Karbali, u zemlji Táff. Slično kaže sveti ajet: "Oni žele da ustima svojim utrnu Božije svjetlo, a Bog želi da vidljivim učini svjetlo Svoje, makar ne bilo po volji nevjernicima." Kada bi se ove riječi doslovno tumačile, nikada se ne bi poklopile sa istinom. Jer, oduvijek je Božija svjetlost naizgled bivala ugašena ljudskom rukom, isto kao što su bile i Božije Svjetiljke. Kako onda objasniti rastuću snagu ovih Svjetiljki? Šta bi mogla značiti moć Božije volje da "usavršava Svoju svjetlost"? Kao što je već osvjedočeno, tako je silna bila mržnja nevjernika da nijedan od ovih božanskih Prosvjetitelja nije mogao odahnuti, niti se napiti iz pehara smiraja. Bili su potlačeni do te mjere da su si i najgori među

⁹⁴ Kur'an 11:18.

KNJIGA UVJERENJA

ljudima davali za pravo da rade što im se prohtije-
Njima koji su Suština postojanja. Ljudi su
posmatrali i ocjenjivali Njihove patnje. Pa kako su
takvi ljudi mogli razumjeti i ispravno protumačiti
Božije riječi, ove stihove vječne slave?

137 Ali, ove riječi ne znače ono što su oni
umislili. Riječi “nadmoć”, “moć”, i “uticaj” imaju
potpuno drugačiji položaj i značenje. Na primjer,
razmislite o sveprožimajućoj moći kapljica
Husaynove krvi koje su natopile zemlju. Kakvu je
samo moć i uticaj prašina prožeta svetošću i snagom
te krvi imala na ljudska tijela i duše! Tolika je bila
moć te prašine, da je jednim jedinim dodirrom tla na
tom svetom mjestu, onaj koji je tražio iscjeljenje
bivao izliječen, a onaj koji je uz punu vjeru i
razumijevanje želio da zaštiti svoju imovinu,
raspršivanjem jednog grumena te svete zemlje po
svojoj kući, dobijao je potpunu zaštitu svog imanja.
Ovo su vanjski uticaji njegove moći. A kada bismo
pripovijedali o njenim skrivenim dejstvima, oni bi
sigurno rekli: “On uistinu prašinu smatra
Gospodom Gospodara, i potpuno se odrekao Vjere
Božije.”

138 Štaviše, sjetite se sramotnih okolnosti
Husaynovog mučeništva. Sjetite se njegove
usamljenosti, kako naizgled nije bilo nikoga da mu
pomogne niti da mu uzme tijelo i da ga ukopa. A
danas se hodočasnici slijevaju iz svih krajeva svijeta

tragajući za mjestom njegovog mučeništva kako bi naslonili glave na pragu njegovog turbeta! Takva je Božija nadmoć i snaga! Takva je slava Njegove vrhovnosti i sjaja!

139 Ne mislite da zbog toga što se sve ovo desilo nakon Husaynovog mučeništva On nije imao nikakve koristi od ove slave. Jer ova sveta duša je besmrtna, živi život Boga, boravi u skloništu nebeske slave na Sadrihu nebeskog ponovnog ujedinjenja. Ove Biti postojanja su svijetli Primjeri žrtvovanja. Ponudili su i nastaviće da nude svoje živote, svoja sredstva, duše, duh- i sve što imaju na putu Ljubljenoga. Za njih nema drugog položaja, ma kako uzvišen taj položaj bio, koji bi oni poželjeli više od ovoga. Jer voljeni nemaju druge želje već da udovolje svome Voljenome, niti drugog cilja sem da se sa Njim ujedine.

140 Kada bismo pripovijedali i o najmanjoj od tajni Husaynovog mučeništva, i kada bismo objelodanili njene plodove, ove stranice je ne bi mogle sadržati niti obuhvatiti njeno značenje. Nadamo se da će, uz Božiju pomoć, puhnuti lahori milosti i da će božansko Proljeće ogrnuti drvo postojanja odjećom novog života; kako bismo mogli otkriti tajne božanske Mudrosti i Njegovim providenjem postali nezavisni od svakog znanja. Do sada smo zapazili samo šaćicu duša, lišenih svake slave, koje su dostigle ovaj položaj. Neka vrijeme

KNJIGA UVJERENJA

pokaže koju će presudu Bog donijeti i šta će Niša Njegove odluke objaviti. Pripovijedamo vam o čudima Božije Vjere i na uho vam šapućemo božanske melodije, kako biste mogli dosegnuti stanje istinske spoznaje i probati njene plodove znanja. Dakle, budite sigurni da- makar im ovozemaljsko boravište bilo u prašini- istinsko boravište ovih Lučonoša nebeskog veličanstva je sjedište slave na nebesima. Mada su lišeni svih zemaljskih dobara, oni borave u kraljevstvu neprocjenjivog bogatstva. Iako ih neprijatelj čvrsto drži u šaci, ustoličeni su u desnoj ruci moći i nebeske vladavine. I u najvećoj tami njihovog poniženja nad njma sija svjetlost neprolazne slave, a nad njihovom prividnom bespomoćnošću pljušti znamenje nepobjedive vrhovnosti.

141 Tako je Isus, Sin Marijin, dok je sjedio jednog dana, nadahnut Svetim Duhom, izgovorio ove riječi: "O ljudi! Hrana mi je trava sa poljane, i njome ja zadovoljavam glad. Krevet mi je u prašini, svjetiljka mi je mjesečeva svjetlost, a su mi moje sopstvene noge. Vidite li ikoga na svijetu da je bogatiji od mene?" Tako mi pravednosti Božije! Nebrojena blaga kruže nad takvim siromaštvom, bezbrojna kraljevstva slave žude za takvim poniženjem! Kada biste došli do kapljice iz okeana suštine ovih riječi, zanemarili biste svijet i sve na svijetu i kao Feniks biste sagorjeli u plamenu vječne Vatre.

142 Slična priča postoji o jednom od Sádiqovih pratilaca koji se jednom prilikom pred njim požalio na svoje siromaštvo. Na te je riječi Sádiq, ta besmrtna ljepota, odgovorio: "Uistinu, ti si bogat i popio si gutljaj bogatstva." Siromaštvom shrvana duša, zbunjena riječima ovog blistavog lika, reče: "Gdje mi je to bogatstvo kad sam bez prebijene pare?" Sádiq je kazao: "Zar ne računaš na to da posjeduješ našu ljubav?" On odgovori: "Da, imam vašu ljubav, o, ti koji si potomak Božijeg Poslanika!" Sádiq ga upita: "Da li bi zamijenio ovu ljubav za hiljadu dinara?" On odgovori: "Nikada ne bih mijenjao ovo što imam, ni za svijet, niti za sva bogatstva ovog svijeta!" Sádiq zaključio: "Kako neko ko je tako bogat može sebe smatrati siromahom?"

143 Takvo siromaštvo i bogatstvo, poniženje i slava, vladavina, moć i slične stvari na koje površne i prazne duše usmjeravaju svoje oči i svoja srca- sve je ovo krajnje ništavno na tom Dvoru! Jer On je rekao: "O ljudi, vi ste siromasi, vi trebate Boga, a Bog je nezavisan i hvale dostojan."⁹⁵ "Bogatstvo" znači odvojenost od svega sem od Boga, dok je "siromaštvo" manjak stvari koje su od Boga.

144 Slično ovome, sjetite se kada su Jevreji opkolili Isusa, Sina Marijinog, prisiljavajući Ga da prizna da je Mesija i Božiji Poslanik kako bi Ga

⁹⁵ Kur'an 35:15.

KNJIGA UVJERENJA

proglasili nevjernikom i osudili Ga na smrt. Potom su odveli Njega koji je Zvijezda vodilja na nebu božanskog Otkrivenja, pred tadašnje vjerske vođe, Pilata i Kajafaza. Na dvoru su se okupili ključni sveštenici i brojni ljudi da gledaju Njegove muke, da ga ponižavaju i vrijeđaju. Iako su Ga unakrsno ispitivali u nadi da će priznati, Isus je ipak ostao pribran i nije govorio. Na kraju je prokletnik krenuo prema Isusu i pitao ga: “Zar ti nisi govorio da si Kralj Kraljeva, Moja riječ je riječ Božija, Ja sam kršilac Sabata?” Tada je Isus podigao glavu i rekao: “Zar ne vidite Sina Čovjeka kako sjedi u desnoj ruci snage i moći?” Ovo su bile Njegove riječi, a zamislite kako im je On djelovao slab, a posjedovao je snagu koja je od Boga, snagu koja je prožimala sve što je na nebu i na zemlji. Kako mogu pripovijedati o svemu onome što Ga je snašlo nakon što je izgovorio ove riječi? Kako da opišem njihovo gnusno ponašanje prema Njemu? Naposljetku su Blagoslovljenome nanijeli takve udarce od kojih se preselio na četvrto Nebo.

145 U Jevanđelju Svetog Luke je zabilježeno da je jednom Isus prošao pored Jevreja koji je paralizovan ležao na postelji. Čim Ga je ugledao, Jevrej Ga je odmah prepoznao i pozvao u pomoć. Isus mu je rekao: “Ustani iz kreveta; grijesi su ti oprošteni.” Jevreji koji su se tu zatekli su se pobunili: “Zar Bog nije jedini koji prašta grijeh?” Pronikavši u tom trenutku u Njihove misli, Isus im je odgovorio: “Što

je lakše reći uzetom čovjeku: "Oprošteni su ti grijesi tvoji"? ili reći: "Ustani i hodaj." Ali znajte da Sin čovječji ima vlast na zemlji opraštati grijeha!"⁹⁶ Ovo je ta istinska vrhovnost, i takva je moć Onih koje je Bog izabrao! Sve ovo što Smo uzastopno ponavljali i sve primjere koje Smo citirali iz raznih izvora ne služe ničemu drugom sem da vam omoguće da doprete do namjere Onih koje je Bog Izabrao, da ne posrnete i da vam se duša ne pokoleba zbog nekih riječi.

146 Sigurnim koracima možemo hodati Stazom uvjerenja kako bi nam vjetar sa poljana Božijeg zadovoljstva mogao donijeti slatke mirise božanskog prihvatanja, i učiniti da mi, koji smo prolazni smrtnici, dosegneмо Kraljevstvo vječne slave. Tada ćete shvatiti suštinsko značenje vrhovnosti i sličnih pojmova koji se spominju u predanjima i spisima. Štaviše, već vam je poznato to da iste one stvari kojih su se držali Jevreji i Hrišćani, i optužbe koje su stavili na Ljepotu Muhamedovu, danas čine ljudi Kur'ana odričući se "Utemeljitelja Bayána", neka mu žrtvovane budu duše svih onih koji borave u kraljevstvu božanskog Otkrivenja! Pogledajte njihovog ludila: izgovaraju iste one riječi koje su nekad izgovarali Jevreji iako toga nisu ni svjesni! Kako su samo prikladne Njegove riječi: "Reci: Bog! Zatim ih ostavi neka se lažima svojim

⁹⁶ Jevanđelje po Luki 5:18-26.

KNJIGA UVJERENJA

zabavljaju!"⁹⁷ "A života mi tvoga, oni su u pijanstvu svome lutali."⁹⁸

147 Kada je Nevidljivi, Vječni, božanska Bit izdao naređenje da se Muhamedova Zvijezda vodilja uzdigne na vidiku znanja, među optužbama koje su Mu jevrejske vjerske vođe stavile na teret bila je i ta da Bog neće slati Poslanike nakon Mojsija. Uistinu, u spisima se govori o Duši Koja će se pojaviti da unaprijedi Vjeru, koja će raditi u službi naroda i zastupati interese Mojsija, tako da bi Zakon Mojsijeve Vladavine mogao obuhvatiti cijeli svijet. Tako se u Svojoj Knjizi Kralj vječne slave pozivao na riječi koje su izrekli oni koji lutaju u dolini udaljenosti i zablude: "Ruka Božija," kažu Jevreji, "je vezana." Njihove sopstvene ruke neka su vezane! Prokleti su zbog toga što su izrekli. "Ne, obje ruke Njegove su otvorene!"⁹⁹ "Božija ruka je iznad ruku njihovih!"¹⁰⁰

148 Iako su tumači Kur'ana na razne načine opisivali okolnosti koje su pratile Otkrivenje ovih redova, trebali biste se potruditi da dokučite njihovu svrhu. Rekao je: Kako je lažno to što su Jevreji umislili! Kako će ruka Onoga Koji je Kralj istine, Koji je dao da se pojavi Mojsijev lik, Onaj Koji

⁹⁷ Kur'an 6:91.

⁹⁸ Kur'an 15:72.

⁹⁹ Kur'an 5:64.

¹⁰⁰ Kur'an 48:10.

mu je dodijelio poslaničko ruho- kako Takvome ruka može biti okovana i sputana? Kako Njega mogu smatrati nemoćnim da pošalje drugog Poslanika nakon Mojsija? Uočavate li besmislenost njihovih tvrdnji; kako su daleko odlutali sa puta znanja i razumijevanja! Ali vidite li kako su se i danas ljudi zaokupili istim takvim besmislicama. Više od hiljadu godina oni izgovaraju ove ajete, upućuju kritike Jevrejima potpuno nesvjesni činjenice da i oni sami, otvoreno i krišom, ispoljavaju ista ta osjećanja i vjerovanja kao i Jevreji! Sigurno ste svjesni njihovih dokonih rasprava o tome da je vrijeme Otkrivenja završeno, da su kapije Božanske milosti zatvorene, da sa izvora drevne svetosti sunce nikada neće ponovo svanuti, da je Okean vječne dobrote zauvijek utihnuo i da su Božiji Glasnici prestali da se pojavljuju iz Niše drevne slave. Dotle sežu svijest i razumijevanje ovih ograničenih, podlih ljudi. Umislili su da je presušio protok Božije sveobuhvatne milosti i neizmjernog milosrđa, čiji prestanak um ne može ni pojmiti. Uzrokovali su nasilje sa svih strana i uložili sav svoj trud da gorkom vodom svojih laži ugase Božiji goreći Žbun, nesvjesni toga da će kugla moći pod svojim moćnim okriljem zaštititi Božiju Svjetiljku. Krajnja bijeda u koju je taj narod zapao im sasvim pristaje, budući da su lišeni prepoznavanja osnovne Svrhe i spoznaje o Tajni i Suštini Božije Vjere. Jer je najveća i najuzvišenija milost koja je data čovjeku, milost koja mu omogućava da "dosegne prisustvo

KNJIGA UVJERENJA

Boga" i Njegovo priznavanje, obećana svim narodima. Ovo je najveći stepen milosti koji je dodijeljen ljudima od strane Najdobrostivijega, Onoga od Drevnih Dana, i upotpunjenje je Njegove bezuvjetne blagonaklonosti prema onima koje je stvorio. Niko od ovih ljudi nije imao udjela u ovoj dobroti i milosti, niti mu je ukazana čast ove najuzvišene počasti. Mnogobrojni stihovi su otkriveni u znak potvrde ovoj najvećoj istini i uzvišenoj Temi! Pa ipak, oni su je odbili, i prema sopstvenom nahođenju iskrivili njihovo značenje. Rekao je: "A onima koji neće da vjeruju u Božija dokaze i u susret s Njime, njima nije stalo do Moje milosti- njih čeka patnja nesnosna."¹⁰¹ Također, rekao je da: "Oni su uvjereni da će pred Gospodara svoga stati i da će se Njemu vratiti."¹⁰² Drugom prilikom je rekao: "Oni koji su tvrdo vjerovali da će pred Boga izići rekoše: 'Koliko su puta malobrojne čete, Božijom voljom, nadjačale mnogobrojne čete!'"¹⁰³ Otkrio je: "Ko žudi da od Gospodara svoga bude lijepo primljen, neka čini dobra djela."¹⁰⁴ Također, rekao je: "On upravlja svim i potanko izlaže dokaze da biste se uvjerali da ćete pred Gospodara svoga stati."¹⁰⁵

¹⁰¹ Kur'an 29:23.

¹⁰² Kur'an 2:46.

¹⁰³ Kur'an 2:249.

¹⁰⁴ Kur'an 18:111.

¹⁰⁵ Kur'an 13:2.

149 Ti ljudi su pogazili ove ajete koji nepogrešivo svjedoče o realnosti "dolaska u Božansko Prisustvo." Nijedna druga tema nije obrađena tako temeljito kao ova. Pa ipak, lišili su se ovog plemenitog i najuzvišenijeg boravišta, ovog nadmoćnog i slavnog položaja. Neki su tvrdili da "dolazak u Božansko Prisustvo" znači "Otkrivanje" Boga na Dan Uskrsnuća. Kada bi tvrdili da Božije "Otkrivenje" podrazumijeva "Univerzalno Otkrivenje," očito je da je takvo Otkrivenje već postojalo u svim stvarima. Ovu istinu Smo već ustanovili, kao što Smo pokazali da sve što postoji prima i otkriva ljepote savršenog Kralja i da znakovi otkrivenja tog Sunca, Izvora sve ljepote, postoje i pokazuju se u ogledalu bića. Kada bi čovjek posmatrao okom božanskog i duhovnog opažanja, spremno bi prepoznao da ništa na svijetu ne može postojati bez otkrivenja Božije ljepote, savršenog Kralja. Pogledajte kako sve što je stvoreno razborito svjedoči o otkrivenju te unutrašnje Svjetlosti koja u njima postoji. Vidite kako su se otvorila vrata Božijeg Ridvāna, kako bi oni koji tragaju mogli dosegnuti gradove razumijevanja i mudrosti i ući u bašte znanja i moći. U svakoj bašti će zateći zagonetnu nevjestu suštine, brižljivo čuvanu u odajama riječi, u najvećoj milosti i s najljepšim ukrasima. Većina Kur'anskih sura nagovještava i pripovijeda o ovoj duhovnoj temi. Rečenica: "Ne

KNJIGA UVJERENJA

postoji ništa što Ga ne veliča¹⁰⁶ je razborita potvrda ovome; kao što je i ovaj ajet vjerni primjer gore navedene tvrdnje: "Mi smo sve pobrojali i zapisali."¹⁰⁷ Sada, ako se pod "dosezanjem Božanskog Prisustva" misli na dosezanje spoznaje o tom otkrivenju, jasno je da su svi ljudi već došli u prisustvo nepromjenjivog Lika, tog Kralja bez premca. Zašto onda ograničavati takvo Otkrivenje samo na Dan Uskrsnuća?

150 Kada bi istrajali u tvrdnji da se "božansko Prisustvo" odnosi na "Određeno Božije Otkrivenje" koje su neki Sufisti opisali kao "Najsvetije Davanje", bilo bi jasno da je ono od vječnosti bilo u Božijem Naumu. Ako uzmemo da je ova pretpostavka tačna, onda "dolazak u Božansko prisustvo", u ovom smislu, nikome nije omogućen, kao što je i ovo Otkrivenje određeno isključivo za najskriveniju Bit do koje čovjek ne može doprijeti. "Put je zatvoren, i svako traganje je odbijeno." Umovi nebeskih miljenika, bez obzira u kojim da su visinama, nikada ne mogu dosegnuti ovaj položaj. Na kojem li je onda tek stepenu razumijevanje mračnih i ograničenih umova?

151 Kada bi rekli da je "božansko Prisustvo" ustvari "Drugostepeno Božije Otkrivenje" koje se

¹⁰⁶ Kur'an 17:44.

¹⁰⁷ Kur'an 78:29.

tumači kao "Sveti Prolom," i da se ono odnosi na svijet stvaranja, to jeste, na carstvo osnovne i prvobitne Božije objave. Takvo otkrivenje je ograničeno na Njegove Poslanike i Izabrane, pošto u svijetu postojanja nikada nije postojao niko moćniji od njih. Ovu istinu svi priznaju i o njoj svjedoče. Ovi Poslanici i Izabrani od Boga su primaoci i objavitelji svih Božijih nepromjenjivih osobina i imena. Oni su ogledala koja vjerodostojno i odano odražavaju Božiju svjetlost. Šta god da je primjenjivo na njih, primjenjivo je i na samoga Boga, Koji je ujedno Vidljivi i Nevidljivi. Spoznaja Boga, Koji je Izvor svega što postoji, i dolazak u Njegovo prisustvo nemogući su- izuzev prepoznavanjem i slijedeđenjem ovih sjajnih Bića koja potiču iz Sunca Istine. Dakle, dolaskom u prisustvo ovih svetih Lučonoša, dolazi se u "Prisustvo Samoga Boga". Njihovim znanjem se pristupa spoznaji Boga, svjetlošću Njihovog Lika se otkriva Ljepota Božijeg Lica. Brojne osobine ovih Biti Odvojenosti - Koji su ujedno i prvi i posljednji, viđeni i skriveni- svjedoče da je Onaj Koji je Sunce Istine ujedno "Prvi i Posljednji, i Vidljivi i Nevidljivi."¹⁰⁸ Takva su i druga divna imena i uzvišene osobine Božije. Dakle, ko je god ih je u bilo kojoj Božanskoj Vladavini Svijetom prepoznao i ko god je dosegnuo prisustvo ovih slavnih, blistavih i divnih Lučonoša- taj je uistinu došao u "Prisustvo Samoga Boga" i zakoračio je u grad vječnog i

¹⁰⁸ Kur'an 57:3.

KNJIGA UVJERENJA

besmrtnog života. Dostizanje tog prisustva je moguće samo na Dan Uskrsnuća, Dana na koji Sam Bog uskrsava kroz Svoje sveobuhvatno Otkrivenje.

152 Ovo je značenje "Dana Uskrsnuća," o kojem se govori u svim spisima i koje je najavljeno ljudima. Možete li zamisliti dragocjeniji, moćniji i slavniji dan od ovoga dana, a ipak dana na koji se čovjek svojevrijedno uskraćuje te milosti i lišava se blagoslova koji poput proljetnog proloma oblaka padaju na cijelo čovječanstvo sa neba milosti? Pošto smo tako jasno pokazali da nema većeg Dana od ovoga, da nema slavnije objave od ove Objave, i pošto smo postavili sve ove uvjerljive i neosporne dokaze koje zdrav um ne može osporiti, niti ih učen čovjek može previdjeti- kako je moguće da se čovjek, zbog neke jalove rasprave sa umišljenim i sumnjičavim ljudima, liši ove silne milosti? Zar nisu čuli dobro poznato predanje: "Kada dođe Qá'im, to je Dan Uskrsnuća?" Slično tome, Imami, ta neugasiva svjetla božanskog vodstva, su uzeli sljedeće riječi: "Čekaju li oni da im Božija kazna dođe iz vedra neba,?"¹⁰⁹ kao znak na koji su oni bez sumnje gledali kao na jednu od pojava na Dan Uskrsnuća koji se odnosi na Qá'ima i Njegovo pojavljivanje.

¹⁰⁹ Kur'an 2:210.

153 Dakle, potrudi se, o, moj brate, da dokučiš značenje “Uskrsnuća” i da pročistiš uši od jalovih rasprava ovih odbačenih ljudi. Ako uđete u kraljevstvo krajnje odvojenosti, spremno ćete posvjedočiti da nema moćnijeg dana od ovoga Dana niti da se može zamisliti uzvišenije Uskrsnuće. Jedno pravedno djelo počinjeno na ovaj Dan, jednako je svim čestitim djelima koje su ljudi zajedno učinili u prošlosti – neka nam Bog oprostí na ovoj uporedbi! Jer nagrada koju takvo djelo zaslužuje je mimo i iznad svake ljudske procjene. Pošto ove kratkovide, sirote duše nisu uspjele da dokuče značenje “Uskrsnuća” i “dostizanja Božanskog Prisustva,” potpuno su lišene njihove milosti. Mada su osnovna i jedina svrha svakog učenja, rad i proučavanje Njega i prepoznavanje Njegovog položaja, ipak, svi su zaokupljeni ovozemaljskim naukama. Lišavaju se svakog trenutka opuštanja i zapostavljaju Njega, Koji je Suština svakog učenja i jedini Cilj svake potrage! Njihove usne nikada nisu dotakle putir božanskog Znanja, niti su ikada okusile kap iz bujice božanske milosti.

154 Znajte da se onaj koji na Dan Božijeg Otkrivenja nije dosegnuo milost “Božanskog Prisustva” niti je prepoznao Njegovog Glasnika, ne može smatrati učenim čovjekom, pa makar on proveo vječnost u potrazi za znanjem i stekao sva ograničena svjetovna znanja? Takav se čovjek

KNJIGA UVJERENJA

nikako ne može ubrojati među osobe koje posjeduju istinsko znanje. A kada bi najneobrazovaniji čovjek bio počašćen ovim odličjem, bio bi ubrojan među one koji su nadahnuti božanskim znanjem; jer takav je čovjek dosegnuo vrhunac znanja, i najveći stupanj razumijevanja.

155 Ovaj položaj je još jedan od znakova Dana Otkrivenja; kao što je rečeno: "On će uzdignuti one koji su poniženi; a poniziće one koji su na visokom položaju." Kao što je zabilježeno u Kur'anu: "A Mi smo htjeli da one koji su na Zemlji tlačeni, milošću obaspemo i da ih vođama i nasljednicima učinimo."¹¹⁰ Na današnji dan možete vidjeti mnoge vjerske vođe koje su zbog poricanja Istine pali na niske grane i sada se kreću po najdubljem ponoru neznanja, a imena su im izbrisana sa spiska slavljenih i učenih. Mnogi neuki su se, svojim činom prihvatanja Vjere, vinuli i dosegнули vrhunac znanja i njihova su imena Perom Moći uklesana na Ploču božanskog Znanja. "Niko ne može presudu Njegovu pobiti, i On brzo račun svodi."¹¹¹ Zbog toga je rečeno: "Traženje pojašnjenja je neprimjereno kada je Dokaz čvrsto utvrđen, pretjerivanje u potrazi za znanjem je krajnje neumjesno kada je Predmet učenja dosegnut." Reci: O, stanovnici zemlje! Vidite li plamenog Mladića koji hita kroz beskrajni bezdan

¹¹⁰ Kur'an 28:5.

¹¹¹ Kur'an 13:41.

Duha, i koji vam donosi vijesti: "Gle: Zaszala je Božija Svjetiljka," i koji vas poziva da obratite pažnju na Njegovu Vjeru koja, iako skrivena pod velom drevnog sjaja, sija u Iraku nad vrelom vječne slave.

156 O, prijatelju moj, kada bi ptica vašeg uma istražila nebesa Kur'anskog Otkrivenja, promatrala prostranstva božanskog znanja koja su u njima otkrivena, sigurno biste uočili da se pred vama otvaraju bezbrojna vrata spoznaje. Sigurno ste primijetili da su stvari koje danas sprečavaju ljude od dosezanja obala okeana vječne milosti, iste one stvari koje su za vrijeme Muhamedove Vladavine sprečavale tadašnji narod da prepozna božanskog Lučonošu, i da posvjedoči o Njegovoj istini. Vi ćete uistinu shvatiti tajanstvenost "povratka" i "otkrivenja," i sigurno ćete se nastaniti u najuzvišenijim odajama sigurnosti i uvjerenja.

157 Jednog dana su se protivnici neuporedive Ljepote, oni koji su zalutali daleko od Božijeg vječnog Svetilišta, prijekorno obratili Muhamedu riječima: "Bog nam je naredio da ne vjerujemo nijednom poslaniku prije nego što prinese žrtvu koju će vatra progutati."¹¹² Ispade da je Bog sa njima sklopio dogovor da ne vjeruju ni u jednog glasnika sve dok ne izvede čudo Abela i Kaina, dakle, dok ne

¹¹² Kur'an 3:183.

KNJIGA UVJERENJA

prinese žrtvu koju će progutati nebeska vatra; kao u priči o Abelu koja je zabilježena u spisima. Muhamed je na ovo odgovorio: "I prije mene su vam poslanici jasne dokaze donosili, a i taj o kome govorite, pa zašto ste ih, ako istinu govorite, ubijali?"¹¹³ A sada, pravo recite, kako bi ljudi koji su živjeli za vrijeme Muhameda mogli živjeti hiljadu godina ranije za vrijeme Adama ili drugih Poslanika? Zašto bi Muhamed, Suština istinoljublja, pozivao na odgovornost ljude Svoga vremena za ubistvo Abela ili drugih Poslanika? Tada ne biste imali drugog izbora već da gledate na Muhameda kao na varalicu ili bogohulnika- ne daj Bože!- ili bi se možda moglo reći da su ti podli ljudi zapravo isti ti koji se u svakom vremenu protive i zakeraju Božijim Poslanicama i Glasnicima, sve dok ih na kraju ne dotjeraju do mučeništva.

158 Dobro razmislite o ovome kako bi slatki lahori božanskog znanja s poljane milosti mogli donijeti miris riječi Voljenoga i učinili da vam duša dokuči Riđván razumijevanja. Kao što zabludjeli iz svakog doba nisu uspjeli shvatiti suštinu ovih dubokih i višeslojnih riječi, i pošto su umislili da je odgovor Božijih Poslanika neprikladan za pitanja koja su im oni postavili, oni su ovim Otjelotvorenjima znanja i razumijevanja pripisali neznanje i neukost.

¹¹³ Kur'an 3:182.

159 Tako je Muhamed, u drugoj suri, izrazio svoje neslaganje sa tim ljudima. Rekao je: "Još ranije su pomoć protiv mnogobožaca molili- i kada im dolazi ono što im je poznato, oni u to neće da vjeruju, i neka zato stigne nevjernike Božije prokletstvo!"¹¹⁴ Ovi redovi nas upućuju na to da je u vrijeme Muhameda bilo ljudi, kao i za vrijeme Poslanika iz prošlosti, koji su se sukobljavali i borili da promovišu Vjeru, da poučavaju Božiji Cilj. Pa ipak, kako se mogu pokoljenja koja su živjela za vrijeme Isusa i Mojsija, i ona koji su živjela za vrijeme Muhameda, smatrati istim narodom? Štaviše, one koje su znali od ranije su Mojsije, Otkrovitelj Pentateuha, i Isus, Tvorac Jevanđelja. Pored svega toga, zašto je Muhamed rekao: Kada im dođe Onaj od Koga su primali znanje...“ –to jeste Isus ili Mojsije---- „oni u Njega nisu vjerovali?“ Zar se Muhamed, naizgled, nije drugačije zvao? Zar nije došao iz drugog grada? Zar nije govorio drugim jezikom i otkrio drugačiji Zakon? Kako se onda može obznaniti istina ovih riječi i kako će njihovo značenje postati jasno?

160 Prema tome, trudite se da dokučite značenje “povratka,” koji je kasnije tako jasno opisan u samom Kur’anu i kojeg do sada još niko nije shvatio. Šta tačno vi tvrdite? Ako kažete da je Muhamed “povratak” prethodnih Poslanika, što je

¹¹⁴ Kur’an 2:89.

KNJIGA UVJERENJA

potvrđeno u ovim redovima, Njegovi Prijatelji moraju takođe biti "povratak" minulih Prijatelja, kao što je "povratak" nekadašnjih ljudi jasno osvjedočen u gore navedenim stihovima. Ako pobijate ovu tvrdnju, zasigurno ste porekli istinu Kur'ana- to najsigurnije Božije svjedočanstvo ljudima. Isto tako, potrudite se da dokučite značenje "povratka," "otkrivenja," i "uskrsnuća," po svjedočenju iz dana Otkrovitelja božanske Biti, da biste sopstvenim očima mogli vidjeti "povratak" svetih duša u posvećena i prosvijetljena tijela, i kako biste mogli očistiti prašinu neznanja, pročistiti mračnoga sebe vodama milosti koja dotiče sa Izvora božanskog Znanja; kako biste, uz Božiju pomoć i svjetlost božanskog vodstva mogli raspoznali Jutro vječnog sjaja od tamne noći zablude.

161 Pored toga, jasno vam je da se Nositelji Božijeg povjerenja objavljuju ljudima kao Izlagači nove Vjere i Nositelji nove Poruke. Pošto su sve ove Ptice Nebeskog Prijestolja sletile sa neba Božije Volje, i zato što su se sve digle da objavljuju Njegovu neodoljivu Vjeru- sve su one poput jedne duše i tijela. Svi Oni piju iz istog Pehara, Pehara ljubavi prema Bogu, i svi jedu plodove sa istog Stabla Jednosti. Ovi Otkrovitelji Boga imaju dvostruki položaj. Prvi položaj je položaj čiste apstrakcije i suštinskog jedinstva. Tako da ako ih sve zovete istim imenom i pripišete im iste osobine, niste odstupili od istine. Kao što je On rekao: "Mi ne

izdvajamo nijednog od poslanika Njegovih.”¹¹⁵ Jer oni svi do jednoga pozivaju narode zemlje da priznaju Jedinstvo Božije i da mu najave Kawthar beskrajne milosti i dobrote. Svi su ogrnuti poslaničkim ruhom i odlikovani su plaštom slave. Tako je Muhamed, Objavitelj Kur’ana, kazao: “Ja sam svaki Poslanik.” Slično tome, rekao je: “Ja sam prvi Adam, Noa, Mojsije i Isus.” Slično je govorio ‘Alí. Ove riječi upućuju na iskonsko jedinstvo svih Tumača Jednosti; izrečene su putem Božije besmrtno riječi i Riznica dragulja božanskog znanja, i zabilježene su u spisima. Oni su primatelji Božanske Naredbe i vrela su Njegovog Otkrivenja. Ovo Otkrivenje je uzvišeno iznad velova mnogostrukosti i brojnosti. Tako je On rekao: "I naređenje naše je samo jedna riječ.”¹¹⁶ Pošto je Vjera zapravo jedna te ista Vjera, njeni Tumači moraju biti isti. Imami za vrijeme Muhameda, ove svjetiljke sigurnosti, su rekli: “Muhamed je prvi, Muhamed je zadnji, Muhamed je sve naše.”

162 Potpuno vam je jasno da su svi Poslanici zapravo Hramovi Božije Vjere Koji su se samo pojavili u različitoj odjeći. Ako pogledate malo dublje, vidjećete ih sve okupljene pod istim krovom; da lebde na istom nebu, da sjede na istom prijestolju, govore iste riječi i objavljuju istu Vjeru.

¹¹⁵ Kur’an 2:285.

¹¹⁶ Kur’an 54:50.

KNJIGA UVJERENJA

Takvo je jedinstvo ovih Biti postojanja, ovih Svjetiljki beskrajnog i neizmjernog sjaja. Kada bi jedan od ovih Objavitelja Svetosti objavio: "Ja sam povratak svih Poslanika," On bi zaista govorio istinu. Tako bi dolaskom svakog narednog Otkrivenja postao izvjestan i povratak prošlih Otkrivenja; istinitost ove činjenice je čvrsto utemeljena. Pošto je povratak Božijih Poslanika u svim zapisima i predanjima jasno utvrđen, povratak njihovih odabranih je, dakle, takođe dokazan. Koncept povratka je sam po sebi i previše očigledan, tako da ne traži nikakvo razjašnjavanje ili dokazivanje. Na primjer, među Poslanicima je bio Noa. Kada je Noa odjeven Poslaničkom odorom i kada ga je Duh Božiji nadahnuo da širi Njegovu Vjeru, ko god da je u Njega vjerovao i prihvatio Njegovu Vjeru, bio je darivan milošću novog života. Za Njega se može istinski reći da je ponovo rođen i da je oživljen, jer prije njegovog vjerovanja u Boga i prije prihvatanja Njegovog Otkrivenja, Noa je težio ka svjetovnim stvarima poput bogatstva, žene, djece, hrane, pića i slično- i to do te mjere da je i noću i danju njegova jedina briga bila kako da se domogne bogatstva i kako da nabavi sredstva za zabavu i uživanje. Osim toga, prije ispijanja živih voda vjere, bio je do te mjere okrenut predanjima svojih predaka i tako posvećen u primjenjivanju njihovih zakona i običaja, da bi radije umro nego što bi prekršio jedno jedino slovo iz skupa sujevjernih narodnih običaja i navika. Bilo je to nešto poput: "Mi

smo zatekli pretke naše kako ispovijedaju vjeru i prateći ih u stopu mi smo na pravom putu."¹¹⁷

163 Isti ovi ljudi, iako prekriveni silnim velovima i uprkos svim primitivnim vjerovanjima, čim su iz pehara uvjerenja okusili gutljaj vječne vjere iz ruke Objavitelja Sveslavljenoga, promijenili su se do te mjere da bi se Njemu za ljubav odrekli i braće, i imovine, i života, i vjerovanja- zapravo, odrekli bi se svega, svega osim Boga! Tako je jaka bila njihova žudnja za Bogom, tako je poletan bio njihov zanos, da se svijet i sve što na svijetu postoji pred njihovim očima pretvorilo u ništavilo. Zar ovi ljudi ne predstavljaju otjelotvorenje tajne "ponovnog rođenja" i "povratka"? Zar nije dokazano da su isti ovi ljudi, prije nego su bili darovani novom i čudesnom Božijom milošću, na sve načine pokušavali zaštititi svoje živote? Zar ih jedan jedini trn nije isprestravljavao, a obična lisica navodila na bijeg? Ali kad su postali počašćeni Božijim najvišim odličjem i kada im je data Njegova blagonaklonost, da su mogli spremno bi ponudili deset hiljada života na Njegovom putu! Nikako, ove blagoslovljene duše, pune prezira prema kavezu od svojih tijela, vapile su za oslobođenjem. Samo jedan njihov ratnik bi se mogao suočiti i boriti sam sa mnogima! Pa ipak, kako bi oni da nije bilo ove promjene u njihovim životima, bili u stanju da čine

¹¹⁷ Kur'an 43:22.

KNJIGA UVJERENJA

stvari koje su suprotne ljudskoj prirodi i koje su nepomirljive sa svjetovnim željama?

164 Jasno je da ništa drugo osim tajanstvenog preobraženja ne bi u svijetu postojanja moglo uzrokovati ovakav polet i ponašanje krajnje neuobičajeno za njihove prijašnje običaje i navike. Njihova uznemirenost je prerasla u spokoj, sumnja u sigurnost, a ranjivost u hrabrost. Ogromna je snaga Božanskog Elik্সira koji u treptaju oka mijenja ljudske duše!

165 Uzmimo za primjer bakar. Kada bi bakar u rudniku bio zaštićen od očvrščavanja, u roku od sedamdeset godina bi se pretvorio u zlato. Ipak, neki tvrde da je bakar ustvari zlato koje očvrščavanjem prerasta u defektno stanje i tako ne dostiže svoje stanje.

166 Kako god bilo, pravi eliksir će trenutačno pretvoriti bakar u zlato i proći će kroz sedamdesetogodišnju etapu u jednom jedinom trenutku. Može li se ovakvo zlato smatrati bakrom? Može li se tvrditi da se bakar nije pretvorio u zlato čak i onda kada se može napraviti jasan test kojim će se zlato raspoznati od bakra?

167 Tako i ove duše, snagom Božanskog Elik্সira, u treptaju oka prelaze iz svijeta praha do prebivališta svetosti; i jednim korakom prelaze

ograničenu zemlju i uzdižu se do mjesta Koje Nije Ograničeno Prostorom. Obavezni ste uložiti krajnji trud da dosegnete Elikzir koji je učinio da se u jednom dahu neuki zapad okrene prema istoku znanja, da obasja mrak jutarnjim sjajem, da onoga koji je zalutao u divljini sumnje povede do vrela Božanske Prisutnosti i Izvora sigurnosti i smrtnicima podari čast pričesti u Ridván besmrtnosti. I sada, kada biste ovo zlato svrstali u bakar, tako biste i za ove ljude mogli reći da su isti kao što su bili prije nego što im je podarena vjera.

168 O brate, vidite kako su vam se duboke tajne “ponovnog rođenja”, “povratka” i “uskrснуća”, svaka pojedinačno, putem ovih samodovoljnih, neosporivih i ubjedljivih riječi razjasnile i razotkrile pred očima. Daj Bože da uz Njegovu milostivu, nevidljivu pomoć smognete snage da od duše i tijela odbacite stari plašt i zaodjenete se novim i nepoderivim ruhom.

169 Dakle, oni koji su u svakoj novoj Božanskoj vladavini svijetom prednjačili nad ostatkom čovječanstva u prihvatanju Božije Vjere, oni koji su pili bistre vode znanja iz ruke božanske Ljepote i dosegнули najuzvišenije vrhove vjere i uvjerenja- oni se po imenu, u svojoj suštini, po djelima, riječima i položaju mogu smatrati “povratkom” onih koji su u prethodnoj Božanskoj vladavini svijetom imali slične odlike. Jer koje god su osobine imali tadašnji

KNJIGA UVJERENJA

ljudi, takvi će biti i ljudi iz kasnijih pokoljenja. Ruža ostaje ruža bez obzira da li cvjeta na Istoku ili na Zapadu. Nisu bitni njen izgled i oblik, već miris.

170 Dakle, razbistrite oči od svih zemaljskih ograničenosti kako biste sve njih mogli vidjeti kao nositelje jednog Imena, tumače jedne Vjere, otkrovitelje jedne Biti, objavitelje jedne Istine i kako biste mogli dokučiti tajnu “povratka” Božijih Riječi koja je u ovim riječima. Razmislite o Muhamedovim sljedbenicima. Vidite kako ih je živodarni Muhamedov dah pročistio od prljavštine svjetovnih ispraznosti, izdignuo iznad sebičnih prohtjeva i odvojio od svega sem od Njega. Vidite kako su pretekli sve narode svijeta u dosezanju Njegovog Svetog Prisustva- Prisustva Boga Samoga- kako su se odrekli svijeta i svega što postoji, kako su spremno i s radošću žrtvovali živote pred stopama Otkrovitelja Sveslavljenoga. Sada, pogledajte “povratak” iste te odlučnosti, istovjetne postojanosti i odricanja, koji se javljaju kod sljedbenika Tačke Bayána.¹¹⁸ Osvjedočili ste se kako su ovi sljedbenici, čudesnom milošću Gospoda Gospodara, postavili mjerila uzvišenog odricanja na nedostupne vrhunce slave. Ove Svjetiljke dolaze iz jednog Izvora i svi su plodovi jednog Drveta. Među njima ne možete pronaći razliku. Sve je ovo djelo Božije milosti! On je milosrdan prema onima koje izabere! Bože smiluj se

¹¹⁸ Báb.

da ne zalutamo u zemlju poricanja; i da dosegneмо океан прихватанја; па да оком прочишћеним од свих противних утицаја мognemo raspoznati svjetove jedinstva i raznolikosti, različitosti i jednosti, органиченја и одвојености, и винути се до најузвишенијих и најскривенијих светишта искомског значенја Божије Ријећи.

171 Iz ovih je riječi jasno da kada bi se pojavila Duša “na kraju koji ne zna za kraj” i počela objavljivati i podržavati Vjeru koja je “na Početku koji nema početka”, tada bi se uistinu znalo da je ona od Njega Koji je Zadnji i od Njega Koji je Prvi, i da su oni ustvari jedno, i da su obojica Tumači jedne, iste Vjere. Iz ovog razloga, kada je Tačka Bayána, neka животи свих других, осим njegovog живота буду Njemu жртвовани!- uporedio Otkrovitelje Boga sa suncem koje sviće sa “Počeka koji nema početak” do “kraja koji ne zna za kraj,” to se odnosilo na jedno te isto sunce. Kada biste rekli da je ovo sunce ono staro sunce govorili biste istinu, a kada biste rekli da je ovo sunce “povratak” tog sunca, такође biste bili u pravu. Isto tako se iz ovih redova jasno vidi da je riječ “zadnji” primjenjiva na “prvi,” i da se “prvi” može primijeniti na “zadnji;” пошто су се и “prvi” и “zadnji” ustali da objavljuju jednu te istu Vjeru.

172 Ovo je jasno kao dan onima koji su se napili vina spoznaje i sigurnosti, ali mnogo je njih koji su

KNJIGA UVJERENJA

zbog nemogućnosti da dokuče stvarno značenje ovih riječi dozvolili riječima poput "Pečat Poslanika" da im pomute razumijevanje i da se tako liše milosti svih Njegovih obilnih blagoslova! Zar sam Muhamed nije rekao: "Ja sam svi Poslanici?" Zar On nije rekao ono što smo već ranije spomenuli: "Ja sam Adam, Noa, Mojsije i Isus?" Zašto bi Muhamed, ta besmrtna Ljepota, rekao: "Ja sam prvi Adam", a ne bi mogao reći "Ja sam posljednji Adam"? Jer, pošto je sebe smatrao "Prvim Poslanikom" - to jeste Adamom- slično tome, "Pečat Poslanika" se može primijeniti na Božansku Ljepotu. Očito je da time što je "Prvi među Poslanicama", On je takođe i njihov "Pečat."

173 Tajanstvenost ove teme, u sadašnje vrijeme, predstavlja gorku kušnju cijelom čovječanstvu. Mnogi su zbog doslovnog tumačenja ovih riječi odbili povjerovati u Njega koji je njihov istinski Otkrovitelj. Pitamo se šta li ovi ljudi misle da znače riječi "prvi" i "zadnji" u slučaju kada se one odnose na Boga, slavljeno neka je Njegovo Ime! Ako tvrde da se ove riječi odnose na ovaj materijalni svijet; kako je to moguće kada je očigledno da ovaj vidljivi poredak još uvijek postoji? Nikako, u ovom slučaju "prvi" se odnosi na "zadnji", a "zadnji" se odnosi na "prvi."

174 Kao što je u rečenici: "Početak koji nema početka", riječ "zadnji" u potpunosti primjenjiva na

Njega, Koji je Odgojitelj svega onoga što je vidljivo i nevidljivo, slično tome se riječi "prvi" i "zadnji" mogu odnositi na Njegove Otkrovitelje. Jer oni su u isto vrijeme Tumači i "prvog" i "posljednjeg." Dok se nalaze na mjestu "prvoga," ustoličeni su na prijestolju "zadnjega." Pronicljivo oko odmah primijećuje da su tumači "prvoga" i "zadnjega," "očitoga" i "skrivenoga," "početka" i "pečata," ustvari niko drugi već sveta Bića, Otjelovljenja Odvojenosti, božanske Duše. Kada biste lebdjeli u svetom boravištu "Bog je bio sam, nije bilo nikoga osim Njega," shvatili biste da u tom Dvoru ni ne postoje sva ta imena i da su ona potpuno zaboravljena. Tada vam oči više ne bi bile zamagljene ovakvim velovima, riječima i namjerama. Uzvišen je ovaj položaj do tih visina da mu čak ni Gabriel, bez pomoći, nikada ne može pristupiti, niti ga Nebeska Ptica, ukoliko nema potpore, ikada može dostići!

175 A sada, potrudite se da shvatite šta je mislio 'Alí, Zapovijednik Vjernika, kad je rekao: "Razdiranje velova slave, bez pomoći." Ovi "velovi slave" su vjerske vođe i moćnici koji su živjeli u danima Božijeg Poslanika, a koji zbog svoje želje za vlašću i žudnje za vodstvom nisu uspjeli da se pokore Božijoj Vjeri, i čak su odbili osluhnuti božansku Melodiju. "Oni stavljaju prste u uši."¹¹⁹

¹¹⁹ Kur'an 2:19.

KNJIGA UVJERENJA

Isto tako se ponašao i narod koji se nije ni osvrtao na Boga i prihvatio je takve ljude za svoje gospodare, stavio se pod bezrezervnu komandu ovih hvalisavih licemjera, jer nije mogao da vidi, nije imao sluha niti srca da sopstvenim umom raspozna istinu od zablude.

176 Bez obzira na Bogom nadahnute opomene svih Poslanika, Svetaca i Onih Koje je Bog Izabrao da upozoravaju ljude da gledaju sopstvenim očima i da slušaju svojim ušima, oni su s prezirom odbijali njihove savjete i slijepo su slijedili svoje vjerske vođe, i nastaviće da ih slijede i ubuduće. Kada bi im se obratio nepoznati siromah koji izgledom ne odaje učenog čovjeka, rekavši: "O narode moj, slijedi one koji su ti poslani,"¹²⁰ oni bi iznenađeno rekli: "Šta govorite! Zar hoćete reći da su sve te vjerske vođe, tumači učenja, sa svojim autoritetom, raskošnošću i vanjskim sjajom ustvari pogriješili, i da nisu mogli raspoznati istinu od zablude? Zar se vi, i ljudi nalik vama, pretvarate da shvatate ono što oni nisu mogli razumjeti?" Ako se brojnost i položaj u svijetu postavljaju kao mjerila znanja i istine, onda se ljudi iz prošlih vremena koje narod današnjice nije prevazišao u brojnosti, veličanstvenosti i moći, trebaju svakako ubrajati među dostojnije i zaslužnije ljude.

¹²⁰ Kur'an 36:20.

177 Očigledno je da kada god su se pojavila Otjelovljenja Svetosti, vjerske vođe tog doba su sprečavale narod da se okrene na put istine. O ovome svjedoče zapisi iz svih svetih spisa i nebeskih knjiga. Nema Božijeg Poslanika koji nije bio predmet nemilosrdne mržnje, javne osude, poricanja i proklinjanja tadašnjih vjerskih vođa! Jadni li su oni zbog nepravde koju su njihove ruke počinile! Jadni su oni zbog toga što danas čine! Ima li velova slave koji su grdniiji od ovih otjelovljenja grijeha! Tako mi Božije pravednosti! Razdiranje takvih velova se smatra najzaslužnijim postupkom, njihovo potpuno raspršavanje je najpohvalnije od svih djela! Neka nam Bog pomogne, i neka pomogne vama, o, Društvo u visini, kako biste u vrijeme Njegove Objave bili milosrdno potpomognuti da učinite takva djela i da uspijete dosegneti Božansko Prisustvo za Njegovih dana.

178 Nadalje, “velovi slave” se odnose i na riječi poput “Pečata Poslanika” i slične, a razdiranje takvih velova se smatra najvećim poduhvatom pred ovim sitnim, grešnim dušama. Sve zbog tih mističnih izreka, ovi jadni “velovi slave” su spriječeni da vide svjetlo istine. Zar nisu čuli kada je Nebeska ptica¹²¹ zacvrkutala tajnu: “Oženio sam hiljadu Fatima, i sve one su bile kćerke Muhameda,

121 Imam ‘Alí.

KNJIGA UVJERENJA

sina Abdulaha, "Pečata Poslanika?" Koliko li je tajni još uvijek neotkriveno u niši spoznaje Boga, i koji su sve dragulji Njegove mudrosti još uvijek zapečaćeni u Njegovim neprikosnovenim riznicama! Da razmislite shvatili biste da Njegova djela ne poznaju početak ni kraj. Opseg Njegove naredbe je previše prostran da bi ga opisao jezik smrtnika, ili da bi ga prešla ptica ljudskog uma; a Njegovo upravljanje svijetom je previše mistično da bi ga dokučio um čovjeka. Njegovo stvaranje nije sustigao završetak, a ono traje od "početka koji nema početak"; Otjelovljenja Njegove Ljepote nisu doživjela početak i nastaviće da se pojavljuju do "završetka bez kraja." Razmislite o ovome, kako biste mogli shvatiti da se ovo odnosi na sve ove svete Duše.

179 Takođe, potrudite se da shvatite značenje pjesme vječne Ljepote, Ĥusayna, sina 'Alíjevog, koji je Salmánu rekao: "Bio sam sa hiljadu Adama, razdoblje između svakog Adama je pedeset hiljada godina, a svakom od njih sam objavio Prestolonasljedstvo koje je dodijeljeno mome ocu." Zatim je ispričao neke detalje, i rekao: "Vodio sam hiljadu bitki na Božijem putu, od kojih je najsporednija i najmanje važna bila bitka na Khaybaru u kojoj se moj otac borio i sukobljavao sa neprijateljima." Potrudite se sad da iz ova dva predanja shvatite tajnu "kraja," "povratka," i "stvaranja bez početka i kraja."

180 O ljubljени moj! Beskrajno je uzvišena nebeska Pjesma iznad svakog napora koji ljudsko uho ulaže da osluhne, i svakog uma koji se upire kako bi dokučio njegovu tajnu! Kako besmomoćni mrav može ući na dvor Sveslavljenoga? Pa ipak, slabašne duše usljed nedostatka razumijevanja odbijaju ove teško shvatljive riječi i preispituju istinu ovih predanja. Niko ih, osim razboritih duša ne može shvatiti. Reci: On je onaj Kraj za Kojeg se ne može izumiti kraj u cijeloj vasioni i za Kojeg se ne može zamisliti početak u cijelom svijetu stvaranja. O, zemaljski skupe, osvrni se na divote Kraja koje su otkrivene u Otjelotvoriteljima Početka!

181 Kako čudno! Ti se ljudi jednom rukom drže za sure iz Kur'ana i za ona predanja koja su u skladu sa njihovim sklonostima i interesovanjima, a drugom rukom odbijaju one sure i ona predanja koja su u suprotnosti sa njihovim sebičnim prohtjevima. "Kako to da u jedan dio Knjige vjerujete, a drugi odbacujete?"¹²² Kako možete suditi ono što ne poznajete? I Gospodar postojanja je u Svojoj nepogrešivoj Knjizi, nakon spominjanja Pečata Poslanika, uzvišenim riječima: "Muhamed je Božiji poslanik i Pečat Poslanika" dao obećanje "dostizanja božanskog Prisustva" svim ljudima. O ovom dostizanju prisutnosti besmrtnog Kralja svjedoče određeni redovi iz Knjige, neke od kojih

¹²² Kur'an 2:85.

KNJIGA UVJERENJA

smo ranije već spomenuli. Jedan jedini istinski Bog Mi je svjedok! U cijelom Kur'anu nema ništa uzvišenije niti jasnije opisano od "dostizanja božanskog Prisustva." Blago onome koji je božansku prisutnost dosegnuo na dan kada se većina ljudi od nje okrenula, kao što i sami svjedočite.

182 Pa ipak, zbog tajanstvenosti ovih riječi su se okrenuli od milosti koju je On obećao, uprkos tome što se u Knjizi jasno govori o "dostizanju božanskog Prisustva" na "Dan Uskrsnuća." Jasnim dokazima je pokazano da se "Uskrsnuće" odnosi na Božijeg Glasnika koji objavljuje Njegovu Vjeru, a da se "dostizanje božanskog Prisustva" odnosi na dostizanje prisustva Njegove Ljepote u liku Njegovog Glasnika. Jer uistinu, "Pogledi do Njega ne mogu doprijeti, a On do pogleda dopire."¹²³ Uprkos svim neospornim činjenicama i jasnim izjavama, uhvatili su se riječi "pečat," pa su na dan Njegovog ponovnog dolaska ostali potpuno lišeni prepoznavanja Njega Koji je Objavitelj i Pečata i Početka. "Kad bi Bog ljude zbog grijehova njihovih kažnjavao, ništa živo na zemlji ne bi ostavio, ali, On ih do roka određenog ostavlja."¹²⁴ Ali da su ljudi, pored svega ovoga, dosegli makar kapljicu iz kristalnih potoka koji teku iz riječi: "Bog čini ono što

¹²³ Kur'an 6:103.

¹²⁴ Kur'an 16:61.

On naumi i određuje prema svome nahođenju" ne bi protiv Središta Njegovog Otkrivenja podizali takve neprikladne primjedbe, kao što to sada čine. Božija Vjera, kao i sva djela i riječi su u ruci Njegove moći. "Sve su stvari pohranjene u stisku Njegove moćne Ruke; Njemu je sve lako i moguće." On postiže što god da naumi i radi sve ono što poželi. "Ko god da preispituje zašto je to tako i kako je to moguće, počinio je svetogrđe!" Kada bi se takvi probudili iz drijemeža nemara i postali svjesni toga što su učinili, sasvim je sigurno da bi nestali sa lica zemlje, i dobrovoljno se bacili u vatru da si okončaju život i tako nađu boravište koje zaslužuju. Zar nisu čuli ono što je On objavio: "On neće biti pitan za ono što radi."¹²⁵ Suočen sa ovim riječima, kako čovjek može imati toliko hrabrosti da Ga preispituje, i da se zamara beskorisnim izrekama?

183 Milosrdni Bože! Takva je ljudska izopačenost da su očekivanja usmjerili prema sopstvenim mislima i prohtjevima, a leđa su okrenuli znanju i Božijoj volji- znano i uzvišeno neka je Njegovo ime!

184 Budite pošteni: Kada bi takvi ljudi priznali istinu ovih riječi i posvjedočili da „Bog čini što god da poželi,“ kako bi onda istrajavali u svojim budalaštinama? Bolje bi im bilo da cijelom svojom dušom prihvate i da se pokore svemu što je On

¹²⁵ Kur'an 21:23.

KNJIGA UVJERENJA

rekao. Tako mi Boga! Da nije božanske odredbe i nepronicijivih tajni Proviđenja, zemlja bi sama uništila sve te ljude! „Pa ipak, On će odložiti njihovu kaznu do određenog trenutka koji dolazi na dobro poznati dan.“

185 Hiljadu dvjesto i osamdeset godina je prošlo od svitanja Muhamedove Vladavine Svijetom, i u svaku zoru su ove slijepe i sitne duše učile iz Kur'ana ne shvativši ni jedno jedino slovo! Svaki put iznova su čitali svete stihove koji govore o istini ovih svetih tema i potvrđuju istinu Objavitelja vječne Slave, i opet nisu uspjeli dokučiti njihov smisao. Cijelo ovo vrijeme nisu uspjeli ni da shvate da je jedina svrha čitanja spisa i svetih knjiga oduvijek bila da čitaocu omogući da dokuči njihovo značenje i otkrije najskrivenije tajne. Jer puko čitanje bez razumijevanja za čovjeka nema trajne koristi.

186 Jednom je siromah posjetio ovu Dušu u žudnji za okeanom Njegovog znanja. U razgovoru su spomenuti znakovi Sudnjeg Dana, Uskrsnuća, Oživljenja i Obračuna. Pitao Nas je da objasnimo kako to da su dolaskom ove čudesne Božanske Objave svi narodi svijeta izvedeni pred sud, a da toga nisu bili ni svjesni. Zato Smo mu, u skladu sa njegovim razumijevanjem i mogućnostima, objasnili određene istine iz Nauke i drevne Mudrosti. Tada Smo ga upitali: “Zar nisi pročitao Kur'an, i zar nisi upućen u ove blagoslovljene riječi: ‘Tog Dana ljudi i

džinnovi za grijehе svoje neće biti pitani.”¹²⁶ Zar ne shvataš da se riječ „pitati” u ovom slučaju ne odnosi na pitanje postavljeno riječima, kao što sama riječ ukazuje? Jer kasnije je rečeno: ‘A grešnici će se po biljezima svojim poznati, pa će za kike i za noge ščepani biti.’”¹²⁷

187 Tako da se ljudima sudi prema njihovom liku. Po izgledu će se znati njihovo nevjerovanje, vjera, kao i njihova nedjela. Isto tako je i danas jasno da se zabludjeli ljudi znaju i raspoznaju po svom liku od onih koji slijede božansko Vodstvo. Da su se ovi ljudi, samo Bogu za ljubav i bez ijedne želje osim Njegovog zadovoljstva, u duši zapitali o značenju stihova iz Knjige, sa sigurnošću bi pronašli sve za čime tragaju. U ovim bi stihovima pronašli otkrivene sve stvari koje su se zbile u ovoj Božanskoj Vladavini Svijetom, bilo da su one velike ili male. Prepoznali bi u njima čak i ono što se odnosi na odlazak Objava imena i osobina Božijih iz njihovih rodnih zemalja; protivljenje i oholost svijeta i naroda; i na nastanjenje i ustoličenje Svjetske Objave u propisanoj i posebno odabranoj zemlji. Nema čovjeka koji ovo može dokučiti, izuzev onoga koji ima moć razumijevanja.

¹²⁶ Kur'an 55:39.

¹²⁷ Kur'an 55:41.

KNJIGA UVJERENJA

188 Zatvaramo ovu temu onime što je ranije objavljeno Muhamedu, kako bi ovaj pečat mogao raširiti sveti miris da ljude odvede do Ridvāna neprolaznog sjaja. Rekao je, a Njegova riječ je istina: "Bog poziva u kuću mira¹²⁸; i ukazuje na pravi put onome kome On hoće."¹²⁹ "Njih čeka Kuća blagostanja u Gospodara njihova; On će biti zaštitnik njihov zbog onoga što su učinili."¹³⁰ Objavio je ove riječi kako bi Njegova milost opasala cijeli svijet. Hvaljen Bog, Gospodar postojanja!

189 Na raznim mjestima i više puta uzastopno smo tumačili značenje svake teme, kako bismo svakoj duši, uzvišenoj i prostoj, omogućili da, po mjeri i u skladu sa svojim mogućnostima, dobije svoj udio i dosegne svoju sudbu. Ako duša nije u stanju da shvati dokaz u datom trenutku, moguće je da će prilikom nekog drugog primjera ili dokaza koji navodimo dosegnuti stvarno značenje. "Svrha ovome je da bi svi ljudi mogli znati gdje da utole žed."

190 Tako mi Boga! Ova Božija Ptica, koja sada boravi u svijetu praha, pored ovih pjesama može pjevušiti bezbroj drugih melodija i u stanju je objaviti beskrajne tajne. Svaka neizgovorena riječ je

¹²⁸ Bagdad.

¹²⁹ Kur'an 10:25.

¹³⁰ Kur'an 6:127.

bezgranično uzvišena iznad svega što je do sada objavljeno i beskrajno slavljena iznad svega onoga što je poteklo iz ovog Pera. Neka budućnost obznani čas kada će Nevjeste skrivenog značenja, po naredbi Božije Volje, skinuti masku i izaći na vidjelo iz svojih tajanstvenih palata i pokazati se u drevnom svijetu postojanja. Ništa nije moguće bez Njegovog dopuštenja; nema snage koja će opstati bez Njegove snage, i nema drugog Boga osim Njega. Njegovi su svijet i Stvar Božija. Svi propovijedaju Njegovo Otkrivenje i objelodanjuju tajne Njegovog Duha.

191 Na prethodnim smo stranicama pripovijedali o dva položaja koja pripadaju svakom Prosvjetitelju koji dolazi iz Vrela vječne svetosti. Već smo opisali jedno od ovih stanja, stanje biti jedinstva. "Mi ne pravimo razlike nikakve među njima."¹³¹ Drugo stanje je stanje različitosti, a koje se odnosi na materijalni svijet i na njegova ograničenja. U ovom smislu, Božija Objava posjeduje svoju ličnost, jasno propisano poslanje, predodređeno Otkrivenje i namjenski određena ograničenja. Svaki od njih je poznat po različiton imenu, okarakteriziran je posebnim obilježjem, ispunjava određeno poslanje i povjereno mu je posebno Otkrivenje. Kao što je On rekao: "Neke od tih poslanika odlikovali smo više nego druge. S nekima od njih je Bog govorio, a neke

¹³¹ Kur'an 2:136.

KNJIGA UVJERENJA

je za više stepeni izdigao. A Isusu, sinu Marijinom, jasne smo dokaze dali i Gabrielom ga podržali.”¹³²

192 Upravo zbog različitosti njihovog položaja i poslanja, djeluje kao da se riječi i kazivanja koja dolaze sa vrela božanskog znanja razmimoilaze i razlikuju. S druge strane, u očima onih koji su upućeni u tajne božanske mudrosti, sve ove riječi su zapravo način na koji se pripovijeda jedna te ista Istina. Pošto većina ljudi nije uspjela shvatiti značenje stanja o kojim smo ranije govorili, zbunjeni su i obeshrabljeni riječima Glasnika koje se naizgled razlikuju a zapravo imaju jedno te isto suštinsko značenje.

193 Oduvijek je bilo očigledno da se sva ova odstupanja u riječima mogu pripisati jedino različitosti njihovog položaja. Tako su, gledano iz ugla njihove jednosti i uzvišene odvojenosti, osobine poput Božije vrhovnosti, Posvećenosti, Božanske jedinstvenosti, Najdublje suštine- bile i ostaće primjenjive na Otjelovljenja postojanja, pošto svi oni borave na prijestolju božanskog Otkrivenja i ustoličeni su na mjestu božanskog Skrivališta. Njihovim dolaskom se objavljuje Božije Otkrivenje, njihovim likom se otkriva Božija Ljepota. Tako se i glas Boga samoga čuje kroz riječi koje izgovaraju ovi Glasnici božanske Biti.

¹³² Kur'an 2:253.

194 Gledajući iz ugla njihovog drugog položaja-stanja različitosti, raznolikosti, čulnih ograničenja, osobina i mjerila, oni ispoljavaju potpunu pokornost, krajnju poniznost i samo-zatajnost. Kao što je On rekao: "Ja sam Božiji rob¹³³ , Ja sam čovjek kao i vi."¹³⁴

195 Potrudite se da iz ovih neospornih i krajnje jasnih riječi dokučite odgovor na pitanja koja ste postavili kako biste postali postojani u Vjeri u Boga i kako vas sa puta ne bi omele različitosti u kazivanjima Njegovih Poslanika i Izabranika.

196 Kada bi bilo koji od sveobuhvatnih Božijih Glasnika rekao: "Ja sam Bog!", uistinu, i bez ikakve sumnje, bi govorio istinu. Više puta smo pokazali kako se kroz njihovo Otkrivenje, kroz njihove osobine i imena, pokazuju Božije Otkrivenje, Njegove osobine i imena. Tako je On otkrio: "Vi njih niste ubijali nego Bog."¹³⁵ Takođe, rekao je: "Ne slušaj nijednog krivokletnika, prezrenog."¹³⁶ A kada bi bilo koji od njih rekao: "Ja sam Božiji Poslanik!", govorio bi istinu, istinu koja se ne može poreći. Kao što je On rekao: "Muhamed nije roditelj nijednom

¹³³ Kur'an 19:31.

¹³⁴ Kur'an 18:110.

¹³⁵ Kur'an 8:17.

¹³⁶ Kur'an 48:10.

KNJIGA UVJERENJA

od vaših ljudi, nego je Božiji poslanik.”¹³⁷ Gledano iz ovog ugla, svi su oni Poslanici tog savršenog Kralja, nepromjenjive Biti. A kada bi rekli: “Ja sam Pečat Poslanika,” uistinu, i bez traga sumnje, govorili bi istinu. Jer svi oni su jedno biće, jedna duša, jedan duh, jedno tijelo, jedna objava. Svi oni su otjelotvoritelji “Početka” i “Kraja,” “Prvog” i “Zadnjeg,” “Jasnog” i “Skrivenog,” i svega što proizilazi iz Njega Koji je najskriveniji Duh nad Duhovima i vječna Suština svih Suština. Kada bi rekli: “Mi smo sluge Božije,” bila bi to jasna i neosporna činjenica. Jer oni su se pojavili u duhu krajnje pokornosti i u znaku služenja kakvo čovjek nikako ne može dosegnuti. Tako su, u trenucima kada su ova Otjelovljenja postojanja bila u potpunosti uronjena u okean drevne i neprolazne svetosti, ili kada bi lebdjeli nad najuzvišenijim vrhovima božanskih tajni, tvrdili da su njihove riječi zapravo Božanski glas i Zov Boga samoga. Pronicljivo oko će prepoznati da Oni, dosegovši ovo stanje, sebe smatraju krajnje poniznim i ništavnim pred licem Onoga Koji Sve Prožima, Koji je Nepodmitljivi. Mislim da oni tada ni ne vide sebe, i da smatraju da spominjanje sebe na tom Dvoru nije ništa drugo već bogohuljenje. Jer i najtiši šapat “svoga ja” na tom Dvoru ukazuje na samoisticanje i vid je nezavisnog postojanja. U očima onih koji su pristupili tom Dvoru, takav čin predstavlja teški

¹³⁷ Kur'an 33:40.

grieh. Kakav bi tek prestup predstavljalo spominjanje ičega u Njegovom Pristustvu, i kada bi se ljudska duša, jezik, um ili duša pozabavili ičim drugim sem Voljenim, kada bi mu oči vidjele nešto drugo sem ljepote Njegovog lika, kada bi uši osluhnule zvuk koji nije Njegov glas, i kada bi mu noge kročile ijednom stazom koja nije na Njegovom putu.

197 Na današnji dan puše Božiji vjetar i Njegov Duh prožima sve što postoji. Izljevi Njegove milosti su takvi da je olovka zastala, a jezik je zanijemio.

198 Gledajući iz ovog ugla, pripisivali su sebi Glas Božiji i slično, dok su se, gledajući na sebe u svojstvu Glasnika predstavljali kao Božiji Poslanici. Uvijek su govorili ono što je u skladu sa datom prilikom i sami su sebi pripisivali ove nazive, nazive koji variraju od položaja u kraljevstvu božanske Objave do svijeta stvaranja, preko Božanstva do zemaljskog života. Šta god da su rekli, bilo da se odnosi na Božanstvo, Moć, Proroštvo, Glasništvo, Čuvanje, Apostolstvo ili Služenje, sve to je, bez truna sumnje, čista istina. Dakle, riječi koje smo gore naveli kako bismo dokazali svoju tvrdnju se trebaju pažljivo proučiti, kako bi raznolikost termina i riječi Objava nevidljivoga i Izvora Svetosti prestala moriti duše i unositi zabunu u umove ljudske.

KNJIGA UVJERENJA

199 Nad riječima koje su izrekle Lučonoše Istine treba se duboko zamisliti, i ako se ne dokuči njihovo značenje, tada se prosvjetljenje treba potražiti od Čuvara riznica Znanja, kako bi oni protumačili značenje i otkrili tajne. Čovjeku ne priliči da svete riječi tumači prema svome ograničenom razumijevanju, niti da odbije i odbaci istinu ukoliko sazna da je ona suprotna njegovim željama i očekivanjima. Jer takav je pristup sveštenika i iscjelitelja današnjeg doba, koji sjede na prijestolju znanja i učenja, pa neukost nazivaju znanjem a tlačenje zovu pravdom. Kada bi ti isti ljudi upitali Svjetlo Istine o tim uobraziljama koje je izvajala njihova sopstvena mašta i kada bi otkrili da je Njegov odgovor u suprotnosti sa njihovim poimanjem i razumijevanjem Knjige, oni bi sigurno porekli Onoga Koji je Majdan i Vrelo svog znanja i nazvali Ga suštom suprotnošću razuma. Ove su se stvari dešavale od pamtivijeka.

200 Na primjer, kada su Muhameda, Gospodara postojanja upitali o novim mjesecima, po Božijoj naredbi je odgovorio: "Oni su ljudima oznake o vremenu."¹³⁸ Na te riječi su Ga prisutni porekli i okarakterisali kao neukog čovjeka.

201 Isto tako u stihovima koji se odnose na "Dušu," rečeno je: "Pitaju te o duši. Reci: 'Šta je

¹³⁸ Kur'an 2:189.

duša- samo Gospodar moj zna, a vama je dato samo malo znanja.”¹³⁹ Čim je Muhamed odgovorio, svi su se na sav glas pobunili: “Gle! Neznalica koji ne zna ni šta je Duša naziva sebe Objaviteljem božanskog Znanja!” A sada, pogledajte današnje sveštenike koji se, zbog toga što su bili počašćeni Njegovim imenom i što su im očevi prihvatili Njegovu Objavu, slijepo pokoravaju Njegovoj istini. Obratite pažnju, kada bi i danas opet dobili takve odgovore na ista pitanja, bez imalo sumnje bi ih porekli i odbili- i opet bi cjepidlačili zbog istih onih stvari zbog kojih su i onda zanovijetali. Tako bi bilo uprkos tome što su ova Otjelovljenja postojanja neizmjerne uzvišena iznad njihovih maštarija, i da su bezgranično slavljena iznad svih ispraznih riječi i iznad razumijevanja svake razborite duše. Njihovo takozvano znanje u poređenju sa tim Znanjem je čista obmana, a njihovo razumijevanje nije ništa do teška zabluda. Nikako, šta god da je došlo iz ovog Okna božanske Mudrosti i Riznica vječnog znanja je istina, i ništa drugo nego istina. Izreka: “Znanje je jedinstvena tačka koju su neuki umnožili,” dokaz je Naše teze i potvrda Našeg predanja: “Znanje je svjetlost kojom Bog obasja dušu onoga koga On odabere.”

202 Ne shvatajući stvarno značenje Znanja, tim su imenom nazivali maštarije i plodove svoje

¹³⁹ Kur'an 17:85.

KNJIGA UVJERENJA

neukosti, a Vrelu Znanja su nanijeli ono što ste već čuli i o čemu ste posvjedočili.

203 Na primjer, jedan čovjek,¹⁴⁰ znan po učenosti i vještinama i po tome što je sebe smatrao jednim od istaknutih vođa svog naroda, u svojoj je knjizi okrivio i ocrnio sve tumače istinskoga znanja. Svoj stav je izjasnio otvoreno i jasno, a i koristeći razna poređenja. Često smo imali priliku čuti o njemu, i zato smo namjeravali pročitati neka od njegovih djela. Iako Nismo skloni pomnom proučavanju tuđih spisa, neko Nas je priupitao za mišljenje o njima i zato smo smatrali da je potrebno pročitati njegove knjige da se uputimo i odgovorimo na postavljena pitanja. Njegova djela na arapskom jeziku nisu bila dostupna sve dok Nam nije rečeno da se u čaršiji može nabaviti jedno od njegovih dijela po nazivu *Irshadu'l-'Avám*.¹⁴¹ Iz samog naslova Smo naslutili dozu uobraženosti i sujete, budući da on sebe vidi kao upućenog a ostale kao neuke. O njemu, tako, najviše govori sam naziv koji je za svoju knjigu izabrao. Bilo je očito da autor knjige ide putem svoga ja i ostrašćenosti i da je zalutao u divljini neznanja i ludosti. Kao da je zaboravio dobro znano predanje koje kaže: "Znanje je sve ono što se može spoznati; i snaga i moć, sve što je stvoreno." Pa ipak, uzeli Smo knjigu i zadržali je par dana. Mislim da smo je dva puta razmatrali.

¹⁴⁰ Hájí Mírzá Karím Khán.

¹⁴¹ „Vodič neukima”

Drugi put smo slučajno naišli na priču o Muhamedovom Miradžu kad je rečeno: "Da nije Tebe, ne bih stvarao nebesa." Primijetili smo da je nabrojao nekih dvadesetak ili više nauka čije je poznavanje smatrao neophodnim za razumijevanje tajne koja se krije iza uzlaska. Iz njegovih riječi smo shvatili da niko ne može dosegnuti istinsko razumijevanje ove nenadmašne i uzvišene teme sve dok ne postane duboko upućen u svaku od ovih nauka. Među nabrojanim naukama nalaze se metafizička apstrakcija, alhemija i magija. Taj čovjek je na ova isprazna i bezvrijedna učenja gledao kao na preduslov za razumijevanje svetih i postojanih tajni božanskog Znanja.

204 Milosrdni Bože! Toliko o njegovom razumijevanju. Pa ipak, pogledajte kakve je klevete i optužbe stavio na pleća ovim Otjelovljenjima Božijeg nesputanog znanja! Tačna i istinita li je izreka: "Bogohuliš li pred licem Onih koje je jedan istinski Bog odredio za Čuvare blaga Njegovog sedmog neba?" Nijedna jedina razborita duša, niti ijedan mudri i učeni um nije ozbiljno shvatio ove izopačene riječi. Pa ipak, svakoj razboritoj duši je kristalno jasno da je ovo takozvano učenje oduvijek bilo odbačeno od strane Onoga Koji je jedini istinski Bog. Kako se onda poznavanje takvih nauka, prezrenih od istinski učenih, može smatrati ključem za shvatanje tajne uzlaska kada se Gospodar Miradža nikada nije zamarao jednim jedinim

KNJIGA UVJERENJA

slovom ovih ograničenih i mračnih učenja, niti je ikada Svoju svijetlu dušu okaljao ovim izmišljotinama i varkama? Istinite su riječi: "Sva ljudska dostignuća jašu na lijenom konju, dok Istina brzinom vjetra juri kroz prostor." Tako mi pravednosti Božije! Ko god poželi dokučiti tajnu ovog "Miradža," i ko god da žudi za kapljicom iz ovog okeana, a ogledalo duše mu je već zamagljeno prašinom ovih učenja, on svoje ogledalo mora dobro očistiti i uglancati prije nego što se u njemu odrazi svjetlost ove tajne.

205 Na ovaj dan, oni koji su uronjeni u okean drevnog Znanja i koji borave u arci božanske mudrosti zabranjuju ljudima da tragaju o tako ispraznim stvarima. Njihova sjajna pleća su, hvaljen nek je Bog, posvećena od svakog traga takvog učenja i uzvišena su iznad tih žalosnih velova. Najmračnijeg od svih velova smo spalili vatrom ljubavi prema Voljenome-veo, o kojem se govori u izreci: "Najveći od svih velova je veo znanja." Nad njegovim prahom Smo postavili sto božanskog znanja. Mi smo, Bogu hvala, "velove slave" spalili vatrom ljepote Najdražega. Iz ljudskog srca smo izbacili sve sem Njega Koji je Želja svijeta, i sva slava je njegova. Ne uzdamo se ni u kakvo znanje sem Njegovog Znanja i ne usmjeravamo svoja srca ni prema čemu sem prema blistavom sjaju Njegove svjetlosti.

206 Krajnje smo se iznenadili kada smo uočili da mu je jedina namjera bila da ljude ubijedi da su Njegova sva ova učenja. Pa ipak, kunem se Bogom da nijedan dašak iz livada božanskog znanja nikada nije dosegnuo njegovu dušu, niti je on ikada otkrio ijednu tajnu drevne mudrosti. Da mu je značenje Znanja ikada objašnjeno, nevjerica bi mu shrvala dušu a cijelo njegovo biće bi se do srži potreslo. Na stranu i njegove prizemne i nemušte izjave, ali pogledajte samo do kojih su se visina vinule njegove tvrdnje!

207 Blagi Bože! Kako smo se začudili kada smo vidjeli da se ljudi oko njega okupljaju i da daju svoje povjerenje takvoj osobi! Zadovoljivši se običnom prašinom ljudi su prema njemu usmjerili svoja lica, a leđa su okrenuli Onome koji je Gospodar Gospodara. Zadovoljivši se graktanjem vrane i opčinjeni likom svrake opovrgli su poj slavuja i ljepotu ruže. Kakve su neizrecive zablude objavljene u ovoj knjizi! Nisu vrijedni da se na njih troše ni tinta ni vrijeme. Kada bi bio pronađen ogledni kamen, trenutačno bi se razaznala istina od zablude, svjetlo od tame i sunce od sjene.

208 Jedna od nauka koje je ovaj tobožnji poznavalac propovijedao je Alhemija. Duboko se nadamo da će ga kralj ili neki drugi čovjek od iznimnog uticaja pozvati da pokaže na koji način se ova učenja mogu prevesti iz mašte u stvarnost, ili iz

KNJIGA UVJERENJA

obmane u stvarni svijet. Neka pokaže kako je to moguće kako bi i ovaj neuki i skromni Sluga- koji nikada nije imao ovakvih težnji, niti je iste smatrao mjerilom istinskog znanja- posegnuo za ovim metodama da se istina raspozna od zablude. Ovo bi bilo krajnje beskorisno! Sve što nam je ovaj naraštaj mogao ponuditi su bile prostrijelne rane i kupir otrova. Na našem vratu su još uvijek ožiljci od lanaca, a na tijelu su nam tragovi neviđene okrutnosti.

209 A što se tiče dostignuća ovog čovjeka, njegove učenosti, stupnja razumijevanja i dubini vjerovanja, u Knjizi-koja-sve-obuhvata je objavljeno; "Drvo zakum¹⁴² biće hrana Áthímu."¹⁴³ Propratite ajete koje potom slijede, sve dok ne kaže: "Okušaj, ta ti si, uistinu "moćni" i "poštovani."¹⁴⁴ Obratite pažnju kako je ovaj čovjek jasno i detaljno opisan u časnoj Božijoj Knjizi! On čak, u naletu lažne skromnosti, samog sebe oslovljava "áthim slugom": "Áthim" u Božijoj Knjizi, a "Karím" imenom plebejski je moćnik!

210 Zamislite se nad ovim blagoslovljenim stihom kako bi Vam se u srce moglo urezati značenje riječi: "Nema zrna u tminama Zemlje niti ičeg svježeg niti ičeg suhog, ničeg što nije u jasnoj

142 Pakleno drvo.

143Grešnik.

144 Kur'an 44:49.

Knjizi.“¹⁴⁵ Pa ipak, on ima mnoge odane sljedbenike. Odbili su Mojsija znanja i pravde i uzdali se u Samirija¹⁴⁶ neukosti. Okrenuli su se od Vodilje istine koja sija sa neba božanskog i vječnog neba i u potpunosti su zatvorili oči pred njenim sjajem.

211 O moj brate! Božanski Rudnik može dati samo dragulje božanskog znanja, miris mističnog Cvijeta se može udahnuti samo u savršenoj Bašti, a ljljani drevne mudrosti ne mogu cvjetati nigdje sem u staništu neokaljane duše. "U plodnom predjelu raste bilje voljom Gospodara njegovog, a u neplodnom tek s mukom.“¹⁴⁷

212 Pošto se jasno pokazalo da samo oni koji su upućeni u božanske tajne mogu razumjeti poj Nebeske Ptice, svi su dužni upitati za pojašnjenje nejasnoća Božije Vjere i tajanstvenih značenja riječi Vrela Svetosti od onih koji su prosvijetljenih srca, i iz Riznica božanskih tajni. Tako će se otkriti ove tajne, a nikako uz pomoć stečenog znanja, nego isključivo kroz Božiju pomoć i izljeve Njegove milosti. "Mi smo i prije tebe samo ljude kao

¹⁴⁵ Kur'an 6:59.

¹⁴⁶ Mađioničar za vrijeme Mojsija.

¹⁴⁷ Kur'an 7:57.

KNJIGA UVJERENJA

poslanike slali i objavljivali im- pitajte sljedbenike Knjige ako ne znate- jasne dokaze i knjige.“¹⁴⁸

213 Brate moj, kada se istinski tragalac odluči na potragu za putem spoznaje Onoga Koji je od Drevnih Dana, on prije svega mora dobro pročistiti dušu- koja je hram Božijih tajni- od zamagljujuće prašine svakog učenja, stečenog znanja i svih tragova satanskih obmana. On mora očistiti grudisvetište neprolazne Božije ljubavi- od svake nečistoće; pročistiti svoju dušu od svega što je od vode i blata, i od privrženosti ičemu ispraznome i sporednome. On mora do te mjere pročistiti svoje srce da u njemu ne ostane ni tračak ljubavi ili mržnje, tako da ga ljubav ne namami u zabludu, niti da ga mržnja ne odvрати od istine. Svjedok ste tome kako je danas većina ljudi zbog raznih oblika ljubavi i mržnje lišena besmrtnoga Lika, kako su zalutali daleko od Otjelovljenja božanskih tajni, i kako bez pastira lutaju bespućima zaborava i zablude. Tragalcu u svakom trenutku mora položiti svu svoju vjeru u Boga, odreći se ljudi, odvojiti od svijeta praha i uzdati se u Njega Koji je Gospodar Gospodara. Nikada se ne smije uzvisiti iznad bilo koga; sa ploče svoga srca mora oprati svaki trag ponosa i oholosti; treba steći strpljenje i pokornost; znati cijeniti tišinu i suzdržati se ispraznih razgovora. Jer jezik je vatra koja tinja, a prekomjerna

¹⁴⁸ Kur'an 16:43.

priča je smrtonosni otrov. Vatra uništava tijelo, dok vatra jezika proždire srce i dušu. Snaga prve vatre traje neko vrijeme, dok uticaj ove druge istrajava cijelo stoljeće.

214 Tragalac ogovaranje treba smatrati teškim prestupom i dobro paziti da ne padne pod njegov uticaj, jer ogovaranje gasi svjetlost srca i guši život duše. Treba se zadovoljiti malim stvarima u životu i osloboditi se svih neumjerenih želja. Važno je vrednovati drugovanje sa onima koji su se odvojili od svijeta, a na lišenost prisustva hvalisavaca i prizemnih ljudi treba gledati kao na veliki blagoslov. Svakim svitanjem treba drugovati sa Bogom, a cijelom svojom dušom treba istrajavati u potrazi za svojim Voljenim. Svaku negativnu misao treba uništiti vatrom spomena na Njega i brzinom munje zaobići sve drugo sem Njega. Treba priteći u pomoć siromašnima i nikada se ne oglušiti na potrebe onih koji oskudijevaju. Važno je biti pažljiv prema životinjama, i još pažljiviji prema ljudima. On ne treba oklijevati ako zatreba dati život za svog Voljenog, niti smije dozvoliti da ga osuda ljudi odvraći od Istine. Drugima ne treba željeti ono što ne želi samome sebi, niti obećavati ono što nije u stanju da ispuni. Tragalac treba cijelom dušom izbjegavati drugovanje sa zlima i treba se moliti za oprost njihovih grijeha. Treba praštati grešnima i nikada ne prezirati njihovo stanje jer niko ne zna kakav će biti njegov sopstveni kraj. Kako je često grešnik u času

KNJIGA UVJERENJA

smrti dosegao bit vjere i, iskapivši besmrtni napitak, vinuo se ka nebeskom Skupu. I kako se često odani vjernik, u trenutku odvajanja duše, toliko promijenio da je pao u najstrašnju vatru. Ove ubjedljive i teške riječi objavljujemo s ciljem da tragaocu damo do znanja da sve sem Boga treba smatrati prolaznim, i da sve sem Njega, predmeta obožavanja svih ljudi, treba gledati krajnje ništavnim.

215 Ovo su neke od osobina prosvijetljenih osoba i obilježja su duhovnih ljudi. Već smo ih spominjali kada se govorilo o uslovima koji su potrebni da bi putnici išli Stazom Pozitivnog Znanja. Kada su odvojeni putnik i iskreni tragalac ispunili ove osnovne uslove; tada, i samo tada ih se može smatrati istinskim tragaocima. Kada ispune uslove o kojima se govori u ovom stihu: "Oni koji se budu zbog Nas borili,"¹⁴⁹ će uživati u blagoslovima koji se darivaju riječima: "Mi ćemo, sigurno, putevima koji Nama vode uputiti."¹⁵⁰

216 Samo onda kada se svjetiljka potrage, istinskog stremljenja, iskrene žudnje, vatrene posvećenosti, gorljive ljubavi, ushita i zanosa, zapali u duši tragaoca i kada se povjetarac Njegove dobrote zaiskri u njegovoj duši, tada će se raspršiti

¹⁴⁹ Kur'an 29:69.

¹⁵⁰ Ibid.

tama zablude, magla sumnji i bojazni će nestati, a svjetlost znanja i uvjerenja će ispuniti njegovo biće. U taj čas će mistični Glasnik, noseći radosne vijesti Duha, zasjati iz Božijeg Grada blistavog poput jutra i grmljavinom trube znanja će probuditi srce, dušu i duh iz drijemeža nemarnosti. Tada će brojni blagoslovi i izljevi milosti svetog i vječnog Duha darovati tragaocu potpuno novi život, i on će dobiti nove oči, nove uši, novo srce i novi um. On će spoznati znakove koji su objavljeni u kosmosu i proniknuće u skrivene tajne duha. Gledajući okom Boga, u svakom atomu će vidjeti vrata koja ga vode do krajnjeg uvjerenja. U svemu će pronalaziti tajne božanskog Otkrivenja i dokaze vječne objave.

217 Tako mi Boga! Kada bi onaj koji ide propisanim putem i koji žudi za tim da se vine u visine pravednosti dosegao ovaj slavni i uzvišeni položaj, na udaljenosti od hiljadu milja bi osjetio miris Boga i vidio bi sjajnu zoru božanskog Vodstva kako sviće nad izvorom svih stvari. Svaka pojedinačna stvar, bez obzira koliko mala da je, bila bi mu poput objave koja će ga dovesti do Voljenoga, Cilja njegove potrage. Tako će snažna biti moć rasuđivanja ovog tragaoca da će trenutačno biti u stanju da raspozna istinu od zablude, isto kao što razlikuje sunce od sjene. Kada bi u najudaljenijim dijelovima Istoka povjetarac donio slatki miris Boga, on bi sigurno prepoznao i udahnuo njihov miris, čak i ako bi živio u najudaljenijim krajevima

KNJIGA UVJERENJA

Zapada. On bi, isto tako, jasno razlikovao sve znakove Boga- Njegove čudesne riječi, Njegova velika djela i dobročinstva- od djela, riječi i radnji čovjeka, isto kao što draguljar razlikuje dragi kamen od običnog kamena, ili kao što čovjek raspoznaje proljeće od jeseni ili toplotu od hladnoće. Kada je kanal ljudske duše očišćen od svih vezanosti koje ga sputavaju, on će uprkos neizmjerne udaljenosti nepogrešivo osjetiti dah Voljenoga, i vođen njegovim mirisom doći će u Grad Uvjerenja. Tu će dokučiti divote Njegove drevne mudrosti i prepoznati sva skrivena učenja iz lišća koje šušti sa Drveta koje dobro uspijeva u tom Gradu. Sa svojim unutarnjim i vanjskim uhom, on će, iz njenog začetka, čuti himnu slave i hvale kako se uzdiže prema Gospodaru Gospodara, i svojim unutarnjim okom će otkriti tajne "povratka" i "oživljenja." Kako su slavni znakovi, znamenje, otkrivenja i divote koje je On, koji je Kralj imena i vrlina, odredio za taj Grad! Dolazak u ovaj Grad gasi žed bez vode i bez vatre rasplamsava ljubav za Boga. U svakoj vlasi trave brižljivo se čuvaju tajne nedokučive mudrosti, a iz svakog grma ruža bezbrojni slavuji, u blaženom zanosu, poje svoje melodije. Njegovi čudesni tulipani otkrivaju tajnu neumiruće Vatre u Gorećem Žbunu, a slatki mirisi svetosti udahnuju miris Mesijanskog Duha. On daruje bogatstvo bez zlata i dodjeljuje besmrtnost. U svakom listu pohranjene su neizrecive radosti, a u svakoj odaji skrivene su bezbrojne tajne.

218 Kada se oni koji marljivo tragaju za Božijom voljom jednom odreknu svega sem Njega, biće tako privrženi i vezani za taj Grad da bi im odvojenost od njega, makar na trenutak, bila nezamisliva. Oni će čuti neosporne dokaze iz Hijacinta i primiti najuvjerljivija svjedočenja iz ljepote njegove Ruže i melodije njegovog Slavuja. Jednom u otprilike hiljadu godina će ovaj Grad biti obnovljen i ponovo ukrašen.

219 Zbog toga, o prijatelju moj, obavezni smo uložiti krajnji trud da stignemo u taj Grad, i da uz milost Božiju i Njegovu dobrotu, pocijepamo "velove slave"; tako da sa nepokolebljivom postojanošću možemo žrtvovati naše onemoćale duše na putu Novog Voljenoga. Trebali bismo Ga suznih očiju, istrajno i sa žarom, moliti da nas blagoslovi ovom milošću. Taj grad nije ništa drugo nego Božija Riječ objavljena u svakom dobu i u svakom vremenu. U danima Mojsija je to bio Pentateuh; u danima Isusa Jevanđelje; u danima Muhameda, Poslanika Božijeg, bio je to Kur'an; danas je to Bayán; a u vremenu Onoga Kojega će Bog Obznaniti, On će objaviti sopstvenu Knjigu-Knjigu na koju su se sve Knjige iz prethodnih Otkrivenja oslanjale, Knjigu koja se izdvaja po nadahnutosti i nadmoćnosti. U ovim gradovima je duhovna hrana dostupna u izobilju, i propisana su neprolazna zadovoljstva. Hrana koju daju je nebeski hljeb, a Duh koji oni objavljuju je Božiji vječni

KNJIGA UVJERENJA

blagoslov. Oni odvojenim dušama poklanjaju dar Jedinstva, daruju siromašne i nude čašu znanja onima koji lutaju po bespućima zablude. Sve upute, blagoslovi, učenje, razumijevanje, vjera, i uvjerenje koji su na raspolaganju svima koji su na nebu i na zemlji, pohranjeni su i skriveni u ovim Gradovima.

220 Na primjer, Kur'an je bio nepokoriva tvrđava Muhamedovim narodima. U Njegovim danima, ko god da je ušao u tu tvrđavu, bio je zaštićen od zlih napada, zlokobnih strijela, sumnji koje razdiru dušu i bogohulnih šaptaja. Njemu je takođe data zdjela vječnog i najljepšeg voća mudrosti sa božanskog Drveta. Dato mu je da se napije bistre vode iz rijeke znanja i da proba vino tajni božanskog Jedinstva.

221 Sve što je ljudima bilo potrebno u vezi Muhamedove Objave i Njegovih zakona moglo se naći na Riđvānu sjajne slave. Ta Knjiga čuva trajno svjedočanstvo svom narodu nakon Muhameda- Kur'anski su propisi nedvojbeni, i ispunjenje obećanja je zajamčeno. Svi su bili obavezni držati se zakona te Knjige "do godine šezdesete,"¹⁵¹ do godine objavljivanja Božije čudesne Objave. Ta Knjiga je Knjiga koja nepogrešivo vodi tragaoca do Riđvāna božanske Prisutnosti i čini da onaj koji se odrekao svoje zemlje i koji ide stazom tragaoca uđe

¹⁵¹ Do 1260. godine poslije Hidžre, godine Bábovog Otkrivenja.

u Hram vječnog ujedinjenja. Ona vas nikada neće odvesti na stranputicu, a s njenim svjedočenjem se nijedno drugo svjedočenje ne može porediti. Sva ostala predanja, sve druge knjige i zapisi su lišeni takve posebnosti, isto kao što su i predanja i oni koji ih izgovaraju potvrđeni i dokazani isključivo rječju te Knjige. Štaviše, sama predanja se veoma razlikuju, a njihove su nejasnoće mnogobrojne.

222 Sam Muhamed je, kada se primakao kraj Njegovog poslanstva, rekao: "Uistinu, ostavljam vam Svoja dva svjedočanstva koja su od jednakog značaja: Božiju Knjigu i Moju Porodicu." Iako su mnoga predanja objavljena iz tog Izvora Poslanstva i Majdana božanskog Vodstva, On je ipak spomenuo samo tu Knjigu i time ju je odredio za najmoćnije sredstvo i najsigurniji dokaz za tragaoce; vodič za ljude do Dana Uskrsnuća.

223 Budnim okom, čistim srcem i posvećenim duhom pažljivo razmatrajte ono što je Bog postavio kao dokaz vodstva Svojim ljudima u Svojoj Knjizi koju su priznali i veliki i mali. U ovaj dokaz se mi, kao i svi narodi svijeta, moramo uzdati da bi njegovim svjetlom mogli spoznati i razlikovati istinu od neistine i vodstvo od zablude. Pošto je Muhamed oslonio Svoje dokaze na Svoju Knjigu i Porodicu, i pošto je porodica vremenom napustila svijet, ostala je samo Njegova Knjiga kao jedini dokaz ljudima.

KNJIGA UVJERENJA

224 On je na početku Knjige rekao: "Alif. Lám. Mím. Ova Knjiga, u koju nema nikakve sumnje, uputstvo je svima onima koji se budu Boga bojali."¹⁵² U ovim nepovezanim slovima Kur'ana su brižljivo čuvane tajne božanske Biti, a u njihovim koricama su pohranjeni biseri Njegovog Jedinstva. Zbog ograničenog prostora Njih nećemo detaljno razmatrati. Izvana, ona označavaju Muhameda Samog, Kojeg je Bog oslovio govoreći: "O, Muhamede, nema ni sumnje ni nedosljednosti u ovoj Knjizi koja je sišla s neba božanskog Jedinstva. U Njoj su upute Bogobožaznima." Razmislite kako je On odredio i propisao baš ovu Knjigu, Kur'an, za vodstvo svima koji su na nebu i na zemlji. On, božansko Biće, Bit koja se ne može spoznati, Lično je potvrdio da će ova Knjiga, krajnje izvjesno i bez tračka sumnje, biti vodilja čovječanstvu sve do Dana Uskrsnuća. A sada postavljamo pitanje da li je ispravno da ljudi sa sumnjom i strepnjom gledaju na ovaj najuvjerljiviji Dokaz čije je božansko porijeklo Bog objavio i proglasio ga otjelovljenjem istine? Da li je pošteno da se okreću od onoga što je On odredio Sredstvom vodstva za dostizanje najviših vrhova znanja i da traže nešto drugo pored te Knjige? Kako da dozvole ljudskim nerazložnim i suludim pričama da im u umovima posiju sjeme sumnje? Kako oni mogu dokono tvrditi da je neka osoba nešto rekla na ovaj ili na onaj način, ili da se

¹⁵² Kur'an 2:1.

nešto nije zbilo? Da je postojalo išta drugo sem Božije Knjige što se moglo pokazati snažnijim oružjem ili pouzdanijim vodičem za čovječanstvo, zar On to ne bi objavio u tom ajetu?

225 Obavezni smo da ne odstupamo od Božije obavezujuće zapovijedi i propisane naredbe, kao što je objavljeno u gore navedenom stihu. Trebamo priznati svete i čudesne Spise, jer ako to ne učinimo nećemo uspjeti ni da priznamo istinu ovog blagoslovljenog stiha. Jer jasno je da onaj koji nije uspio prepoznati istinu Kur'anu zapravo nije priznao ni istinitost prethodnih Spisa. Ovo nije ništa drugo već jasni sadržaj stiha. Kada Bismo objašnjavali skrivena značenja i otkrivali njegove skrivene tajne, vječnost ne bi bila dovoljna da iscrpi njegov značaj, niti bi univerzum bio u stanju da ih sasluša! Uistinu, Bog je svjedok Našim riječima!

226 U drugom odlomku On je, takođe, rekao: "A ako sumnjate u ono što objavljujemo robu Svome, načinite vi jednu suru sličnu objavljenim njemu, a pozovite i božanstva vaša, osim Boga, ako istinu govorite."¹⁵³ Vidite kako je uzvišen položaj, i kako je besprijekorna vrijednost ovih stihova koje je On odredio za Svoje nepogrešivo svjedočenje, najsigurniju potvrdu, neosporni dokaz, znak Svoje svepokoravajeće moći, i objavu snage Svoje volje.

¹⁵³ Kur'an 2:23.

KNJIGA UVJERENJA

On, božanski Kralj, je postavio neospornu vrhovnost stihova Svoje Knjige iznad svih drugih stvari koje svjedoče o Njegovoj istini. Jer u poređenju sa svim ostalim dokazima i znamenjima, Božije riječi sijaju poput sunca, a ostale sijaju poput zvijezda. One su narodima svijeta trajno svjedočanstvo, neosporni dokaz, blistavo svjetlo savršenog Kralja. Njihova moć je jedinstvena i vrijednost im je nenadmašna. Oni su riznica božanskih bisera i boravište božanskih tajni. Oni čine neraskidivu Sponu, čvrstu Uzdu, Urvatu'l-Vuthqu, neugasivu Svjetlost. Kroz njih teče rijeka božanskog znanja i sija plamen Njegove drevne i sveobuhvatne mudrosti. Ovo je vatra koja trenutačno pali plamen ljubavi u grudima odanih i izaziva hladnoću nemara u duši neprijatelja.

227 O, prijatelju! To nas obavezuje da ne zanemarujemo Božiju zapovijed, već da se povinujemo i pokoravamo onome što je On odredio za Svoje božansko Svjedočanstvo. Ovaj stih nosi isuviše duboko i bremenito značenje da bi ga ova klonula duša objašnjavala i tumačila. Bog govori istinu i predvodi nas. On je uistinu uzvišen nad svima; On je Moćni, Dobrostitvi.

228 Isto tako, On je rekao: "To su Božiji dokazi koje ti kao istinu navodimo, pa u koje će, ako ne u

Božije riječi i dokaze Njegove oni vjerovati?"¹⁵⁴ Ako doprete do značenja ovih riječi, prepoznacete istinu u tome da nikada nije objavljena veća objava od objave Poslanika Božijih, niti da se na zemlji ikada pojavilo svjedočenje moćnije od svjedočanstva njihovih objavljenih stihova. Nikako, ovo svjedočenje ne može nadvisiti nijedno drugo svjedočenje, osim onoga kojeg Gospodar tvoj Bog odredi.

229 U drugom odlomku Je rekao: "Teško svakom lažovu, velikom grešniku! On čuje Božije riječi kad mu se kazuju, pa opet ostaje ohol kao da ih ni čuo nije, - a njemu patnju neizdržljivu najavi."¹⁵⁵ Samo značenje ovog stiha, udovoljava svemu što je na nebu i na zemlji, kada bi se samo ljudi zamislili nad stihovima svoga Gospodara. Svjedoci ste tome kako se ljudi danas oholo oglašuju na božanske stihove kao da su najbezvredniji na svijetu. Pa ipak, ništa uzvišenije od ovih stihova se nikada nije pojavilo, niti će se ikada objaviti svijetu! Kažite im: "O nemarni ljudi! Vi ponavljate ono što su u prošlosti govorili vaši očevi. Koje god plodove da su oni skupljali sa drveta svoje bezvjernosti, iste ćete i vi ubrati. Uskoro ćete se sastati sa svojim očevima i sa njima ćete boraviti u paklenom ognju. Loše li je ovo mjesto! Boravište zlih."

¹⁵⁴ Kur'an 45:5.

¹⁵⁵ Kur'an 45:6.

KNJIGA UVJERENJA

230 U drugom odlomku Je rekao: "A kad sazna za neke Naše ajete, on im se ruga. Takve ponižavajuća patnja čeka."¹⁵⁶ Ljudi bi stavljali primjedbe s podsmijehom, govoreći: "Proizvedi još jedno čudo i daj nam još jedan znak!" Jedan bi rekao: "Zato pusti na nas kaznu s neba, ako istinu govoriš,"¹⁵⁷ a drugi: "Bože, ako je ovo zbilja istina od Tebe, Ti pusti na nas kamenje s neba kao kišu."¹⁵⁸ Kao što je narod Izraela u vrijeme Mojsija razmijenio hljeb blaženstva za bijedne ovozemaljske stvari, i ovi su ljudi isto tako gledali da razmijene božanske riječi za svoje prljave, iskvarene i beskorisne želje. Isto tako su i danas uprkos tome što je duhovna hrana sišla s nebesa božanske milosti i raspršena je s oblaka Njegove blažene samilosti, i iako su se mora života, po želji Gospodara svih bića, zatalasala u Ridvānu srca- uprkos svemu ovome su se ljudi, poput izgladnjelih pasa, skupili oko lešina i zadovoljavaju se ustajalom vodom usoljenog jezera. Milostivi Bože! Kakav čudan izbor prave ovi ljudi! Očajnički vape za vodstvom iako su zastave Onoga Koji upravlja svime već podignute. Uzdaju se u iskrivljenu paramparčad znanja, dok On, Koji je Cilj svačije spoznaje, sija poput sunca. Oni sopstvenim očima gledaju u sunce, pa ipak pitaju tu blistavu Kuglu za dokaz o svjetlosti. Osjete proljetni prolom oblaka, pa ipak traže potvrdu o njihovoj

¹⁵⁶ Kur'an 45:8.

¹⁵⁷ Kur'an 26:187.

¹⁵⁸ Kur'an 8:32.

darežljivosti. Dokaz sunca je njegova svjetlost koja sija i obavlja sve stvari. Dokaz kiše je njena darežljivost koja sve obnavlja i daruje život svijetu. Pa ipak, slijepac zna za sunce samo zbog njegove toplote, a jalova zemlja nema nikakve koristi od pljuskova milosrđa. "Ne čudite se ako nevjernik u Kur'anu ne vidi ništa drugo sem pukih slova, isto kao što slijepac od sunca nema ništa sem vreline."

231 U drugom odlomku On je rekao: "A kad im se Naši ajeti jasni kazuju, samo se ovim riječima izgovaraju: "Pretke naše u život povratite, ako je istina to što govorite."¹⁵⁹ Pogledajte kakve su samo besmislene dokaze oni tražili od ovih Otjelovljenja sveobuhvatajuće milosti! Potsmjehivali su se stihovima čije je jedno slovo veće nego stvaranje nebesa i zemlje, i koji duhom vjere u život vraćaju mrtve iz doline svoga ja i želje; uzvikivali su: "Podignite naše očeve iz grobova." Do te su mjere bili nastrani i oholi ti ljudi. Svaki od ovih stihova je svim narodima svijeta neosporno svjedočenje i slavni dokaz Njegove istine. Kada biste se zamislili nad Božijim stihovima shvatili biste da svaki od njih uistinu udovoljava cijelom čovječanstvu. U gore navedenom stihu skriveni su biseri tajni. Koja god bolest da je u pitanju, ponuđeni lijek nikada neće zakazati.

¹⁵⁹ Kur'an 45:24.

KNJIGA UVJERENJA

232 Ne obazirite se na jalove tvrdnje onih koji istrajavaju u tvrdnji da Knjiga i njeni stihovi nikada ne mogu biti svjedočanstvo običnom narodu, niti on može dokučiti njihovo značenje ni cijeniti njihovu vrijednost. Pa ipak, neosporno svjedočanstvo Boga Istoku i Zapadu je upravo Kur'an. Da je Kur'an mimo mogućnosti poimanja ljudi, zašto bi bio ostavljen za sveobuhvatno svjedočanstvo svim ljudima? Da je to tačno onda nam niko ne bi ni trebao, niti bi ljudi morali znati za Boga, pošto znanje božanskog Bića svakako nadilazi poznavanje Njegove Knjige, pa tako ni narod nikada ne bi imao mogućnost da Ga spozna.

233 Ovakve tvdnje su potpuno pogrešne i zapravo su nedopustive. Nastaju isključivo zbog ljudske osionosti i oholosti. Namjera im je da ljude udalje od Ridvāna božanske milosti i da ojačaju sopstvenu vlast nad narodom. Pa ipak, pred licem Boga narod je neuporedivo iznad vjerskih vođa koje su se okrenule od jedinog pravog Boga. Razumijevanje Njegovih riječi i govora Nebeskih Ptica ni u kom slučaju ne ovise o ljudskoj naobrazbi. Oni zavise isključivo o čistoći srca, čestitosti duše i širini duha. O ovome su posvjedočili oni koji, danas, bez poznavanja ijednog slova borave na najvišim vrhovima spoznaje; jer je bašta njihovih srca, izljevima božanske milosti, ukrašena ružama mudrosti i tulipanima razumijevanja. Blago onima

koji su zbog svojih čistih duša imali udjela u svjetlu moćnoga Dana!

234 Isto tako, On je rekao: "A onima koji neće da vjeruju u Božije dokaze i u susret s Njime, njima nije stalo do Moje milosti- njih čeka patnja nesnosna."¹⁶⁰ Takođe, govorili su: "Zar da napustimo božanstva naša zbog jednog ludog pjesnika?"¹⁶¹ Značenje ovih riječi je jasno. Pogledajte šta su vidjeli nakon što su stihovi objavljeni. Proglasili su Ga pjesnikom, ismijavali su Božije stihove, govoreći: "Njegove riječi nisu ništa drugo već priče iz Davnina!" Tvrđili su da je Muhamed sabrao riječi drevnih naroda i proglasio ih Božijom Rječju.

235 Vidite kako ljudi danas na sličan način pripisuju stvari ovom Otkrivenju, govoreći: "On je samo sakupio stara predanja;" ili "Njegove su riječi patvorene." Jalove i ohole su ove tvrdnje, nisko je njihovo mjesto i njihov položaj.

236 Nakon ranije spomenutih poricanja i optužbi, bunili su se riječima: "Nijedan nezavisni Poslanik, prema našim Spisima, neće se pojaviti poslije Mojsija i Isusa da poništi Zakon božanske Objave. Štaviše, onaj koji će se pojaviti mora primjenjivati Zakon." Zbog toga je objavljen ovaj stih, koji

¹⁶⁰ Kur'an 29:23.

¹⁶¹ Kur'an 37:36.

KNJIGA UVJERENJA

nagovještava sve božanske propovijedi i svjedoči o istinitosti toga da izljevi milosti Sve-Milosrdnoga nikada neće prestati: "Josip vam je, još davno, donio jasne dokaze, ali ste vi stalno sumnjali u ono što je on donio. A kad je on umro, vi ste rekli: "Bog više neće poslije njega poslati poslanika!" Eto tako Bog ostavlja u zabludi svakog ko u zlu pretjeruje i sumnja."¹⁶² Zbog toga, shvatite iz ovog stiha i znajte sa sigurnošću da su ljudi oduvijek, upirući u neki stih iz Knjige, izricali nesuvisle i zaludne tvrdnje kako bi dokazali da se nijedan Poslanik na svijetu više nikada neće pojaviti. Na isti način su se i hrišćanski sveštenici, navodeći stih iz Jevanđelja koji smo Mi već ranije pominjali, upinjali da objasne da zakon Jevanđelja nikada neće biti opovrgnut i da se nijedan neovisni Poslanik neće ponovo objaviti, osim ako On ne potvrdi zakon Jevanđelja. Većina ljudi je postala zaražena istom duhovnom bolešću.

237 Isto tako, vidite kako je narod Kur'ana, baš kao i narod iz prošlosti, dozvolio riječima "Pečat Poslanika" da im prekrije oči koprenom. Neka sami prosude o ovim riječima: "A tumačenje njihovo zna samo Bog. A samo razumom obdareni shvaćaju."¹⁶³ A kada je Onaj Koji je potkovan svakim znanjem-Onaj Koji je Majka, Duša, Tajna, i njegova Suština-objavio ono što je u najmanjem neskladu sa

¹⁶² Kur'an 40:34.

¹⁶³ Kur'an 3:7.

njihovim željama, ljutito su Mu se suprostavili i besramno Ga porekli. O ovome ste već ranije čuli i osvjedočili se. Ova nedjela su potaknuta isključivo od strane vjerskih vođa, od onih koji ne poštuju Boga i robovi su sopstvene pohlepe; koji nisu odani ničemu sem zlatu; oni koji su ograđeni najneprobajnijim velom znanja i zapleteni su u njegov mrak, i izgubljeni su u bespućima zablude. Gospodar postojanja je jasno rekao: "Reci ti Meni ko će uputiti onoga koji je strast svoju za boga uzeo, onoga koga je Bog, znajući ga, u zabludi ostavio i sluh njegov i srce njegovo zapečatio, a pred oči njegove koprenu stavio? Ko će mu, ako neće Bog, na pravi put ukazati? Zašto se ne urazumite?"¹⁶⁴

238 Iako je doslovno značenje riječi: "Oni koje je Bog učinio da griješe kroz znanje" već objavljeno, što se Nas tiče, ove riječi su namijenjene vjerskim vođama koje su se okrenule od Ljepote Božije, i koje su, uzdajući se u učenja oblikovana po sopstvenim aršinima i očekivanjima, porekle božansku Poruku i Otkrivenje. "Reci: Ovo je vijest velika, a vi od nje glave okrećete."¹⁶⁵ Isto tako, On je rekao: "Kad im se Naši jasni ajeti kazuju, oni govore: Ovaj čovjek samo hoće da vas odvrati od onoga čemu su se preci vaši

¹⁶⁴ Kur'an 45:22.

¹⁶⁵ Kur'an 38:67.

KNJIGA UVJERENJA

klanjali”, i govore: “ovo nije ništa drugo nego izmišljena laž!”¹⁶⁶

239 Čujte Božiji sveti Glas i osvrnite se na Njegovu slatku i besmrtnu melodiju! Vidite kakvim je ozbiljnim upozorenjem opomenuo one koji su porekli Božije stihove i kako se odrekao onih koji su opovrgnuli Njegove svete riječi. Vidite kako su se ljudi udaljili od Kawthara božanske Prisutnosti i kako su jezivi bezvjernost i osionost duhovno siromašnih pred licem posvećene Ljepote. Iako je Bit Blagosti i Dobrote dozvolila da ovi smrtnici kroče u kraljevstvo besmrtnosti i povedu sirote duše do svete rijeke izobilja, ipak su Ga proglasili za “Bogohulnika,” optužili Ga da “odvlači ljude sa puta vjere i istinskog vjerovanja,” i nazivali Ga “luđakom.”

240 Isto tako, pogledajte kakve su danas optužbe stavili na teret tom Dragulju Besmrtnosti i za kakva neizreciva nedjela su potvorili Njega Koji je Izvor čistote. Iako je Bog kroz cijelu Svoju Knjigu i u Svojoj svetoj i besmrtnoj Ploči upozorio one koji poriču i odbacuju objavljene stihove i obznanio Svoju milost onima koji ih prihvataju, ipak ste svjedokom nebrojenih kritika uperenih protiv ovih stihova koji su poslani iz novog blaženstva Božije vječne svetosti! Tako je mada nijedno oko nije

¹⁶⁶ Kur'an 34:43.

vidjelo obilnije darove, niti ima uha koje je čulo milozvučnije blagonaklonosti. Poslani su obilni blagoslovi i Otkrivenje, i stihovi se poput proljetnih pljuskova slijevaju iz oblaka milosti Najdobrostitvijega. Poslanicima "obdarenim postojanošću," čija uzvišenost i slava sijaju poput sunca, dati su jasna Knjiga i stihovi. Stihovi koji se prolamaju iz ovog Oblaka božanske milosti toliko su obilni da još niko nije uspio procijeniti njihov broj. Dostupan je čitav niz izdanja. Koliko ih još ostaje izvan našeg dosega! Koliko ih je ukradeno ili je zapalo u ruke neprijatelja i čiju sudbinu niko nije saznao.

241 O brate, širom otvorimo oči, meditirajmo nad Njegovom Rječju i potražimo utočište u sjenci Objava Božijih kako bismo mogli spoznati nepogrešive mudrosti iz Knjige i predati se savjetima iz svetih Ploča- kako ne bismo upućivali neumjesne primjedbe Objavitelju stihova, već se u potpunosti predali Njegovoj Stvari i cijelim srcem prigrlili Njegov zakon, ušli u dvor Njegove blagonaklonosti i boravili na žalu Njegove milosti. On je uistinu milosrdni, onaj koji prašta slugama svojim.

242 Isto tako, On je rekao: "Reci: O sljedbenici Knjige, zar da nas osuđujete zato što vjerujemo u Boga i u ono što nam se objavljuje, i u ono što je

KNJIGA UVJERENJA

objavljeno prije, - a većina ste grešnici?"¹⁶⁷ Ove riječi tako slikovito opisuju Našu svrhu i krajnje otvoreno predočavaju dokaz o Božijim stihovima! Ovaj ajet je objavljen u vrijeme kada su nevjernici napadali Islam i kada su Muhamedovi sljedbenici bivali optuženi za bogohuljenje, odricanje od Boga i proglašavani za sljedbenike lažljivog vrača. U ranim danima, kada je Islam, izvana gledano, bio lišen sjaja i moći, Poslanikovi prijatelji koji su okrenuli lice prema Bogu su bili zlostavljani, progonjeni, kamenovani i nipodaštavani na svakom koraku. Tada je ovaj blagoslovljeni stih poslan sa nebesa božanskog Otkrivenja da objavi neoborivi dokaz i donese svjetlost nepogrešivog vodstva. Davao je priliku Muhamedovim sljedbenicima da nevjernicima i idolpoklonicima kažu: "Vi nas tlačite i progonite, pa ipak, mi nismo uradili ništa drugo već vjerovali u Boga, Muhamedove riječi i riječi prijašnjih Poslanika." Ove riječi svjedoče da je njihova jedina krivica bila u tome što su prepoznali da su nadahnuće Muhamedovo i nadahnuća prijašnjih Poslanika- sva od Boga, i u tome što su priznali i prigrlili njihovu istinu. Ovo je svjedočanstvo koje je božanski Kralj darovao Svojim slugama.

243 Zar je pravedno odbaciti stihove objavljene istoku i zapadu, a sebe pritom smatrati braniocem

¹⁶⁷ Kur'an 5:62.

istinske vjere? Zar im nije bolje da vjeruju u Objavitelja ovih stihova? Kako bi On mogao ne ubrojati među prave vjernike one koji su posvjedočili o njihovoj istini? Daleko bilo da bi On sa kapije milosti vratio one koji su prigrlili istinu božanskih stihova ili da bi ugrozio one koji su se držali Njegovog svjedočanstva! On je u svoje stihove ukorijenio istinu i potvrdio je Otkrivenje svojim riječima. On je uistinu Moćni, Pomoć u nevolji, Svemogućí.

244 Isto tako, rekao je: "A i da ti Knjigu na papiru spustimo i da je oni rukama svojim opipaju, opet bi sigurno rekli oni koji neće da vjeruju: "Ovo nije ništa drugo već prava vradžbina."¹⁶⁸ Većina ajeta se bavi ovom temom, ali smo u želji da budemo što manje opširni spomenuli samo ove ajete. Da je nešto drugo osim ajeta dato kao mjerilo za prepoznavanje Objava Njegove Ljepote, da li bi ljudi mogli za to uhvatiti i poreći Objave Božije? Naprotiv, kao što je rečeno, On je u svakom trenutku vatrom prijetio onima koji su poricali i potsmjehivali se Njegovim riječima.

245 Prema tome, kada bi neko objavio stihove, govore, poslanice i molitve od kojih nijedna nije stečena učenjem, koji razuman izgovor bi mogao opravdati one koji ih poriču i lišavaju se njihove

¹⁶⁸ Kur'an 6:7.

KNJIGA UVJERENJA

milosti? Koji odgovor bi mogli dati kad im se duša uspne i napusti svoj mračni hram? Da li bi mogli tražiti opravdanje za sebe riječima: "Nismo odstupili od svoje tradicije, i ne vidjevši doslovno ispunjenje obećanja, optužili smo Otkrivenje božanskog Otkrivenja i držali se podalje od Božijeg zakona?" Zar niste čuli da je među razlozima zbog kojih su neki Poslanici određeni za Poslanike "obdarene postojanošću", bilo njihovo otkrivanje Knjige? Pa ipak, kako su se ljudi mogli opravdati od poricanja Objavitelja tolikih knjiga i stihova i što su se povelili za onim koji je neznajući sijao klice sumnje u ljudskim srcima, i koji je, poput Satane poveo ljude putem propasti i zablude? Kako su mogli dopustiti da im takve stvari uskrate svjetlost Sunca božanske dobrote? Osim toga, ako su ovi ljudi u stanju poreći i odbiti tu prosvjetljenu Dušu, ovaj sveti Dah, pitamo se kome će se prikloniti, prema čijem licu će se okrenuti? Uistinu, "Svako se okreće prema svojoj Kibli."¹⁶⁹ Pokazali smo Vam ova dva puta; hodajte onim koji sami odaberete. Ovo je uistinu prava istina, a osim istine ne preostaje ništa sem zablude.

246 Među dokazima koji potvrđuju istinu ovog Otkrivenja je taj da, u svakom dobu i dispencaciji, kada god da se nevidljiva Bit pokazala u vidu Njegovog Objavljenja- neke duše, skromne i

¹⁶⁹ Kur'an 2:148.

odvojene od svih svjetovnih zamki, potražile bi prosvjetljenje od Sunca Poslanstva i Mjeseca božanskog vodstva i dosegli bi božansku Prisutnost. Zbog ovoga bi ih tadašnji sveštenici i bogataši omalovažavali i potsmijavali im se. O zabludjelima je rečeno: "Glavešine naroda njegovog, oni koji nisu vjerovali, rekoše: 'Koliko mi vidimo, ti si čovjek kao i mi, a vidimo i da te bez ikakva razmišljanja slijede samo oni koji su niko i ništa među nama; ne vidimo da ste vi imalo od nas bolji, štaviše, mislimo da ste lažljivci.'"¹⁷⁰ Zamjerali su svetim Objaviteljima Istine i proturječili im govoreći: "Ne slijedi vas niko osim bijednika i onih koji nisu vrijedni pažnje." Cilj im je bio da pokažu da niko od učenih, bogatih i poznatih nije u njih vjerovao. Ovakvim i sličnim tvrdnjama su se trudili dokazati falšičnost Njega koji ne govori ništa sem puke istine.

247 Ipak, u ovoj najsajnijoj Dispencaciji, izvjesni broj prosvijetljenih sveštenika, osoba besprijekornog učenja i doktora mudrosti su dosegli ovaj Dvor, pili su iz pehara Njegove božanske Prisutnosti i počašćeni su Njegovom najizvršnjom blagonaklonošću. U ime Voljenoga su se odrekli svijeta i svega što svijetu pripada. Spomenućemo imena nekih od njih kako bismo ojačali obeshrabrena srca i ohrabрили bojažljive.

¹⁷⁰ Kur'an 11:27.

KNJIGA UVJERENJA

248 Među njima je Mullá Ĥusayn, primalac blistave slave Sunca božanskog Otkrivenja. Da nije bilo njega, Bog se ne bi ustoličio na sjedištu Njegove milosti niti bi se uzdigao na prijestolje vječne slave. Među njima je bio i Siyyid Yahyá , jedinstveni i neuporedivi,

249 Mullá Muĥammad ‘Alíy-i-Zanjání

Mullá ‘Alíy-i-Bastamí

Mullá Sa’íd-i-Barfurúshí

Mullá Ni’matu’lláh-i-Mázindarání

Mullá Yúsúf-i-Ardibílí

Mullá Mihdíy-i-Khú’í

Siyyid Ĥusayn-i-Turshízí

Mullá Mihdíy-i-Kandí

Mullá Báqir

Mullá ‘Abdu’l-Kháliq-i-Yazdí

Mullá ‘Alíy-i-Baraqání

250 i drugih blizu četiri stotine brojem čija su imena uklesana u Božijoj “Čuvanoj Ploči”.

251 Svi su oni, vođeni svjetlošću Sunca božanskog Otkrivenja, priznavali i ispovijedali Njegovu istinu. Takva im je bila sudbina da ih se većina morala odreći posjeda i rodbine, i uzdati se jedino u blagonaklonost Sveslavljenoga. Darovali su živote za svoga Ljubljenoga i predali su sve na

Njegovom putu. Njihove grudi su postale metama neprijateljskih strijela, a glave su im ukrašene kopljem nevjernika. Nema zemlje koja nije napojena krvlju ovih otjelovljenja odvojenosti, niti ima mača koji nije probadao njihove vratove. Njihova sama djela svjedoče o istini njihovih riječi. Zar narodu nije dovoljno svjedočenje ovih svetih duša koje su na tako veličanstven način ponudile svoje živote za Voljenoga? Njihovim gestima se iščuđavao cijeli svijet. Zar njihov primjer nije dobar kontrast onima koji su izdali svoju vjeru za tričarije, trampili besmrtnost za prolazne stvari, odrekli se Kawthara božanske Prisutnosti radi slanih vrela, i čiji je jedini životni cilj prisvajanje tuđih posjeda? Svjedok ste njihove posvećenosti svjetovnim ispraznostima i lutanja stranputicom daleko od Njega Koji je Gospodar, Najuzvišeniji.

252 Pošteno recite: Da li je prihvatljivo i pažnje vrijedno svjedočenje onih čija su djela dosljedna njihovim riječima i čije je ponašanje u skladu sa njihovom nutrinom? Um je opčinjen njihovim djelima, a duša se divi njihovoj snazi i izdržljivosti. Ili vam je, možda, prihvatljivije svjedočenje nevjernika koji ne udišu ništa osim svojih sebičnih prohtjeva i koji leže sputani okovima svojih jalovih uobrazilja? Poput slijepih miševa u mraku se ne osvrću ni za čim sem za prolaznim stvarima i po cijelu se noć ne smiruju radeći na ostvarenju ciljeva svojih bijednih života. Zaokupljeni su svojim

KNJIGA UVJERENJA

sebičnim planovima i nesvjesni su djelovanja božanske Odredbe. Oni danju cijelom dušom streme ka zgrtanju svjetovnih dobrobiti, a jedina težnja noću im je da udovolje svojim životinjskim porivima. Po kojem bi onda zakonu i mjerilu ljudi mogli biti opravdani ako za ozbiljno uzimaju poricanja od takvih bijednih duša, a zanemaruju vjeru onih koji su se Bogu za ljubav odrekli svojih života, posjeda, društvenog položaja, slave, ugleda i časti?

253 Zar se događaji iz života "Princa Mučenika"¹⁷¹ ne smatraju najvećim od svih događaja i najvjerodostojnijim dokazom njegove istine? Zar ljudi iz davnina nisu objavili da su ova dešavanja jedinstvena? Zar nisu tvrdili da nijedan otkrovitelj istine do tada nije zračio takvom postojanošću, niti takvom jasnom slavom? Pa ipak, taj dio njegovog života je počeo ujutro i završio se do podneva istoga dana, dok su ova posvećena svjetla tokom osamnaest godina herojski podnosila bujice patnji koje su navirale sa svih strana. Sa kakvom ljubavlju, postojanošću, uzvišenošću i svetim zanosom su žrtvovali svoje živote na putu Sveslavljenoga! O ovoj istini svi svjedoče. Pa ipak, kako bi takvi mogli umanjiti ovo Otkrivenje? Da li je ijedno doba posvjedočilo tako značajnim događanjima? Ako oni nisu istinski tragaoci za

¹⁷¹ Imam Ḥusayn.

Bogom, koga ćete tako osloviti? Da li su ovi tragaoci možda žudjeli za moći ili za slavom? Da li su ikada vapili za bogatstvom? Da li su imali ijednu želju sem da udovolje Bogu? Ako su ovi pratioci, sa svim svojim veličanstvenim svjedočenjima i čudesnim djelima, falični- ko onda za sebe može reći da zna istinu? Tako mi Boga! Njihova vrlo djela dovoljno su svjedočanstvo i neborivi su dokaz svim narodima svijeta, ako bi se ljudi samo u svojim srcima zapitali o tajnama božanskog Otkrivenja. "A mnogobošci će sigurno saznati u kakvu će se muku uvaliti."¹⁷²

254 Nadalje, znak za istinu i zabludu je izabran i određen u Knjizi. Ovim božanski određenim mjerilom se moraju vagati tvrdnje i namjere svih ljudi, kako bi se oni koji govore istinu mogli razaznati od onih lažnih. Ovo mjerilo su riječi: "Smrt zaželite, ako istinu govorite."¹⁷³ Razmotrite kako su mučenici čija je iskrenost neosporna, oni o čijoj istinitosti su svjedočili jasni spisi u Knjizi, žrtvovali svoj život, imetak, žene, djecu i sve što su imali i uzdigli se u najuzvišenije odaje Raja. Da li je pošteno odbiti svjedočenje ovih odvojenih i uzvišenih bića o istini ovog najuzvišenijeg i slavnog Otkrivenja, a prihvatljivim smatrati riječi nevjernika uperene protiv ovog blistavog Svjetla; nevjernika

¹⁷² Kur'an 26:227.

¹⁷³ Kur'an 2:94., 62:6.

KNJIGA UVJERENJA

koji su se zbog zlata odrekli svoje vjere i koji su zbog vlasti porekli Onoga Koji je Prvi Vođa cijelog čovječanstva? Pa ipak, njima se vjeruje iako svi već do sada znaju da se takvi zbog Božije svete Vjere neće odreći baš ničega, ni mrvice, niti ijednog obilježja ovosvjetovne važnosti, a kamoli svog života, imetka i slično.

255 Pogledajte kako je božansko Mjerilo, po jasnim riječima iz Knjige, razabralo i odvojilo istinu od zablude. Pa ipak, oni su još uvijek nesvjesni ovoga, pa se u drijemežu nemarnosti okreću prema svjetovnim besmislicama i bave se mišlju o ispraznoj, zemaljskoj vlasti.

256 „O sine čovjeka! Mnogi su Vam dani proletjeli baveći se besmislicama i ispraznim razmišljanjima. Koliko ste se izležavali u krevetu? Podignite glavu iz drijemeža jer je sunce došlo u zenit kako bi vas obasjalo svjetlošću ljepote.“

257 Neka se zna da, ipak, nijednom od ovih ljekara i sveštenika o kojima smo govorili nije bio dat dar visokog položaja ili vodstva. Jer dobro znane i uticajne vjerske vođe nikako ne mogu biti odane Otkrovitelju istine, izuzev onih koje Gospodar izabere. Ove se stvari nikada nisu dešavale, sem rijetkima. "A malo je zahvalnih među

robovima Mojim.“¹⁷⁴ Tako i u ovoj Dispencaciji nijedan od poznatih vjerskih vođa koji su u svojim rukama imali moć nad ljudima nije prigrlio Vjeru. Oni su se čak borili protiv nje s takvom mržnjom i upornošću da nijedno uho nije čulo niti je ijedno oko vidjelo takvo što.

258 Báb, Gospodar, najuzvišeniji- neka su životi sviju Njemu žrtvovani, objavio je posebno Pismo vjerskim vođama iz svakoga grada, u kojima je On u potpunosti opisao prirodu poricanja i odbijanja svakog od njih pojedinačno. "Zato uzmite iz toga pouku, o vi koji ste obdareni!"¹⁷⁵ Spominjanjem njihovog otpora je namjeravao preduprijeti moguće primjedbe ljudi Bayána na dan objavljivanja „Mustaghátha“¹⁷⁶ dana Konačnog Uskrsnuća, tvrdeći da dok je za vrijeme Dispencacije Bayána određeni broj vjerskih vođa prihvatio Vjeru, ipak u posljednjem Otkrivenju niko od njih nije prigrlio Njegovu objavu. Njegova namjera je bila da upozori ljude da se ne bi, ne daj Bože, zamerali takvim nesuvislim idejama i kako se ne bi lišili božanske Ljepote. Da, vjerske vođe koje Smo Mi spominjali su uglavnom bile nepoznate i Božijom su milošću bile pročišćene od svih svjetovnih ispraznosti i lišeni

¹⁷⁴ Kur'an 34:13.

¹⁷⁵ Kur'an 59:2.

¹⁷⁶ Onaj Kojega Dozivaju.

KNJIGA UVJERENJA

želje za vodstvom. „Takva je milost Božija; On je daje onome kome namjeri.“

259 Još jedan dokaz i svjedočanstvo o istini ovog Otkrivenja, koji kao sunce sija među svim drugim dokazima, je postojanost vječne Ljepote u objavljivanju Božije Vjere. Iako mlad i krhak, i mada je Vjera koju je objavio bila protivna željama svih naroda svijeta- velikih i malih, bogatih i siromašnih, uzvišenih i poniženih, kraljeva i podređenih- On je ipak ustao i istrajno je objavljivao. Svi su ovo znali i čuli. On se nikoga nije plašio bez obzira na posljedice. Da li se takvo nešto moglo desiti sem uz pomoć božanskog Otkrivenja i snagom Božije nepobjedive Volje? Tako mi pravednosti Božije! Kada bi se ijedan od njih u dubini duše suočio sa tako velikim Otkrivenjem, sama pomisao na takvu objavu bi ga zaprepastila! Kada bi se srca svih ljudi stopila u njegovoj duši, opet bi oklijevao da se upusti u takav poduhvat. On bi to mogao postići jedino uz Božije dopuštenje i samo ukoliko bi mu srce postalo povezano sa Izvorom božanske milosti, i ako bi mu se duša napojila nepogrešivom hranom Svemogućega. Pitamo se, čemu pripisuju toliku hrabrost? Da li bi ga proglasili ludim kao prethodne Poslanike? Ili bi bili od onih koji tvrde da je njegova jedina želja zapravo želja za vodstvom i prisvajanjem zemaljskog blaga?

-KNJIGA UVJERENJA

260 Milosrdni Bože! U Njegovoj Knjizi, koju je nazvao "Qayyúmu'l-Asmá" u prvoj, najvećoj i najmoćnijoj od svih knjiga, predskazao je Svoje sopstveno mučeništvo: "O ti, znaku Božiji! U potpunosti sam se žrtvovao Tebi; Prihvatio sam kletve u Tvoje ime; i nisam vapio ni za čim već za mučeništvom na putu Tvoje ljubavi. Bog mi je dovoljni Svjedok, Uzvišeni, Zaštitnik, Onaj od Drevnih Dana!"

261 Isto tako, u Njegovom tumačenju slova „Há,“ On je čeznuo za mučeništvom, govoreći: „Mislim da sam čuo Glas kako me doziva unutar mog samog bitka: ‘Žrtvuj ono do čega Ti je najviše stalo na putu Božijem, onako kao što je Husayn, spokoj mu duši, ponudio svoj život Meni za ljubav.’“ I da ja nisam poklonio pažnju ovoj sudbonosnoj tajni, tako mi Njega Koji je moj bitak držao u svojoj ruci, čak i da su se svi kraljevi svijeta ujedinili- ne bi mi mogli oduzeti nijedno jedino slovo, pa kako manje to mogu učiniti sluge koje nisu vrijedne ni spomena, i koje su uistinu ništa drugo već otpadnici...Kako bi svi mogli znati stupanj Moga strpljenja, Moje prepuštenosti, i samožrtvovanja na Božijem putu.“

262 Da li bi Objavitelj ovakvih riječi mogao biti ubrojan igdje drugo osim među one koji idu Božijim putem i koji ne čeznu ni za čim drugim već za Njegovim zadovoljstvom? U samom ovom stihu je skriven dah odvojenosti koji kada bi u potpunosti

KNJIGA UVJERENJA

bio udahnut u svijet, sva bića bi se odrekla života i ponudila bi svoje duše. Razmislite o nečasnim djelima ove generacije i osvjedočite se o njihovoj nečuvenoj nezahvalnosti. Vidite kako su zatvorili oči pred svom Njegovom slavom, i kako idu za trulim truplima iz čije utrobe dopire vrisak proždrijetog bitka vjernika. I za kakve su sve neprimjerene laži oni potvorili ova Vrela Svetosti? Preporučavamo vam šta su činile ruke nevjernika; onih koji su na Dan Uskrsnuća okrenuli glavu od Božanske Prisutnosti; koje je Bog mučio vatrom njihovog sopstvenog nevjerovanja; i za koje je On u svijetu koji će doći pripremio kaznu koja će im proždrijeti i tijela i duše. Jer oni su rekli: „Bog je nemoćan, i Njegova ruka milostiva je vezana.“

263 Postojanost u Vjeri je sigurno svjedočanstvo i slavni dokaz istine. Kao što je „Pečat Poslanika“ rekao: „Dva stiha su me učinila starim“. Oba stiha ukazuju na postojanost Božije Vjere. Kao što je rekao: "Ti idi pravim putem, kao što ti je naređeno."¹⁷⁷

264 A sada razmislite o tome kako je ovaj Sadrih Božijeg Ridvāna, u jeku svoje mladosti ustao da objavljuje Božiju Vjeru. Pogledajte kakvu je postojanost pokazala ta Ljepota Božija. Cijeli svijet je ustao da Ga u tome spriječi, ali krajnje bezuspješno.

¹⁷⁷ Kur'an 11:113.

Što su oštrije proganjali taj Sadrih Svetosti, Njegov žar je rastao i plamen Njegove ljubavi je bivao sve jači. Na kraju, On je predao Svoju dušu i vinuo se ka nebeskim visinama.

265 Među dokazima istine Njegove objave su nadmoćnost, nenadmašna snaga i vrhovnost koje je On, Otkrovitelj bitka i Objavitelj Obožavanoga, sam i bez ičije pomoći obznanjivao svijetu. Čim se u šezdesetoj godini vječna Ljepota objavila u Širazu, rascijepavši tako veo koji Ga je skrivao, odmah su se iz tog Bitka Bitaka i Mora nad Morima u svakoj zemlji pojavili znakovi nadmoćnosti, snage, vrhovnosti i moći i to na tako moćan način da su se u svakom gradu pojavili znakovi, dokazi, znamenja, i osvjedočenja tog božanskog Lučonoše. Mnoge su čiste i dobre duše odano zračile svjetlošću tog vječnog Sunca, i pokazivali su se odrazi znanja iz tog sveprožimajućeg Okeana božanske mudrosti! U svakom su se gradu vjerske vođe i dužnosnici ustajali da ih spriječe i onemoguće, i bili su udruženi u pakosti, zavisti i zlobi kako bi ih sputali. Brojne su svete duše, otjelovljenja pravednosti, smaknute zbog optužbe za počinjenu nepravdu! Mnoga su otjelovljenja čistoće koja nisu pokazivala ništa izuzev istinskog znanja i bespriječnih djela doživjela mučeničku smrt! Uprkos svemu, svaki od ovih svetih je do posljednjeg daha udisao Božije ime i išao putem pokoravanja i predanosti. Takva je bila Njegova snaga i moć preobrazbe, da su oni prestali

KNJIGA UVJERENJA

gajiti ijednu drugu želju sem Njegove volje, i dušu su trajno vezali samo za Njegov spomen.

266 Razmislite: Ko u ovom svijetu ima snagu da objavljuje takvu besprijekornu moć, da vrši takav snažan uticaj? Sva ova neokaljana srca i posvećene duše su sa potpunom predanošću odgovorile na Njegov sudbonosni poziv. Umjesto da se žale, zahvalili su se Bogu i u sred mraka svoje patnje nisu iskazivali ništa drugo sem radosnog prihvatanja Njegove volje. Nepresušna je mržnja i gorke su zavist i neprijateljstvo koju su narodi svijeta pokazali ovim sljedbenicima. Smatrali su da su patnja i bol koju nanose ovim svetim i duhovnim bićima način da dosegnu spasenje, blagostanje i vječni uspjeh. Da li je svijet od Adamovih dana posvjedočio takvom zločinu i tolikom nasilništvu? Bez obzira na silne muke koje su pretrpjeli i višestruke patnje koje su podnijeli, i bez obzira na to što su postali predmetom sramne pogrde- strpljenje je dobilo novo značenje njihovom snagom, i odanost je otjelovljena njihovim djelima.

267 Zamislite se nad ovim važnim zbivanjima kako biste mogli pojmiti veličinu ovog Otkrivenja i dokučiti njegovu ogromnu slavu. Tada će duh vjere, milošću Milosrdnika, biti udahnut u Vaše biće i Vi ćete dosegnuti prijestolje uvjerenja i boraviti u njemu. Jedini Bog mi je svjedok! Kada biste razmislili shvatili biste da su, pored svih istina i

gore navedenih dokaza, odbijanje, potvaranje i proklinjanje naroda, sami po sebi najmoćniji dokaz i najsigurnija potvrda o istini ovih junaka sa polja pokornosti i odvojenosti. Kada god se suočite sa primjedbama koje izriču ljudi, bilo da su vjerske vođe, učeni ili neuki, to će jača i postojanija biti vaša Vjera. Jer šta god da se dogodilo, već je pretskazano od strane onih koji su Rudnici božanskog znanja i Primaoci Božijeg vječnog zakona.

268 Iako nismo namjeravali spominjati predanja iz prošlosti, ipak, iz Naše ljubavi prema vama ćemo spomenuti neka od njih koja se odnose na Našu temu. Ne osjećamo da su ona neophodna za spomenuti, jer smatramo da su stvari koje smo već spomenuli sasvim dovoljne svijetu i svemu što na svijetu postoji. Zapravo su svi Spisi i njihove tajne pohranjene u ovom kratkom zapisu. Tako da, kada bi se osoba u duši zapitala- iz tih riječi bi spoznala tajne Božijih Riječi i dokučila bi značenje svega što je objavio taj savršeni Kralj. Pa ipak, pošto se ljudi razlikuju po razumijevanju i položaju, navešćemo nekoliko predanja kako bismo darovali postojanost nespokojnoj duši i dali spokoj uznemirenom umu. Ovim će volja i svjedočanstvo Božije koji su dati ljudima, velikim i malim, biti ispunjeni i usavršeni.

269 Među njima je predanje: „Kada se objavi Otjelovljenje Istine, narodi Istoka i Zapada će ga proklinjati.“ Vino poricanja se mora probati,

KNJIGA UVJERENJA

uzvišene planine odvojenosti se moraju dosegnuti, a pouka iz riječi: „Jedan sat promišljanja je poželjniji od sedamdeset godina posvećenog Bogoštovanja,“ mora biti stavljena u praksu- kako bi se razotkrila tajna loših djela i ponašanja ljudi koji, suprotno ljubavi i žudnji za istinom koju propovijedaju, proklinju sljedbenike Istine u trenutku kada se On obznani. O ovome svjedoči gore navedeno predanje. Očigledno je da razlog takvog ponašanja leži i u ukidanju pravila, običaja, navika i obreda kojima su bili privrženi. Tako da, kada bi Ljepota Milosrdnoga prepisivala nastavak istih opšteprihvaćenih pravila i običaja, takvog sukoba i smutnje zasigurno ne bi bilo na svijetu. Ovo uzvišeno predanje je osvjedočeno i potkrepljeno Njegovim riječima: "Na Dan kad ih glasnik pozove na nešto užasno."¹⁷⁸

270 Božanski poziv nebeskog Glasnika iza Vela Slave koji poziva čovječanstvo da se u potpunosti odrekne svih onih stvari u koje se oni uzdaju, oprečan je njihovoj želji; i uzrok je ljutih kušnji i nemira. Razmislite o ljudskom ponašanju. Oni odbacuju dobro utemeljena predanja, svako od kojih se obistinilo, a uzdaju se u ona čija je vjerodostojnost sumnjiva i postavljaju pitanje zašto se baš ona nisu obistinila. Pa ipak, one stvari koje su za njih bile nezamislive su se objelodanile. Znakovi i znamenja Istine sijaju kao sunce u podne, a ljudi

¹⁷⁸ Kur'an 54:6.

besciljno i zbuđeno lutaju po bespuću neznanja i zablude. Iako svi Kur'anski ajeti i priznata predanja nagovještavaju novu Vjeru, novi Zakon i novo Otkrivenje, oni iščekuju Obećanoga koji će se držati Zakona Muhamedove Dispenzacije. Jevreji i Hrišćani imaju ista očekivanja.

271 Među tvrdnjama koje najavljuju novi Zakon i novo Otkrivenje su odlomci iz "Molitve Nudbiha : "Gdje je Onaj Koji će obnoviti odredbe i zakone? Gdje je Onaj Koji ima moć da preobrazi Vjeru i njene sljedbenike." On je, isto tako, objavio u Zíyáratu,¹⁷⁹ "Spokoj neka je Istini koja je obnovljena." Kada su Abú-'Abdi'llu pitali o Mihdíjevom karakteru, odgovorio je: "On će činiti ono što je Muhamed, Božiji Glasnik, činio, i ukinuće sve ono što je Njemu prethodilo, isto onako kako je svaki Glasnik Božiji ukidao običaje koji su Njemu prethodili."

272 Vidite kako su, uprkos ovom i sličnim predanjima, uporno ostajali pri tome da se već objavljeni zakoni nipošto ne smiju mijenjati. Pa ipak, zar cilj svake Objave nije upravo taj da dovede do potpune promjene prirode čovječanstva, do preoblikovanja koje će se ispoljiti izvana i izunutra, koje će uticati na duhovni život pojedinca i zajednice? Jer da se priroda čovječanstva ne mijenja,

¹⁷⁹ Ploča pohođenja koju je objavio 'Alí.

KNJIGA UVJERENJA

Božija Objavljivanja svijetu ne bi bila potrebna. U "Aválímu," dobro znanoj i uglednoj knjizi je zabilježeno: "Pojaviće se mladić iz Baní-Háshima i On će objaviti novu Knjigu i propovijedati novi zakon;" a onda slijedi: "Većina Njegovih protivnika će biti vjerska lica." U drugom odlomku, Sádiq, sin Muhamedov, je rekao: "Pojaviće se Mladić iz Baní-Háshima, Koji će ljude pozivati da Ga slijede. Njegova Knjiga će biti nova Knjiga, i On će pozvati ljude da iskažu svoju vjeru. Čvrsto li je Njegovo Otkrivenje ovom Arapinu. Ako čujete za Njega, pohitajte Mu u susret." Kako su samo odano slijedili uputstva Imama Vjere i Vodilja uvjerenja! Iako je jasno rečeno: "Ako čujete za Mladića iz Baní-Háshima koji poziva ljude da prigrle novu Božansku Knjigu i nove Božije zakone, požurite da ih prihvatite," svi su Gospodara postojanja proglasili nevjernikom i prozvali ga bogohulnikom. Prema Hašimitskom Svjetlu, Božanskom Otkrivenju su pohitali u susret samo sa uperenim mačevima i srcima punim zlobe. Obratite pažnju na jasno neprijateljstvo vjerskih vođa koje je nagoviješteno u knjigama. Uprkos svim ovim važnim i jasnim predanjima, neospornim i nepogrešivim primjerima, ljudi su odbili besprijekornu Bit znanja i svete riječi i povelili se za onima koji Mu proturječe i koji su u zabludi. Uprkos ovim predanjima i objavljenim riječima, oni se pozivaju samo na plodove svojih sebičnih želja. Ukoliko Bit Istine objavi ono što je u suprotnosti sa njihovim težnjama

i željama, oni će Ga odmah proglasiti nevjernikom i usprotiviće mu se riječima: "Ovo je u suprotnosti sa kazivanjima Imama Vjere i blistavih svjetiljki. O ovome se ne govori u našem neprekršivom Zakonu." Bijedni smrtnici i danas šire ovakve besmislene izjave.

273 A sada, razmislite o drugom predanju i vidite kako je sve već unaprijed pretkazano. U "Arbá'ínu" je zapisano: "U Baní-Háshimu će se pojaviti Mladić Koji će objaviti nove zakone. On će pozvati narod, ali niko neće mariti za Njegov poziv. Većina njegovih protivnika će biti vjerske vođe. Njegovu volju oni neće poštivati, već će mu proturječiti govoreći: 'Ovo je u suprotnosti sa onim što su nam u imanet ostavili Imami Vjere.'" Na današnji dan svi ponavljaju te riječi potpuno nesvjesni da je On ustoličen na prijestolju zvanom "On radi ono što On namjerava" i da boravi na mjestu "On određuje prema svome nahođenju."

274 Nema tog uma koji može dokučiti prirodu Njegovog Otkrivenja, niti ikakvo znanje može obuhvatiti punu mjeru Njegove Vjere. Sve izrečeno ovisi o Njegovoj dozvoli i sve što postoji zavisi o Njegovoj Vjeri. Sve izuzev Njega je stvoreno po Njegovoj naredbi, kreće se i postoji zahvaljujući Njegovom zakonu. On je Otkrovitelj božanskih tajni i Rasprostranitelj skrivenih i drevnih mudrosti. Ovako je pripovijedano u "Biháru'l-Anvaru,"

KNJIGA UVJERENJA

"Aválímu," i "Yanbú," Šádiqa, sina Muhamedovog koji je rekao: "Znanje je u dvadeset i sedam slova. Sve što su Poslanici do sada objavili je u dva njegova slova. Nema čovjeka koji je do sada spoznao više od ova dva slova. Ali kada dođe Qá'im, On će učiniti da se obznani preostalih dvadeset i pet slova." Razmislite, On je izjavio da se Znanje sastoji od dvadeset i sedam slova, i smatrao je sve Poslanike, od Adama do "Pečata," Obznaniteljima samo dva njegova slova i onima koji su poslani sa ova dva slova. On je takođe rekao da će Qá'im objaviti preostalih dvadeset i pet slova. Vidite kako je, prema ovim riječima, veliki i uzvišen Njegov položaj! Njegov položaj nadilazi položaj svih Poslanika a Njegovo Otkrivenje prevazilazi moć poimanja i razumijevanja svih Njegovih odabranika. Otkrivenja o kojem Poslanici Božiji, Njegovi sveci i odabranici ili nisu bili upoznati, ili koje, slijedeći Božiju nedokučivu Naredbu, nisu otkrili. Zli i jadni ljudi su ovakvo Otkrivenje namjeravali mjeriti svojim ograničenim umovima, znanjem i razumijevanjem. Ako ono nije bivalo po njihovim mjerilima, odmah bi ga odbijali: "Misliš li ti da većina njih hoće da čuje ili da nastoji da shvati? Kao stoka su oni, čak su još dalje s puta pravog skrenuli."¹⁸⁰

¹⁸⁰ Kur'an 25:44.

275 Pitamo se kako objašnjavaju gore spomenuta predanja; predanja koja nedvosmislenim riječima pretskazuju do tada nepoznate stvari, i nove i čudesne događaje? Ovi čudesni događaji su uzrok velikog previranja među ljudima; Njega i Njegove sljedbenike duhovne vođe i izlječitelji osuđuju na smrt, a svi narodi svijeta se ustaju protiv Njega. Kao što je zabilježeno u "Káfi", predanje Jabírovo, u "Ploči Fátimih," na temu Qá'imove prirode: "On će zračiti Mojsijevom savršenošću, Isusovim sjajom i Jobovim strpljenjem. Sljedbenici će biti ponižavani u Njegovo doba. Glave će im biti darivane na poklon poput glava Turaka i Dajlamaca. Bivaće unakaživani i spaljivani. Obuzimaće ih strah; razočaranje i nelagoda će im u srca unositi jezu. Zemlja će biti obojena njihovom krvlju. Žene će im jadicovati i tugovati. Uistinu, oni su moji prijatelji!" Razmislite, nema nijedno slovo iz ovog predanja koje se nije obistinilo. Na mnogim je mjestima njihova blagoslovljena krv već prolivena; u svakom gradu su bivali zatočeni, progonjeni i ismijavani, dok su neki od njih bivali spaljivani. Pa ipak, niko nije ni na tren zastao da razmisli o tome da ako je zaista pretskazano da obećani Qá'im treba potvrditi zakon i pravila prethodne Dispenzacije, zašto bi onda gore navedena predanja uopšte bila zabilježena, i zašto bi protivljenje došlo do te mjere da se narod smatra obaveznim da ubija Njegove sljedbenike i da progon ovih svetih duša doživljava kao priliku da se domogne najveće časti?

KNJIGA UVJERENJA

276 Štaviše, imajte u vidu da je sve ovo, uključujući i počinjena nedjela, već zabilježeno u predanjima. Kao što je zabilježeno u "Rawdíy-i-Káfi," vezano za "Zawru." U "Rawdíy-i-Káfi," pripovijeda se o Mu'áviyihu, sinu Vahhábovom, o kojem je Abú-'Abdi'lláh govorio: "Znaš li za Zawru?" rekao sam: "Neka moj život bude žrtva tebi! Oni kažu da je to Bagdad." "Ne," odgovori on. I nastavi: "Da li si bio u gradu Rayy,?"¹⁸¹ na šta sam ja odgovorio: "Da, bio sam tamo." Nakon toga, On je upitao: "Da li si bio na stočnoj pijaci?" "Jesam," odgovorih. On upita: "Da li si vidio crnu planinu s desne strane puta?". "To je Zawrá. Tu će osamdeset ljudi, djece od uvjerenja, biti ubijeno, a svaki od njih je zaslužio zvanje kalifa." "Ko će ih ubiti?," pitao sam. On odgovori: "djeca Perzije!"

277 Takav su položaj i sudbina Njegovih sljedbenika pretskazani još u davnim danima. I obratite pažnju kako prema ovom predanju Zawrá nije ništa drugo već Rayy. Na tom su mjestu Njegovi sljedbenici bivali pogubljeni i umirali su u teškim mukama; sva ova posvećena bića su umrla mučeničkom smrću i to u rukama Perzijaca, kao što je zapisano u predanju. Već ste čuli za ovo, i tome svi mogu posvjedočiti. Zašto onda ti jadnici ne promišljaju o ovim predanjima od kojih je svako jasno poput sunca u podne? Zbog čega odbijaju da

¹⁸¹ Drevni grad blizu kojeg je sagrađen Teheran.

prihvate Istinu i dopuštaju da ih neka predanja, čije značenje nisu ispravno shvatili, odvrte od priznavanja Božijeg Otkrivenja i Njegove Ljepote i tako se smjeste u pakleni bezdan? Ove stvari se neće pripisati nikome drugom već tadašnjim vjerskim vođama i takozvanim iscjeljiteljima. O njima je Šádiq, sin Muhamedov, rekao: "Duhovni iscjeljitelji tog vremena će biti najizopačenije vjerske vođe pod nebeskim svodom. Oni su otjelovljenje pakosti, a pakošću će im se i vratiti."

278 Preklinjemo učene ljude Bayána da slijede ovaj put, da u trenutku Mustaghátha ne čine Onome Koji je božanska Bit, nebeska Svjetlost, čista Vječnost, Početak i Kraj Otkrovitelja Nevidljivoga isto ono što je učinjeno na današnji dan. Molimo ih da se ne oslanjaju na svoj razum, razumijevanje i učenje, niti da se prepiru sa Otkroviteljem nebeskog i beskonačnog znanja. Pa ipak, uprkos svim upozorenjima, svjesni smo da će jednooki čovjek koji je na čelu svog naroda, ustati protiv Nas s krajnje lošim namjerama. Predviđamo da će se u svakom gradu ljudi dići ne bi li zaustavili Blagoslovljenu Ljepotu, da će pratioci tog Gospodara postojanja i krajnje Čežnje svih ljudi bježati od neprijatelja i potražiti utočište u divljini, dok će se drugi predati i s krajnjom odvojenošću žrtvovati svoje živote na Njegovom putu. Prepoznaćemo onoga koji je poznat po takvoj posvećenosti i pobožnosti da će se ljudi smatrati

KNJIGA UVJERENJA

dužnim da ga poštivaju i čiju će naredbu smatrati obavezujućom- i on će napasti sam korijen božanskog Drveta i dati sve od sebe da Ga porekne i da Mu proturječi. Takvi su ljudi!

279 S radošću se nadamo da će ljudi Bayána biti prosvijetljeni, da će lebdjeti u nebu duha i na njemu boraviti, da će prepoznati Istinu i da će pronicljivim okom raspoznavati zabludu. Pa ipak, na današnji dan se raširila takva zavist, da, kunem se Odgojiteljem svih vidljivih i nevidljivih bića, od prapočetka koji nema početka do današnjeg dana se nisu pojavili niti će se ikada više pojaviti takva zloba, zavist i mržnja. Razlog ovome je taj što je određeni broj ljudi, koji nikada nisu udahnuili miris pravde, skovao zavjeru i udružio se protiv Nas. Sa svake strane Smo izloženi njihovim kopljima i osjećamo ubode njihovih strijela. Izloženi smo ovim napadima iako Se nikada nismo isticali niti uzdizali iznad ijedne duše. Svakom Smo bili najljubazniji pratilac, najstrpljiviji i najprisniji prijatelj. Bili smo uviđajni u društvu siromaha, pred uzvišenima i učenima Smo bivali pokorni i skrušeni. Kunem se Bogom, jedinim istinskim Bogom! Iako su stravične bile muke i patnje koje smo doživjeli u rukama neprijatelja i ljudi Knjige, one su krajnje ništavne u poređenju sa onim što Nas je zadesilo u rukama onih koji o sebi govore kao da su Naši prijatelji.

280 Šta bismo još mogli reći? Kada bi cijeli kosmos najednom progledao očima pravde, on ne bi mogao podnijeti težinu ovih riječi! Kada smo u ranim danima Našeg dolaska u ovu zemlju nazrijeli znakove predstojećih događaja, odlučili smo da se povučemo prije nego što se oni dogode. Zbog toga smo se povukli u divljinu, i tamo, odvojeni i sami proveli dvije godine u potpunoj osami. Iz očiju su Nam lile suze patnje, a u Našem ranjenom srcu je bujao okean nepodnošljivog bola. Mnoge smo noći proveli bez hrane, i mnoge dane Nam tijelo nije imalo mira. Tako Mi onoga Koji mi dušu drži u Svojoj ruci! Uprkos izljevima patnje i neprekidnim tegobama, duša Nam je bila obavijena iskričavom radošću a cijelo biće nam je bilo uronjeno u neopisivu sreću. Jer u našoj usamljenosti nismo bili svjesni nevolje ili dobrobiti u vanjskom svijetu, i zdravlja ili bolesti ijedne duše. U osami smo drugovali sa Našim duhom, nesvjesni svijeta i svega što je u njemu. Nismo bili svjesni toga da mreža Božije sudbine prevazilazi najdublje zamisli smrtnika i da strijele Njegove odredbe nadilaze najsmjelije ljudske planove. Niko ne može pobjeći zamkama koje On postavlja i nema te duše koja može naći smiraj bez pokoravanja Njegovoj volji. Tako mi pravednosti Božije! Kada smo se povukli nismo imali u planu povratak, niti smo se nadali ponovnom ujedinjenju. Jedini razlog Našeg povlačenja je bila želja da izbjegnemo neslogu između vjernika, da spriječimo uznemirenost Naših

KNJIGA UVJERENJA

pratilaca, i da ne budemo razlog patnje ijednoj duši, ili uzrok tuge ijednom srcu. Ovo je bio jedini razlog Našeg odlaska, a namjera Nam nije bila da tome ikada dođe kraj. Pa ipak, svako je smišljao razloge koji su mu odgovarali, izmišljali su priče, sve do časa kada se iz Mističnog Izvora začuo zov koji Nas je obavezao da Se vratimo tamo odakle Smo došli. Stavivši Njegovu volju ispred sopstvene volje, povinovali Smo se Njegovoj naredbi.

281 Ima li pera koje može opisati stanje koje Smo zatekli po Našem povraku! Prošle su dvije godine tokom kojih su Naši neprijatelji neprestano i neumorno smišljali kako da Nas istrijebe. Uprkos tome, nijedan od vjernika Nam nije pružio ikakvu pomoć, niti se bilo ko založio da Nas oslobodi. Naprotiv, umjesto da Nam pomognu, oni su svojim riječima i djelima nanosili neprestane izljeve tuge Našoj duši! Među svima njima, Mi stojimo u potpunosti prepušteni Njegovoj volji; kako bi, kroz Božiju ljubav i Njegovu milost, ovo otkriveno i objavljeno Slovo moglo položiti svoj život na putu Vrhovne Tačke, najuzvišenije Riječi. Tako Mi Onoga na Čiju naredbu je Duh progovorio, da nije ovog poriva unutar Naše duše, Mi se ne bismo ni tren duže zadržali u ovom gradu. "Bog nam je dovoljan Svjedok." Naše izlaganje završavamo riječima: "Nema moći niti snage sem u Bogu." "Pripadamo Bogu i Njemu ćemo se vratiti."

282 Oni koji imaju srca da shvate, oni koji su probali Vino ljubavi i koji ni na trenutak nisu slijedili sebične prohtjeve, ugledaće jasno kao sunce u podnevnom sjaju znakove, svjedočenja i dokaze koji potvrđuju istinu ovog čudesnog Otkrivenja i svenadilazeće božanske Vjere. Pogledajte kako su ljudi okrenuli leđa Božijoj Ljepoti i usmjerili se na svoje pohlepne želje. Uprkos savršenim stihovima, nepogrešivim primjerima koji su objavljeni u "Najvažnijem Otkrivenju," Vjeri u Boga među ljudima i jasnim predanjima svako od kojih je jasnije od najjasnijih riječi, ljudi su ignorisali ili osporavali njihovu istinu i držali se slova određenih predanja koja su, prema njihovim tvrdnjama, u neskladu sa njihovim očekivanjima, a čije značenje nisu mogli dokučiti. Tako su uništili svaku nadu i lišili se čistog vina Sveslavljenoga i čistih i neokaljivih voda besmrtne Ljepote.

283 Obratite pažnju na to kako je čak i godina u kojoj će se Otjelovljenje Svjetlosti obznaniti bila tačno zabilježena u predanjima, a oni ipak ne mare i ni na tren ne odstupaju od svojih sebičnih prohtjeva. Prema predanju, Mufaddál je upitao Šádiqa: "Koji je znak Njegovog pojavljivanja, o, gospodaru moj?," na šta je on odgovorio: "U šezdesetoj godini će Njegova Vjera biti obznanjena i znaće se Njegovo ime."

KNJIGA UVJERENJA

284 Kako je to čudno! Ljudi su odbacili Istinu uprkos jasnim i nedvosmislenim uputama. Na primjer, tuga, zatočeništvo i patnje nanesene Biti božanske dobrote su bile zabilježene u predanjima. U "Biháru" je zabilježeno: "Naš Qá'im će imati četiri znaka od četiri Poslanika: Mojsija, Isusa, Josipa i Muhameda. Znak Mojsijev su strah i iščekivanje, Isusov znak je ono što je o Njemu rečeno; Josipov zatočeništvo i zavjere; Muhamedov znak je otkrivenje Knjige slične Kur'anu." Uprkos tako kategoričnom predanju koje je nepogrešivim jezikom predvidjelo zbivanja današnjice, niko nije obratio pažnju na to pretskazanje niti će za njega mariti u budućnosti izuzev onoga koga Gospodar predodredi. "Bog će, uistinu, učiniti da čuje Onaj kojeg On odabere, ali Mi nećemo učiniti da čuju oni koji su u grobu."

285 Jasno Vam je da Nebeske Ptice i Golubice Vječnosti govore dvosmislenim jezikom. Jedan od ovih jezika je doslovni jezik bez poređenja; neposredan je i nezagonetan; on je vodilja i svjetiljka koja će zalutalima pomoći da dosegnu visine svetosti i koja će tragaocima odvesti do boravišta vječnog ujedinjenja. Takva su otvorena predanja i jasni stihovi koje smo ranije spominjali. Drugi jezik je nejasan i tajanstven, i namijenjen je da obznani sve što je skriveno u srcima zlonamjernih i da otkrije njihovu najskrovitiju prirodu. Tako je rekao Šádiq, sin Muhamedov: "Bog će ih uistinu staviti na

iskušenja i razdvojiti." Ovo su božanska mjerila, i Božiji Ogledni Kamen kojim on iskušava svoje sluge. Niko ne razumije značenje ovih riječi izuzev onih koji su uvjerenih srca, onih čije su duše odobrovoljile Boga i čiji su umovi odvojeni od svega sem od Njega. Ove riječi nisu namijenjene za doslovno tumačenje. Shodno tome, zabilježeno je: "Svako znanje ima sedamdeset značenja od kojih je samo jedno znano ljudima. Kada se pojavi Qá'im, On će ljudima objaviti sva preostala značenja." On je takođe rekao: "Kada izgovorimo neku riječ, možemo joj pripisati sedamdeset i jedno značenje, svako od kojih možemo objasniti."

286 Ovo kažemo da se ljudi ne bi razočarali zbog onih predanja i izreka koje se još nisu doslovno obistinile, i da svoju zbunjenost pripišu sopstvenom manjku razumijevanja umjesto neispunjenju obećanja iz predanja, pošto značenje na koje su mislili Imami Vjere nije poznato ovim ljudima, što se vidi iz samih predanja. Ljudi, dakle, ne smiju dozvoliti takvim riječima da ih liše božanskih blagoslova, već bi trebali tražiti prosvjetljenje od onih koji su njegovi priznati Učitelji, kako bi im se otkrile i obznanile tajne.

287 Međutim, ne vidimo nikoga na svijetu da iskreno traga za Istinom i tajnama Vjere. Svi su zapravo poklonici zemlje zaborava i sljedbenici su zlobnika i pobunjenika. Bog će uistinu učiniti njima

KNJIGA UVJERENJA

ono što oni sada čine i zaboraviće ih onako kako su oni zanemarili Njegovo Prisustvo u Njegovim danima. Ovo je On odredio onima koji su Ga porekli i tako će biti onima koji su odbili Njegove znakove.

288 Zaključujemo Naše izlaganje Njegovim riječima, uzvišen nek je On: "Onome ko se bude slijepim pravio da ne bi Milostivog veličao, Mi ćemo šejtana natovariti, pa će mu on nerazdvojni drug postati."¹⁸² "A onaj ko okrene glavu od Knjige Moje, taj će teškim životom živjeti."¹⁸³

289 Ovo je objavljeno odvajkada, kada biste samo to shvatili.

Objavio je "Bá" i "Há."¹⁸⁴

Spokoj neka je onome koji će osluhnuti pjesmu Mistične Ptice koja poji sa Sadratu'l-Muntahá.

Slavljen neka je naš Gospodar, Najuzvišeniji!

KRAJ

¹⁸² Kur'an 43:36.

¹⁸³ Kur'an 20:124.

¹⁸⁴ B i H, što znači Bahá

POJMOVNIK

Kawthar- Rajska rijeka iz koje ističu sve druge rijeke. Dio njenih voda ističe u Veliko jezero na obali kojeg se odmaraju duše vjernika nakon što pređu strašni most koji je postavljen usred pakla- str. 24.

Khaybar- Planinska oblast na sjeverozapadnoj granici Indije- str. 69.

Midian- Grad i opština na Crvenom moru jugoistočno od Sinaja. Abrahamov sin i Ketura su bili Midjanci. Kur'an, sura 7:83 - str. 45.

Miradž- Muhamedovo noćno putovanje sa Gabrijelom- str. 147.

Qayyumu'l-Asma- Komentar na Suru o Josipu iz Kur'ana koji je napisao Bab 1844. godine- str. 183.

Sadratu'l-Muntahá- Ime stabla kojeg su Arapi u davna vremena zasadili na kraju ceste kako bi služilo kao vodič. Simbolički označava Manifestaciju Božiju na Njegov Dan- str. 25.

Sadrih -Doslovni prevod grana- str. 102.

Salsabil- doslovno, onaj koji tiho teče. Fontana Raja -str. 46.

KNJIGA UVJERENJA

Shoeb- Midjanski sveštenik (Egzodus 2:16-21). Mojsije je oženio njegovu kćer -str. 45.

Šeba- Grad u južnoj Arabiji koji se spominje u Postanku 10:28; I Kraljevi 10; II Kroničarski zapisi 9. Simbolički označava prebivalište, kuću-str. 49.

Urvatu'l-Vuthqá- "Najjača Spona,"Vjera Božija- str. 26.